

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

අත්තිකාරම් ප්‍රධාන කරුණු

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගෙන් ලත් සන්දේශය [නි. 81]

නිවේදනය [නි. 82] :

සහසේන නාමාවලිය

තෝරිම් කාරක සභාව [නි. 84]

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව [නි. 84] :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය [දෙවන දින]

විවාදය කල් තබන ලදී.

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகாரபூர்வமான அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

மகா தேசாதிபதியிடமிருந்து வந்த செய்தி [ப. 81]

அறிவிப்பு [ப. 82] :

அக்கிராசனர் குழாம்

தெரிவுக் குழு [ப. 84]

மகாதேசாதிபதியினது பேச்சு [ப. 84] :

உரைமீதான விவாதம் [இரண்டாம் நாள்]

விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பெற்றது

Volume 67

No. 2

Thursday,

14th July 1966

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

MESSAGE FROM THE GOVERNOR-GENERAL [Col. 81]

ANNOUNCEMENT [Col. 82] :

Chairmen's Panel

COMMITTEE OF SELECTION [Col. 84]

GOVERNOR-GENERAL'S SPEECH [Col. 84] :

DEBATE ON THE ADDRESS [Second Day]

Debate adjourned

அதன் பின்னர் அவர் கலாவி :

சீதாதி யேசுதாவி பிழிவடி விவாடி

“அதிசுர அஞ்சுநகரமுன் விசின் பவன்வன லடி கலாவி பிழிவடி வடிவென் மென் மன்தி மனவலய விசின் பவன டுன்வென சீதாதி யேசுதாவி ஓடிபவன் கடி யுதுய :

‘அதிசுர லுதுவன,

பார்க்கென் துவி விவாதி கிர்க்கெடி மனதுவனன் விசின் பவன்வன்வன யேசுதாவி கலாவி வெதுவென் தியேசுதாவி மன்தி மனவலயே சாமிசுதாவி வன அபி மனதுவனன்வன சீதாதி கரடி. அபி வென ஓடிபவன் கரன லடி கிசுதாவி கரனுலடி அபவன் அபவனய யேசுதாவி கரன வப அபி மனதுவாவி கரீர லேசு புகாவி கரடி”

“மேன்மைதங்கிய மகா தேசாதிபதியவர்களின் பிர சங்கத்திற்கு நன்றி. நவிலுமுகமாகக் கீழ்க்காணும் உரையை இச்சபை சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

‘மேன்மையான தங்கள் திருச்சமுகத்திற்கு,

பாராளுமன்றக் கூட்டத்தொடரை ஆரம்பித்துவைத் துத் தாங்கள் நிகழ்த்தியருளிய பிரசங்கத்திற்கு பிர திதிகள் சபை அங்கத்தவர்களாகிய நாம் எமது நன் றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். தாங்கள் குறிப் பிட்ட விடயங்கள் யாவும் எமது கவனத்தைப் பெறு மென உறுதியளிக்கின்றோம்”

“That this House do present the following Address to His Excellency the Governor-General in reply to his Speech :

‘May it please Your Excellency,

We, the Members of the House of Representatives, thank Your Excellency for the Speech with which you have been pleased to open Parliament. We assure Your Excellency that we shall give our attention to all matters placed before us.”

புனிய யலின் கலாவிவ கரன லடி.

வினா மீண்டும் எடுத்தியம்பப் பெற்றது.

Question again proposed.

டி. கா. 2.6

கேனமன் மொ.

(திரு. கேனமன்)

(Mr. Keuneman)

Mr. Speaker, before I commence my speech, I should like to bring to your notice that the Opposition has discussed with the Government certain matters regarding procedure. You will recall that we adopted a somewhat special procedure in the matter of reading of the Throne

Speech on the 8th. It is suggested, and I understand there is agreement between the two Whips, that I should move all the five amendments formally and then speak on all of them. The Debate will then be open to every one on the Motion as well as the amendments. I trust that this meets with your approval.

கலாநாயகருக்கு

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

I think that is a little different from the procedure we have followed in the past, but if the House agrees I have no objection. Does the House agree?

சீதாதி மன்திவடி

(கௌரவ அங்கத்தவர்கள்)

(Hon. Members)

Aye!

ஃப். ஃப். டியஸ் மனவாதிபதி மொ.

(ஹோனேபே)

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க—தொம்பே)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike—Dompe)

It will save time.

கலாநாயகருக்கு

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

The amendments will then be before the House and any hon Member can speak on them.

சீதாதி மன்திவடி

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

There is an amendment by the hon. Member for Habaraduwa (Mr. Prins Gunasekera), who is an Independent.

கேனமன் மொ.

(திரு. கேனமன்)

(Mr. Keuneman)

We are taking only the first five amendments.

අමුණි බුකාරතුලගේ කථාව :

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Immediately after that the hon. Member for Habaraduwa can move his amendment. All the amendments can then be discussed at the same time. Does the House agree?

ගරු මන්ත්‍රීවරු

(கௌரவ அங்கத்தவர்கள்)

(Hon. Members)

Aye!

කෙනමත් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

I formally move the first five amendments on the Order Paper. May I request you to order that they be printed in HANSARD? Otherwise I will have to read them.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

It is not necessary to read them. Every hon. Member has read these amendments and we will take them as read.

සංශෝධන මෙසේය :

திருத்தங்கள் பின்வருமாறு :

The amendments are as follows :

I

“සංශෝධනයක් වශයෙන් ස්තුති යෝජනාව අතට එකතු කිරීමට :

එනෙකුදු වුවත්, ආණ්ඩුව පසුගිය සැසි වාරයේදී,

(අ) මහජනයාට අත්‍යවශ්‍ය බවට භාණ්ඩ සාධාරණ මිලට ප්‍රමාණවත් ලෙස සැපයීම ගැන වග බලා ගැනීමට අපොහොසත් වූයෙන් පෝලිම් දිගු කලා පමණක් නොව එහි සිටීමට සිදුවූ මහජනයාගේ කම්කටොළ වැඩ කර ඇති හෙයින්ද ;

(ආ) රක්ෂා විරහිතභාවය අඩුකිරීමට හෝ ගෙවල් හිඟයේ උග්‍රතාවය අඩු කිරීමට හෝ නො සැකිවූ හෙයින්ද ;

(ඇ) පසුගිය වම්වල ඇතිවූ රාජ්‍යවිජය ආර්ථික වර්ධනයේ ප්‍රමාණයවත් පවත්වා නැති හෙයින්ද ?

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

(ඇ) ජාතික සමගිය ඇති කිරීමේ වෙසින් එක්සත් ජාතික පක්ෂය හා ලංකා දෙමළ රාජ්‍ය පක්ෂය අතර ඇති කරගත් සම්මුතිය ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා රාජ්‍ය භාෂාවේ තත්ත්වයට හානි කළාවූද, ලංකාව දෙකට කැඩීමට මෙ පාදන් නාවූ පියවර ගෙන ඇති හෙයින්ද ;

(ඉ) ප්‍රජාතන්ත්‍රීය ක්‍රමය කෙරෙහි විශ්වාසය ප්‍රකාශ කරමින් මාස හයකට අධික කාලයක් තිස්සේ අනවශ්‍ය හදිසි අවසාන තත්ත්වයක් පවත්වා ගෙන යමින්ද, දහස් ගණන් සේවකයින්ට හා දේශ පාලන විරුද්ධවාදීන්ට ද්වේශ සහගත දඩුවම් පමුණුවා ඔවුන්ගෙන් පළිගැනීමේ ක්‍රියා පරිපාටිය අනුගමනය කරමින්ද ; ආණ්ඩුව විවේචනය කරණ පුවත් පත් පළ කිරීම වළක්වමින්ද, ඒවා බෙදා හැරීමට බාධා කරමින්ද, මාස කීපයක් තිස්සේ රැස්වීම් සහ පෙළපාලි පැවැත්වීම තහනම් කරමින්ද, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතිවාසිකම් බෙහෙවින් සීමා කිරීමේ නීති පැනවීමට තැත් කරමින්ද, ප්‍රකාශ වී ඇති අයුරින් ආණ්ඩුව තුළම ඒකාධිපති හැඩගැසීම් පෙන්වූම කර ඇති හෙයින්ද ;

(ඊ) සන්නද්ධ සේවාවන් ප්‍රතිප්‍රවීණතාවය කිරීමේ වෙසින් ඒ සේවාවන්හි බෞද්ධ හා ජාති මාමක අයවලුන්ට හිරිහැර කිරීමට තැත් කර, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ප්‍රසිද්ධ ක්‍රියාකාරී සාමාජිකයින්ගේ පාලනය යටතේ නව හමුදා කොටස් සාදා ඇති හෙයින්ද ;

(උ) සිය බැතිමත් ප්‍රකාශනයන්ටම පටහැනිව ක්‍රියා කරමින් ආණ්ඩුව සමත්විත වී ඇති පක්ෂවල පැරදුණු ඡන්ද අපේක්ෂකයන් විම හෝ ලැදි සාමාජිකයන් විම හෝ තම ප්‍රධාන සුදුසුකම වශයෙන් ඇති අය ආණ්ඩුවේ සේවයේ හා ආණ්ඩුවේ සංඝා වන්හි උසස් තනතුරුවලට පත්කර ඇති හෙයින්ද ;

(ඌ) 1965 මහ මැතිවරණයේදී සහ මෙම පාර්ලිමේන්තුවේ ප්‍රථම සැසි වාරය අරඹමින් උතුමාණන් වහන්සේ කළ කථාවේ සඳහන් වූ පොරොන්දු ඉටු කිරීමට විශාල වශයෙන් අපොහොසත් වූයෙන්ද ;

තවද, 1966 ජූලි 8 වැනිද, කරන ලද උතුමාණන් වහන්සේගේ කථාව—

විදේශික ධනපතියන්ට බෙහෙවින් දෙන ලද දේශපාලන සහ ආර්ථික සහනයන් නොතකාම බලා පොරොන්දුවූ පමණට විදේශික මිත්‍රයින්ගෙන් ආධාර ලබාගැනීමට අපොහොසත්වීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන්ද, මහජනයාට දෙන ලද අධිකතර වූ ද, වංකවූද, පොරොන්දු ඉටු කිරීමට හා තම සහ කාරයින් තුළ ඇති කළ ව්‍යාජ බලාපොරොන්දු සපුරාලීමේ අයුරින් ක්‍රියා කිරීමට නොහැකිවීම නිසාද, ආණ්ඩුව දේශපාලන බංකොලොත්භාවයට, උද්ඝාතන වශකට, අසමගියකට, හා දිනභාවයකට පත්වී, ඒ

அழைக்கப்படுவதால் கலாவ:

அனுபவமேன் ஈனவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெவெல் லேவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெவெல் வுட னையன லீகாவெல்

வெவெல், உல கலாவ—

(i) விடே கிவ ஈனவெல் லேவெல் லேவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்

(ii) ரவ்வெல் லேவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்

(iii) உலவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்

(iv) உலவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்

(v) உலவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்

உலவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்
வெவெல் வுட னையன லீகாவெல்

“இறுதியில் கீழ்க்காணும் சொற்களைச் சேர்க்க வேண்டுமெனத் திருத்தம் பிரேரிக்கப்பட்டது :

‘எனினும், அரசாங்கம் கடந்த கூட்டத் தொடர்க் காலத்தில்,

(அ) பொது மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான பொருள் களை நியாயமான விலைக்குப் போதுமான அளவு வழங்குவது பற்றிய பொறுப்பை ஏற்கமுடியாமல் போனதனாலே “கியூ” வரி சையை நீள்ச் செய்தது மாத்திரமன்றி, வரிசையில் நிற்க நேரிட்ட பொது மக்களின் கஷ்டங்களை அதிகரிக்கச் செய்ததனாலும்,

சீனாவு் ஈனவெல் லேவெல் லேவெல்

(ஆ) வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைக் குறைக்கவோ வீடில்லாப் பிரச்சினையின் உக்கிர நிலையைக் குறைக்கவோ தவறியதனாலும் ;

(இ) கடந்த வருடங்களில் வகிக்கப்பட்டுவந்த தேசிய பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதத்தையாவது தொடர்ந்து நிலைநிற்கச் செய்யாததனாலும் ;

(ஈ) இன ஒற்றுமையை உருவாக்கும் வேடத்தில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கும், இலங்கைத் தமிழ் அரசுக் கட்சிக்குமிடையில் ஏற்படுத்திக் கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதற்காக, அரசுமருமொழிக் குக் குந்தகம் விளைவிக்கத் தக்கதும் இலங்கையை இரண்டாகப் பிரிப்பதற்கு வழிவகுக் கத் தக்கதுமான நடவடிக்கை எடுத்திருப்ப தனாலும் ;

(உ) சனநாயக ஆட்சி முறையில் நம்பிக்கை தெரி வித்துக்கொண்டு, ஆறு மாதத்திற்கு மேற் பட்ட காலமாக தேவையற்ற அவசரகால நிலையை அமுலில் வைத்துக்கொண்டு ஆயிரக்கணக்கான ஊழியர்களுக்கும், அரசியல் எதிராளிகளுக்கும் எதிராக நடவடிக்கை எடு த்து அவர்களைப் பழிவாங்கியும், அரசாங்கத் தைக் கண்டிக்கும் செய்திப் பத்திரிகைகளைத் தடைசெய்தும், அவற்றை பங்கிடுவதைப் பாதி த்தும், பல மாதங்களாக கூட்டங்கள், ஊர் வலங்கள் ஆகியவை நடத்துவதை தடை செய்தும், சனநாயக உரிமைகளை பெருமள வில் கட்டுப்படுத்தும் சட்டங்களை இயற்ற முய ற்சி எடுத்தும் இருப்பதிலிருந்து, அரசாங்கத் துக்குள்ளேயே சர்வாதிகாரப் போக்குக்கான உருவத்தைக் காட்டியிருப்பதனாலும் ;

(ஊ) ஆயுதந் தாங்கிய படைச் சேவைகளைத் திருத்தி யமைக்கும் வேடத்தில், அச்சேவைகளில் கட மைபுரியும் பொளத்தர்களுக்கும், நாட்டுப் பற் றுள்ளவர்களுக்கும் எதிராக நடவடிக்கை எடுக்க முயன்றும், ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் பிரபல உழைப்பாளர்களின் தலைமையின் கீழ் புதிய இராணுவப் பிரிவுகளைத் தாபித் தும் இருப்பதனாலும் ;

(எ) தனது இதயபூர்வமான பிரகடனங்களுக்கு மாறாக, அரசாங்கத்தில் பங்கு பற்றியிருக்கும் அரசியல் கட்சிகளின் தோல்வியுற்ற வேட் பாளர்களாக விருத்தல் அல்லது அக்கட்சி களின் விசுவாசமான உழைப்பாளர்களாயிரு த்தல் என்பதையே முக்கிய தகுதியாக ஏற்று, அத்தகையவர்களை அரசாங்க சேவையினதும், அரசாங்கக் கூட்டுத்தாபனங்களினதும் உயர் பதவிகளுக்கு நியமித்திருப்பதனாலும் ;

(ஏ) 1965 ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலின் போதும் இப்பாராளுமன்றத்தின் முதலாங் கூட்டத் தொடரை ஆரம்பித்து வைத்து மேன்மை தங்கிய தாங்கள் ஆற்றிய உரையில் குறிப் பிடப்பட்டதுமான பல வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றத் தவறியிருப்பதனாலும் ;

மேலும், 1966 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 8 ஆம் திகதி நிகழ்த்தப்பட்ட மேன்மைதங்கிய தங்களது

அனுன் புகார்வுகளைக் கல்வ:

பீதுதி யோச்சல பிடுவடி விடைய

வெளிநாட்டு முதலாளிமார்களுக்கு இந்த அரசாங்க மளித்துள்ள அநேக அரசியல், பொருளா தார சலுகைகளுக்கு கைமாறாக அது தன் வெளிநாட்டு நண்பர்களிடமிருந்து எதிர்பார் த்த அளவுக்கு உதவிபெறத் தவறியதன் விளைவாகவும், அது மக்களுக்கு அளித்த மிதமிஞ்சிய பொய்யான வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற முடியாதிருப்பதனாலும், அதன் ஆதரவாளர்கள் மத்தியில் ஊட்டிய பொய் யான நம்பிக்கைகளைச் சரிப்படுத்துவதற்காக வும், இந்த அரசாங்கம் அரசியல் சூனியத் திற்கும் புறக்கணிப்பிற்கும், ஐக்கியமின்மைக் கும், வீழ்ச்சிக்கும் ஆளாகியிருப்பதனாலும் அரசாங்கத்தினுள்ளே பயங்கரமான சர்வாதி காரம் தலைதூக்குவதற்கு சந்தர்ப்பமளித் திருப்பதைக் காணக்கூடியதாயிருப்பதனா லும்;

மேலும் அதே உரையில்,

(i) வெளிநாட்டு முதலீட்டை வசூலிப்பதற்கும், தனி யார் துறையினை அபிவிருத்தி வேலைகளுக் குத் துணுபதற்குமான நம்பிக்கை இருக் கிறதே தவிர அரசாங்கம் தாம் குறிப்பிடும் “தேங்கி நிற்கும், பொருளாதார பிரச்சினை யின் பொது நிலை” யைத் திருத்தியமைப் பதற்கு திட்டவட்டமான, உறுதியான ஆலோ சனைகளைக் கொண்டதாகக் காணப்படவில்லை யாதலாலும்;

(ii) வேலையில்லாத திண்டாட்டப் பிரச்சினையின் உக்கிர நிலையைத் தளர்த்துவதற்கும், அரசாங்கத் தின் முயற்சியாலேயே வீட்டுத் தட்டுப்பாட் டைக் குறைப்பதற்கும் கொண்டிருந்த சகல நம்பிக்கைகளையும் அரசாங்கம் இழந்திருப் பதை வெளிக்காட்டுவதனாலும்;

(iii) வாழ்க்கைச் செலவைக் குறைப்பதற்கு புதிய நடவடிக்கைகள் எதையும் குறிப்பிடாமல் இருப்பதோடு முன்னர் கையாளப்பட்டு படு தோல்வியடைந்த அரசாங்கத்தின் பழைய நடவடிக்கைகளை மாத்திரமே மீண்டும் வலி யுறுத்தியிருப்பதனாலும்;

(iv) பொதுச் சேவையில், சில துறை ஊழியர் களுக்கு அரசியலுரிமை வழங்கப்போவதாக இதற்குமுன் பேசிய உரையில் குறிப்பிட் டிருந்த நிறைவேற்றப்படாத வாக்குறுதியை மீண்டும் வலியுறுத்தத் தானும் தவறியிருப் பதனாலும்;

(v) கடந்த கூட்டத்தொடர் காலத்தில் அரசாங்கத் தால் கையாளப்பட்ட தேசிய விரோதமான தும், சனநாயகமல்லாததும், பிற்போக்கான துமான கொள்கைகளைக் கைவிடுவது பற்றி எவ்வித சிந்தனையும் அரசாங்கத்தில் இருப்ப தாக எடுத்துக்காட்டாமல் இருப்பதாலும்;

மேன்மைதங்கிய தங்கள் அரசாங்கத்தின் மீது எமக்கு நம்பிக்கையிலையெனத் தெரிவிக்க விரும்புகிறோம், ”

“As an amendment to the Address at the end add the words:

‘but inasmuch as the Government, in the past Session:

(a) has failed to ensure that a sufficient supply of essential articles are available to the people at reasonable prices: and thereby lengthened the queues and added to the hardships of people who have to stand in them;

(b) has not been able to reduce unemployment or to relieve the acute shortage of houses;

(c) has not even sustained the rate of national economic growth of past years;

(d) under the guise of achieving national unity, has taken steps to implement an agreement between the United National Party and the Ilankai Tamil Arasu Kachchi, which has undermined the position of the Official Language and will lead to the division of Ceylon;

(e) while professing its faith in the democratic way of life, has prolonged a needless State of Emergency for over six months; victimized and taken revenge against several thousands of its employees and its political opponents; prohibited and obstructed the distribution of newspapers critical of the Government; banned public meetings and processions for several months; sought to enact laws that would have severely curbed democratic liberties, and admittedly manifested dictatorial tendencies within itself;

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

(f) under the guise of re-organizing the armed services, has sought to penalize Buddhist and national-minded members of these services and has formed new army units under the command of well-known and active members of the United National Party ;

(g) has, contrary to its pious declarations, appointed to high positions in the Public Service and in public corporations persons whose main qualification for such appointment is that they are defeated candidates or loyal members of constituent political parties of the Government ; and

(h) has failed to implement many of the promises made during the General Election of 1965 and in Your Excellency's Address to the first Session of this Parliament ;

and further, inasmuch as Your Excellency's Address of 8th July 1966—

in general, discloses that, as a result of its failure to obtain assistance from its friends abroad in the measure it hoped for despite the many political and economic concessions it has made to foreign capitalists, and as it is unable to honour both the extravagant and deceitful promises it made to the people and to justify the false hope it engendered in its supporters, the Government has sunk into a state of political bankruptcy, apathy, disunity and decline that has in turn, led to the growth of dangerous dictatorial tendencies within the Government ;

and, also, inasmuch as the Address,

(i) reveals that, apart from the hope of attracting foreign investment and of inducing the private sector to take part in development, the Government has no concrete proposals to rectify what they describe as "the general setting of stagnation and crisis in the economy" ;

(ii) discloses that the Government has lost all hope of easing the problem of unemployment and reducing the shortage of houses by its own efforts ;

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

(iii) does not propose any new measures to bring down the cost of living, and only re-iterates the Government's past measures which have dismally failed to do so ;

(iv) has significantly failed even to re-iterate the unfulfilled promise made in the last Address to grant political rights to certain categories of employees in the public sector ; and

(v) does not disclose any intention by the Government to abandon the anti-national, undemocratic and reactionary policies it pursued during the last session ;

we wish to express our lack of confidence in Your Excellency's Government. ' "

II

“සංශෝධනයක් වශයෙන් ස්තූති යෝජනාව අගට එකතු කිරීමට :

‘එතෙකුළු වුවත්,

වියවනාමයේ උද්ගතවී ඇති අනතුරුදායකවූත්, හයානකවූත්, තත්ත්වය පිළිබඳ කිසිම සඳහන් කිරීමක් ඔබවහන්සේගේ කථාවෙහි නොමැති බැවින්—

(අ) ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී වියවනාමි සමූහාණ්ඩුවට අයත් හැතෝයි, හයිෆේපාත් සහ අනිකුත් පෙදෙස්වලට එක්සත් ජනපදයට අයත් ගගන යාත්‍රා මගින් බෝම්බ දැමීමේ ක්‍රියාව හෙලා දැකීමටද ;

(ආ) අමෙරිකානුන්ගේ අනුග්‍රහය ලත් ප්‍රජාතන්ත්‍ර විරෝධී කා ඕ කි ගේ ආණ්ඩුව විසින් දකුණු වියවනාමයේ බෞඩ් හක් නිකයින්ට තාචන පිබන කිරීම හෙලා දැකීමටද ;

(ඇ) 1954 ජීනීවා සම්මුතියට ගරු කරන මෙන් හා අමෙරිකා එක්සත් ජනපදය හා අනිකුත් සිය සගයින්ගේ සියලු සන් නද්ධි හමුදාවන් දකුණු වියවනාමයෙන් ඉවත් කරන මෙන් තරයේ ඉල්ලීමටද ;

(ඈ) තම අනාගතය තමන්ම නිශ්චය කර ගැනීමේ අයිතිය දකුණු වියවනාමයේ ජනතාවට තිබිය යුතුයයි ප්‍රකාශ කිරීමටද ;

අපි කැමැත්තෙන්ම.”

අනුන් වුකාර්තුමාගේ කථාව :

(ஆ) அரசின் தனி முழுமையான தன்மையையும் இலங்கையின் பிரிக்க முடியாத தன்மையையும் உறுதிப்படுத்துவதும் ;

(இ) செனெற்றுச் சபை, பிரதிநிதிகள் சபை, நியமன உறுப்பினர் என்பன போன்ற சனநாயகத் திற்கு முரணான அம்சங்களை உள்ளடக்காத தும் ;

(ஈ) தற்போதைய அரசியல் அமைப்பின் 29 ஆம் பிரிவிலும் பிற பிரிவுகளிலும் உள்ளன போன்ற, பாராளுமன்றத்தின் இறைமைக் குக் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கும் ஏற்பாடுகளை அகற்றுவதும் ;

(உ) இலங்கை மக்களின் சமதர்மக் கொள்கைகளைச் சாற்றுவதும், அடிப்படைச் சனநாயக உரிமைகளுக்கும், பேச்சுச் சுதந்திரம், சங்கம் அமைக்கும் சுதந்திரம், கூட்டச் சுதந்திரம், வழிபாட்டுச் சுதந்திரம், தொழில்பார்க்கும் உரிமை முதலிய பிற உரிமைகளுக்கு உத்தரவாதமளிப்பதும் ;

(ஊ) தற்போதைய அரசியல் அமைப்பில் நிருவாகத் திறமைக்கும், விரைவான தேசிய, பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கும் முட்டுக்கட்டையாக இருக்கின்ற அல்லது நிருவாகம், நிறைவேற்று கருமங்கள் ஆகியவற்றில், பதவியிலிருக்கும் அரசாங்கத்தின் பொறுப்பைக் கட்டுப்படுத்துவனவாயிருக்கின்றனவும், குடியேற்ற நாட்டுக்கால மரபிலிருந்து பெறப்பட்டனவுமான சகல அம்சங்களையும் (உம்.—அரசாங்க சேவை ஆணைக்குழு) ஒழிப்பதற்கு வகை செய்வதுமான ஒரு புதிய அரசியல் அமைப்பை தயாரிப்பதற்கான நோக்கம் எதுவும் அரசாங்கத்திற்கு இருப்பதாக மேன்மை தங்கிய தங்கள் பிரசங்கத்தில் தெரிவிக்கப்படவில்லையாதலால் மேன்மைதங்கிய தங்கள் அரசாங்கத்தில் இச்சபைக்கு நம்பிக்கையில்லை.

“As an amendment to the Address at the end add the words :

‘But inasmuch as Your Excellency’s Address does not disclose any intention by the Government to prepare a new constitution for Sri Lanka which will, among other matters,

(a) establish a completely independent and sovereign Republic in which all power will be derived from the people of Sri Lanka,

ස්වකීය ඒකතාව පිළිබඳ විවෘතය

(b) ensure the unitary character of the State and the indivisibility of Sri Lanka ;

(c) be free from undemocratic features such as the Senate and the Appointed Members of the House of Representatives ;

(d) remove all limitations on the sovereignty of Parliament such as those contained in Section 29 and other parts of the present Constitution ;

(e) declare the socialist objectives of the people of Sri Lanka and guarantee fundamental democratic and other rights such as the freedoms of speech, association, meeting and religious worship, the right to work, etc.; and

(f) abolish all features of the present Constitution inherited from the Colonial past (e.g., the Public Service Commission) that impede administrative efficiency and rapid national and economic progress or limit the responsibility of the Government of the day for the administration and executive actions ;

this House has no confidence in Your Excellency’s Government.’”

IV

“සංශෝධනයක් වශයෙන් ස්වකීය ඒකතාව අතට එකතු කිරීමට :

‘එකෙකුදුවත්,

එක්සත් ජාතික පක්ෂයන් ලංකා ද්විධ රාජ්‍ය පක්ෂයන් අතර ඇති කර ගත් හෙළි නොකරන ලද සම්මුතියේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් මේ රටේ භාෂා ප්‍රතිපත්තියේ සිදුවූ විශාල වෙනස් කිරීම්වලට විරුද්ධව වය දැක්වීම සඳහා 1966 ජනවාරි 8 වැනි දින සිය රාජකාරියට නොපැමිණි පොදු අංශයට අයත් සේවක දහස් ගණනකට පමුණුවන ලද සීමා කාරී සහ හිතුවක් කර දඩුවම් ඉවත් කිරීමට කිසිදු අදහසක් උතුමාණන් වහන්සේගේ කථාව හෙළි දරවූ කරතැනි හෙයින්. උතුමාණන් වහන්සේගේ ආණ්ඩු විකේරණ මෙම සභාවේ විශ්වාසයක් නොමැත.’”

அனாநி மகாரதானை கலா:

“இறுதியில் கீழ்க்காணும் சொற்களைச் சேர்க்க வேண்டுமெனத் திருத்தம் பிரேரிக்கப்பட்டது:

‘எனினும்,

ஐக்கிய தேசிய கட்சிக்கும் இலங்கைத் தமிழ் அரசுக் கட்சிக்குமிடையில் ஏற்பட்ட வெளிப்படுத்தப்படாத உடன் படிக்கை ஒன்றின் பலனாக இந்நாட்டின் அரசுகளும் மொழிக் கொள்கையில் செய்யப்பட்ட பெரிய மாற்றங்களுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்குமுகமாக 1966, ஜனவரி 8 ஆம் தேதியன்று வேலைக்குச் செல்லாதிருந்த பொதுத் துறையைச் சேர்ந்த பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர் மீது கடுமையாகவும் கொடுமையாகவும் திணிக்கப்பட்ட தண்டனைகளை நீக்குவதற்கான நோக்கம் எதுவும் அரசாங்கத்திற்கு இருப்பதாக மேன்மை தங்கிய தங்கள் பிரசங்கத்தில் தெரிவிக்கப்படாதிருப்பதால் மேன்மைதங்கிய தங்கள் அரசாங்கத்தின் மீது இச்சபைக்கு நம்பிக்கையில்லை.’”

“As an amendment to the Address at the end add the words:

‘But inasmuch as Your Excellency’s Address reveals no intention on the part of the Government to withdraw the harsh and arbitrary punishments imposed on several thousands of employees in the public sector who stayed away from work on 8th January 1966 in protest against the major changes in the official language policy of the country as a result of an undisclosed agreement reached between the United National Party and the Ilankai Tamil Arasu Kachchi, this House has no confidence in Your Excellency’s Government.’”

V

“கனோவனென் வலையன் ஸ்பீச்சர் மனவரல அனாநி மகாரதானை கலா:

‘உதேகதவ்வன்,

தே ரவெ உகம ருசு ஸாஸவ வலையன் ஸிங்கலெ கிலெவன நன்னவயெ கிசெ அன்டெகின் ஸாஸகன் விமெ ஓவ நெனவெ வனெ ருதலகன் வனன்சேன் கலாவெகி அமெது புகாஸு கியன்மெ கிரீம கெஸ ஸிங்கல ஸாஸவ ருதன்விமெ ரெகாவெ ருதரே ஸக நகெகெர் பகன்வெ பிசெ பகலேவெ ஓவ்வன் ஸபகிமெ மெம ஸகிலாஸ துலே பிசெர் நன்நா ரெக ருதலகன் வனன்சேன் ஸாஸவவென் ஓலே கிசெ.’”

ஸ்பீச்சர் மனவரல பிசெர் விவரல

“இறுதியில் கீழ்க்காணும் சொற்களைச் சேர்க்க வேண்டுமெனத் திருத்தம் பிரேரிக்கப்பட்டது:

, எனினும், சிங்களத்தின் அரசு கருமமொழி அந்தஸ்தை எதுவும் பாதிக்காதெனும், மேன்மை தங்கிய தங்களது உரையின் கூற்றைத் தொடர்ந்து, இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களிலுள்ள பாடசாலைகளில் சிங்கள ஆசிரியர்களை நியமிக்க, இக்கூட்டத் தொடர்க் காலத்திலேயே நடவடிக்கை எடுக்கும்படி மேன்மை தங்கிய தங்களது அரசாங்கத் தை நாங்கள் கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்.’”

“As an amendment to the Address at the end add the words:

‘But in furtherance of the statement in Your Excellency’s Address that nothing shall prejudice the position of Sinhala as the only official language of the country, we request Your Excellency’s Government to take steps during this Session to provide teachers of Sinhala to all schools in the Northern and Eastern Provinces of Ceylon.’”

அ. ஸா. 2.6

கெனென் மனவரல.

(திரு. கெனென்)

(Mr. Keuneman)

Mr. Speaker, in opening the Debate for the Opposition I should like to begin by expressing my sympathy to all hon. Members of the House and my apologies to all our distinguished visitors who had to endure the tedium and agony of listening to this year’s Throne Speech.

அரு. சே. ஸார். பிசெர்வெ (ருசு ஸாஸகன் ஸக அனாநி மகாரதானை கலா: விதேக கெஸ்து பிசெர் ஸாஸகன் ஸார்லி மென்நு ரேகமெ)

(கெளரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன—இராஜாங்க அமைச்சரும் பிரதம அமைச்சராகும் பாதுகாப்பு வெளிவிவகார அமைச்சராகும் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியும்)

(The Hon. J. R. Jayewardene—Minister of State and Parliamentary Secretary to the Prime Minister and Minister of Defence and External Affairs)

That is an insult to the Governor-General.

අලුත් මුකරතුමාගේ කථාව :

කෙනමත් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

The tedium and agony is no reflection on His Excellency who delivered the Speech with great aplomb considering the very difficult task that was entrusted to him. The tedium and the agony must be laid at the door of the Government.

The general feeling of the House about the Speech was also aptly expressed on July 8th when, without much ado, we readily agreed to waive past precedents and spare you, Mr. Speaker, and ourselves the harrowing experience of listening to this Speech all over again.

One would imagine, when listening to the Throne Speech, that nothing of any great importance had taken place during the past Session. But when we look back we can all see that many important events did take place during the First Session of this Parliament; many new problems engaged the attention of the House and the country. There were many matters, both in international affairs and in domestic affairs, which aroused deep concern and which were subjects of debates in this House and outside. But there is no reference to any of those matters in the Throne Speech put into the mouth of His Excellency the Governor-General.

I do not want to deal with international affairs, Sir, at this point. We all know that very dangerous situation that has been created in Vietnam as a result of the escalation by the United States of its aggression against that country. It has caused great anxiety, alarm and opposition in Ceylon. It led to the Hon. Prime Minister sending a so-called fact-finding mission to discover what was going on in South Vietnam. I do not know what they discovered. All I

ස්තුති සේජනාව පිළිබඳ විවාදය

know is that, even after this mission returned, there is not a word about Vietnam in the Speech from the Throne. One would have thought that this was an important enough question to have merited a reference by the Government.

During the last Session a very important question arose regarding the Constitution of Ceylon. For the first time the demand was raised, on behalf of the entire Opposition, not for a revision of the present Constitution, but for the drafting of an entirely new Constitution. This was the subject matter, not only of inconclusive debates in this House, but also of discussions between the Government and the Opposition. Once again, there is no reference to this matter in the Speech. Even the earlier reference to the appointment of a Select Committee to revise the present Constitution has been discreetly discarded by the Government in this year's Speech from the Throne.

Then we had the important events of 8th January 1966—events whose consequences are still being felt in the six-month old State of Emergency. We have had a State of Emergency for six months. It still continues. However, there is no reference to these matters in the Speech of the Governor-General. Did they never happen? Have they slipped the Government's mind? Or does the Government find it inconvenient to speak about these questions?

ලේ එම්. එම්. මොහමඩ් (කම්කරු, රැකියා හා නිවාස ඇමති)

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது—தொழில், தொழிற்றுறை, வீடமைப்பு அமைச்சர்)

(The Hon. M. H. Mohamed, Minister of Labour, Employment and Housing)

We did not want to embarrass you by referring to them.

කෙනමත් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

We are not embarrassed. We are more than ready to speak on these matters. It is my Hon. Friend opposite who should be embarrassed. There is a well-known but slightly ribald saying among the Sinhalese people about a man who was so embarrassed that he lifted up his cloth to hide his face.

ශ්‍රී එම්. එම්. මොහමඩ්

(கௌரவ எம். எச். முகம்மது)

(The Hon. M. H. Mohamed)

We wanted to save you from that situation.

කෙනමත් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

My Hon. Friend is already in that situation. They are now trying to hide their faces with whatever tatters they can still salvage from past Throne Speeches. And, of course, they have only revealed their more fundamental embarrassment.

The Government has repeatedly told about an attempted *coup d'état* on or about the 17th February 1966. The Commander of the Army has been detained and is held in prison. These are not small matters. These are not inconsequential questions. But if you read the Speech of His Excellency you will form the impression that none of these things have happened, that it is all a figment of somebody's imagination.

The Government compensated the American oil companies and settled—or so they say—that problem. They were very generous. They gave the foreign oil companies almost twice the value of their nationalized assets. They signed an agreement with the U. S. Government about American investments in this country in which the Government gave American capitalists the right to exploit this country without restriction and even underwrote that exploitation. But they do not even think this

worth mentioning in the Throne Speech. What is the reason for this curious reticence on the part of my hon. Friends? Is it only embarrassment? Are they unaware of elementary facts? In such a background of events, why have they produced such a miserable Speech?

By common consent, this is the longest Throne speech on record. I do not object to long speeches if they are interesting; and I do not even mind dull speeches if they are short. But this year's Throne Speech is the longest and dullest up to now.—[Interruption]. I may be long but I shall not be dull. What can I do if the Government goes on making its Throne Speeches longer and duller? It is the longest and dullest on record.

ආර්. ප්‍රේමදාස මයා. (පළාත් පාලන
ආමතයේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திரு. ஆர். பிரேமதாச—உள்ளூராட்சி
அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. R. Premadasa—Parliamentary
Secretary to the Minister of Local
Government)

Every year he uses superlatives.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

Whatever is short is sweet.

කෙනමත් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Even if it could not be sweet, it could be short. You could have said what you had to say in a few lines. Especially when you have nothing to say, you should be brief. You can say, "We will carry on in the old way for another year and please help us."

ශ්‍රී යූ. බී. වන්නිනායක (මුදල් ඇමති)

(கௌரவ யூ. பி. வன்னிநாயக்க—நிதி
அமைச்சர்)

(The Hon. U. B. Wanninayake—Minis-
ter of Finance)

You would have helped us?

අනුභව කිරීමෙන් කළ

සිතුවම් කිරීමේ විද්‍යාව

කෙනෙක් මිය.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

We would not have helped you but we would have appreciated your brevity.

All this could have been overlooked if this Speech contained any serious substance or any proposals to ease the difficulties that are being experienced by the common people of this country or if the Government sought to redress in any small way the innumerable injustices from which the people of this country still suffer. But even that small mercy has not been granted to us. We have had to endure a needlessly prolonged apology by the Government for its failures in the last Session and an equally needlessly prolonged exhibition of its incapacity to make any concrete or new proposal to deal with the very serious and fundamental questions that are now before the people of Ceylon.

Even the monopolist press, which supports this Government, could not find very much to play up in this Speech. I do not know what the position is now after the speech of the Hon. Prime Minister at Hyde Park. He reminded the press that it was the U.N.P. that saved the press and not the press that saved the U.N.P. But, whatever their press relations may be, what is it that even their press told the people?

There are actually two new proposals in the Address. One is the Press Council; I do not think the press had made up its mind on that question, so they discreetly dropped it. They have been reduced to play up the promise to give us television. I have no doubt that the people of this country will be jubilant at the touching concern that the Government has shown for their welfare by promising them a television station. Of course, this promise may raise a few doubts in some people's minds—in suspicious people like me. They might wonder now a Government that cannot even

regularly supply them with Bombay onions or red onions is now going to supply them with a television station, but I am sure nobody will take notice of such doubting Thomases! You can imagine how the problems of the people are going to be alleviated by television.

Take the poor housewife. After standing for hours in various queues trying to buy a Manipuri saree at Rs. 17 or to buy fish at controlled prices, she can come home and forget all her troubles by turning on the switch and seeing the smiling face of the Hon. Minister of State explaining why he prefers the wild animals of Wilpattu to the Members of the Federal Party! Or take the worker. After waiting for hours in a queue—I am sorry; there are no queues; they were abolished when the United National Party came to power—after waiting in the *jathika peliya* to catch a bus, he comes home and forgets everything by seeing the Hon. Minister of Communications telling him all about sports! I do not grudge them this happiness. But I want to ask my hon. Friends opposite: after one year, after one Session of fifteen months, is this the best that you can offer? I am sure that the people will appreciate this great “boon”, and I am equally sure that they will express their appreciation to you in a very fitting manner not so very long from now.

මෙම මතභේදය

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

When the revolution comes.

කෙනෙක් මිය.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

I do not think it will be necessary to wait till then.

What is the meaning of this Throne Speech? I am not concerned at this moment with the small or detailed points. I shall deal with some of them as I go along. But I should like to

[කෙතමන් මය.]

concentrate attention on the real meaning and substance of the Throne Speech.

What can this House, what can the people of this country, discern from the whole tenor of, the whole outlook behind, the Throne Speech? The Speech, if it is to be summarized, is an extended confession by the Government that it has reached a point of political impasse, that it is bankrupt of positive proposals for a major rejuvenation of the economy which they themselves describe as in a state of "stagnation and crisis". It is a confession that their demagogy of the past Session has now run dry. It is a confession that the Government is uncertain of what to do and where to turn, and that it has reached the conclusion that until it solves the dilemmas within itself, until it can resolve the developing crisis of its policy, the wisest thing to do would be to be as unspecific as possible, to bend over backwards to avoid the mistake they made last time of making categorical promises, and to leave the situation so fluid that all the various trends within this Government can continue to struggle for supremacy.

That, Sir, is the sum and substance of this Speech. That is the real politics of this Speech.

I think anyone who read this Speech would have noted the thoroughly defensive and apologetic character of the first part of the Speech.

I do not want to waste a lot of time going over all the details—I am looking at the English draft—but of the eight pages about three pages are devoted to trying to answer criticisms which the Government now faces from some of its own supporters. I compare this year's Throne Speech with the last year's Throne Speech, practically paragraph by paragraph. They follow the same pattern, and, in the case of each paragraph they try to say what they have done, or, more usually, why they could not do what they said they would do.

At the time of the last Throne Speech my Friends opposite were full of high spirits; they would not even let us speak. They are in a different spirit now. Then they were ready for the fray; but I notice that the hang-dog look which started in the back benches has spread even to the front benches. I have never seen a government that ran out of gas so quickly as this one.

What is the chief thing that the Government has done? It is quite clear that the chief thing the Government has done was to appoint commissions. There is such a plethora of commissions appointed that even all of them have not been mentioned here.—[Interruption]. There are commissions and committees investigating various matters which are not even mentioned.—[Interruption]. I do not expect that type of "commission" to be mentioned in a Throne Speech. Well, I do not grudge the Government these commissions. It is a convenient way of shelving a large number of important problems. But why do you not now propose a commission to go into the question of unemployment, a commission to go into the question of prices, and then a commission to go into your present commissions? You can then shelve your major headaches, for the time being.

Apart from these commissions some of which have finished their work, some of which are still continuing their work and some of which, like the Telephone Tapping Commission, have proved abortive, apart from all these commissions, the Government, I am afraid, has very little of importance or significance to say to the country.

This Government has been in office for very nearly 16 months. It is no longer in the fortunate position it was at the time of the last Throne Speech. It had then come to power after nine years, and therefore it had the great advantage of being able to say: "Well, we have just come to power. Give us time and we will do the job". Over the whole of last year,

[කෙතමන් මය.]

about Ministers living in official houses; we do not hear the talk about Ministers not needing official cars. This is the small change of debate and in any case it is not possible for my hon. Friends to speak in this strain any more because, if the S.L.F.P. made mistakes in that matter, you have doubled the mistakes. I would like to tell the Government that this Debate is a day of reckoning that has come for them and the Government must be ready to give far more satisfactory explanations of its work than what it has done in the Throne Speech. So let us look a little more closely at what my hon. Friends opposite have to say for themselves.

I think we have all done our "home work". At least we have all taken the trouble to compare this year's Throne Speech with last year's and to read both together. That is an indispensable bit of "home work" if you want to judge exactly where the Government stands. The first thing I want to draw your attention to is the number of significant matters which were referred to in the Throne Speech of the 9th April, 1965 and which have been dropped in the present Throne Speech. I have already referred to one and it is covered by an amendment submitted by the Opposition, namely, the question of a new Constitution. I do not think that any serious person can burke the question any longer. We have already referred to the matter and subsequent speakers will be dealing with the matter in greater detail. Therefore, I shall not go very deep into the question now; but it is clear that a large number of decisions of the Privy Council in the course of last year have brought into question the very nature of our Constitution. They have shown that this House is not sovereign; they have shown that this House is limited in its powers.

In fact, there is a very good case to be argued that this House does not have the power to amend the Constitution to declare this country a re-

public. So, the whole purpose of the proposal brought on the last occasion by my hon. Friends goes by the board.

Certainly, it has been held that this House has not the power to amend Article 29 of the Constitution, which is a built-in and unalterable clause. These opinions have been expressed by the Privy Council.

The whole source of power is derived not from the people but from the British monarch who is also, thanks to the good graces of the late D. S. Senanayake, our Queen.

We have been talking for the past two decades about the political independence of our country and the sovereignty of our Parliament. Now, today, it has become clear that there are severe limitations on both and that they cannot be rectified even by revisions of the existing Constitution.

Therefore the whole Opposition proposed in the last Session that we should set about the job of drafting an entirely new constitution for Ceylon, and in our amendment today we set out the salient and main features of such a new and really independent constitution.

The Government does not accept our position; the Government does not even accept its own past position. They just dropped the whole matter of the Constitution like a hot potato.

When we discussed this matter with the Government, it was quite obvious that even on such a vital matter as the political independence of Ceylon being strengthened through a new constitution, there could not be unanimity in the ranks of the Government.

When I spoke on this matter earlier and asked for a new constitution, the Hon. Minister of State (Hon. J. R. Jayewardene) said, "I am with you." I do not know whether he is or not with me but he said that. I am always a little worried when he says he is

with me. But when we wanted to discuss the matter, the hon. Member for Jaffna (Mr. Ponnambalam) said that he would never agree to any change in Article 29. We could not even discuss the question of a unitary constitution because the Federal Party objected.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩී. එම්. ඩී. නාගනාතන්
(නල්ලූර්)

(டொக்டர் ஈ. எம். வீ. நாகநாதன்—நல்லூர்)

(Dr. E. M. V. Naganathan—Nallur)

What constitution have you got in Russia?

කෙනමත් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

The best constitution in the world, because it is based on socialism.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

A federal constitution.

කෙනමත් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Federal constitutions are suitable for certain countries and not for others. The socialism of the Soviet Union will be very welcome in Ceylon, but it is not necessary for a small country like Ceylon to have a federal constitution, and I shall show you why pretty soon.

I do not think federalism is the automatic cure for national oppression. There are countries with federal constitutions where there is a great deal of national oppression. The United States of America is one. The American negroes are today engaged in a mighty revolt demanding equality and the end of discrimination against them. America has a federal constitution but it has not stopped such racial discrimination.

But it is the socialist base of countries like the U. S. S. R. which guarantees the equality of nationalities. In those countries the different nationalities work together; the minorities have accepted the need for learning the language of the majority as well as their own, in order to unite them all.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

Tibet?

කෙනමත් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Tibet has also accepted the need for a unifying language.

ශ්‍රී වන්නිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

They are made to accept.

කෙනමත් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

The constitutional question is one matter that has not been referred to in the present Throne Speech.

There is another matter. On the last occasion the Government spoke about its intention to grant political rights to certain categories of its employees. They were quite categorical about that matter. At least in that Speech they did not hedge. They said it quite categorically; it is perfectly clear and I do not think it is disputed. I do not think it is necessary to read what they said. If they want me to read it, they will have to wait a minute till I locate the passage, but I do not think it is necessary to do so as this point is not disputed.

[කෙනමන් මයා.]

What is more, you will recall that I myself moved a Private Member's Motion during the last Session on the question of political rights for certain specified categories of public employees. Hon. Members of the Government moved an amendment which I accepted. This amendment did not dispute that these categories of employees should have political rights. It only wanted to include in my Motion the fact that the Government itself had referred to this matter in its Throne Speech, and my amended Motion was passed unanimously by this House.

Why is it that the Government has not made a single reference to this question in this year's Throne Speech? Have you dropped this question? I should like to say, that the Government's words and the Government's deeds on this matter are in complete contradiction. In their Throne Speech, in their voting on my Motion, they declared that they are in favour of political rights for certain categories of public servants; yet this Government has done more to discriminate against public employees for exercising elementary political rights than any previous Government in the history of Ceylon.

A whole mass of teachers have been sacked, interdicted or punitively transferred. What is the charge against them? They are alleged to have expressed certain political opinions during the recent general elections—

ආර්. එස්. පෙරේරා මයා. (කුලුණිය)

(තිரு. ආර්. எஸ். பெரேரா—களனி)

(Mr. R. S. Perera—Kelaniya)

Those are their political rights.

ලෙස්ලි ගුනවර්ධන මයා. (පානදුර)

(තිரு. லெஸ்லி குணவர்தன—பாணந் துறை)

(Mr. Leslie Goonewardene—Panadura)

Not according to them.

කෙනමන් මයා.

(තිரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Yes, not according to them. According to them "political" rights are the rights to support one of the constituent parties of the so-called National Government. But for someone to express a preference for the Opposition is not a political right.

ලෙස්ලි ගුනවර්ධන මයා.

(තිரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

That is democracy.

කෙනමන් මයා.

(තිரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

After January 8, 1966, thousands of public employees have been punished in various ways. What is the reason for the punishment? It is that on January 8th they took part in what the Government calls "a political strike". Now, strikes are not illegal; political strikes are also not illegal; the right to strike is a democratic right. The right to strike for an economic or political purpose is a perfectly legal and democratic right. In fact, some of the public service unions whose members stayed away from work on January 8th have contended that the regulations against which they were protesting seriously affected their conditions of service as public employees inasmuch as they amounted to a major change in the official language policy of the Government. Even if you say that the affair of 8th January was a political strike, on what grounds can you justify your decision to punish public employees for this? It is perfectly clear from what has happened that all that the Government was concerned with was protecting the U. N. P's alliance with the Federal Party, and its secret horse-deal with the Federal Party, against public protest, and with carrying out a vindictive and unprincipled policy of political revenge against anybody who dared speak up in opposition.

My hon. Friends opposite now raise their hands in holy horror and say public servants should not take part in political strikes—that they should not protest against any law or regulation passed by this House—[*Interruption.*] You do not say that?—[*Interruption.*] I am asking the Junior Minister. I do not know whether he is laughing at something else.—[*Interruption.*]

ඒ. අමිර්තලිංගම් මය. (වඩ්ඩුක්කොඩෙයි)

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்—வட்டுக்கோட்டை)

(Mr. A. Amirthalingam—Vaddukkodai)

Can you do these things in Russia ?

කෙනමත් මය.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

You can do that in Russia. It is not like the democracy you have nowadays in Jaffna. When the Jaffna Municipal Council has a majority that the Federal Party does not like, the Federal Party Minister dissolves it!

I should like to remind this House that the very same U. N. P. which is the chief party of the Government today, was prepared in the past to endorse political strikes by public servants when it suited them. You will recall that in the late Mr. Bandaranaike's time a section of the public servants went on strike in protest against certain amendments to the Public Security Ordinance that Mr. Bandaranaike's Government introduced and passed through this House.

As a result of going on a one-day protest strike they were not dismissed; but one day's pay was stopped. What did the U. N. P. do when they came to power—that is, Mr. Dudley Senanayake's 33-day Government of 1960? They immediately restored the pay-cut. Did you not underwrite a political strike, by doing so—

රු. ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(The Hon. J. R. Jayewardene)
There was a promise.

කෙනමත් මය.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Whether you promised—

රු. ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(The Hon. J. R. Jayewardene)
Not we. The previous Government promised.

කෙනමත් මය.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

It shows that the previous Government is better than you. Why do you not implement their policy? Immediately you came into power you restored the pay-cut. You were not bound to keep that promise, let alone any other promise of the previous Government.

රු. ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(The Hon. J. R. Jayewardene)

We are keeping all our promises.

කෙනමත් මය.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

You keep some of your promises but not all. It depends on whom you make your promise to. You were prepared at that time to support a political strike because it was one against the S. L. F. P. Government. But if public servants or employees of public corporations go on a political strike in protest against a regulation of the U. N. P.—F. P. Government, then retribution is rained on their heads.

அலாண் டிஹார்வாலன் கலா:

லேஸ்டி ஸ்குவேர்டென் மலா.

(திரு. லெஸ்லி குணவார்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

You do not understand. That is democracy.

கெனமன் மலா.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

I understand their "democracy"—and I am trying to describe their "democracy."

We have moved an amendment expressing no confidence in the Government as it continues with its policy of witch-hunts and persecution against public employees. The Government's lack of sincerity is seen in its conduct. Let us assume, for the sake of argument, that those who stayed away from work on January 8th have committed an offence. If that is so, all of them have committed one and the same offence—namely that they did not go to work on January 8th. But why have so many different kinds of punishment been meted out to different people for the same offence? In the C. T. B. you stopped the work of about three thousand people; you did the same thing in some other corporations. Temporary employees of the Postal Department and a number of other departments were also stopped from work and told to go home. In certain cases you fined strikers eight days pay, and yet in other cases you fined them eight days pay and also interdicted them. Does this show your *bona fides*? Are you upholding the law? You are carrying on the dirtiest and the meanest form of political revenge. Look at the way you are giving back jobs to some of them! In the C. T. B. the dismissed workers are told: "If you join the U. N. P. union, we will take you back".

டி. டி. வேலஜெடா மலா. (சீனாஸ்து ஸேலா
அமரின் பார்டிமென்து லேகலி)

(திரு. டி. பி. வெலகெதா—தேசிய மய
சேவை அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரிய
தரிசி)

(Mr. D. B. Welagedera—Parliamentary
Secretary to the Minister of Nationalized
Services)

That is not correct.

ய் துதி ஸேச்சல பிபிடி விவர

கெனமன் மலா.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

I know it is correct. Either you do not know or you do not wish to know what is happening. It is perfectly correct. Some people were taken back even without an inquiry. Why were they interdicted in the first place? Not only in the C. T. B. but even in the Administrative Service people were interdicted owing to tale-bearing, grudges, and for personal and political revenge. Suddenly some are taken back, and others kept out. There is a complete lack of *bona fides* in this matter. Its conduct shows that the Government is deliberately following a policy of revenge and repression against the public servants quite contrary to what they said about their desire to give political rights to certain classes of public servants. The Hon. Minister of State says, "We always keep our promises". They have not kept the promises given to this House in this matter.

Let us look at one or two other matters. Take the basic question of economic development. If you study the Throne Speech of last year and this year, you will note a fundamental theme—namely, the need for rapid economic development. That is one of the most vital questions before the country. I am prepared to agree with the hon. Members on that side on that —[Interruption]. I think the most vital question before the country is to get rid of this Government in the interest of rapid economic development. The quicker it is done, the better.

Let me now recall what my hon. Friends opposite made His Excellency the Governor-General say on the question of rapid economic development. It is necessary to see how far the Minister of State is right when he says, "The Government always keeps its promises". This is what His Excellency said in the Throne Speech of last year:

"My Government proposes to accelerate the pace of development in both the Public and the Private sectors."—[OFFICIAL REPORT, 9th April 1965; Vol. 60, es. 98-9.]

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

It is very laudable. But what actually happened? My hon. Friends were tearing the S. L. F. P. Government to shreds by saying that the rate of economic growth under its dispensation was slow, meagre and niggardly. What is your performance, Mr. Minister? I have here the annual report of the Central Bank of Ceylon for 1965. I do not have to read anything beyond the first paragraph. We shall deal with the matter more extensively when we debate the Budget. This is what the Central Bank said about 1965, in all but three months of which this Government was in charge of economic affairs.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Date of publication?

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Published in 1966, the report is for 1965. I do not know whether my hon. Friend reads these things. I advise him to do so. Even if they do not help him, they may keep him out of mischief. This is what the Central Bank says:

"In 1965 Ceylon's economic performance, as measured in terms of Gross National Product, showed a decline. Whereas in 1964 the Gross National Product at current factor prices increased by 5.8 per cent, in 1965 the increase was only 4.0 per cent. In real terms, that is at constant (1959) prices, this means an increase in 1965 of only 2.0 per cent, in contrast to the increase of 4.4 per cent in 1964."

Then comes the really killing sentence:

"When account is taken of the increase in population by 2.4 per cent, the Gross National Product per capita increased only by 1.7 per cent at current prices; in real terms it actually fell by 0.4 per cent."

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

It was due to the cyclone. The report says so further down. The output of rice fell.

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විචාරය

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

The cyclone did not have all that effect. It was due to your economic mismanagement. Was it due to the cyclone that you did not start a single new industry in the public sector?

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

It was the public sector, started by you, that brought all this about—the humbugging, bogus public sector!

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

The very Government that made the question of the rate of economic development the central theme of its policy, the very Government that said that it intended to accelerate the pace of development, could not, even in its first year, keep up the rate of economic growth experienced in the past.

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන (කමන්ත හා ඩිවර ඇමති)

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன—கைத் தொழில், கடற்றொழில் அமைச்சர்)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena—Minister of Industries and Fisheries)

Industrial production increased.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

I am coming to industrial production.

My hon. Friends, instead of facing up to these stark facts, try to concoct an alibi in this year's Throne Speech. This is what they say:

"During the last year My Government addressed itself to the task of economic recovery."—[OFFICIAL REPORT, 8th July 1966; Vol. 67, c. 34.]

In the last Speech, it was a question of accelerating the rate of development in the public and private

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

[කෙතමන් මගේ.]

sectors. Now it has become a question of merely addressing its mind to the task of economic recovery—not actually bringing about an economic recovery but addressing its mind to the question. Obviously you sent your minds the wrong address, for the economy did not recover. It is a most peculiar form of recovery when the patient gets worse and no better! This is the main alibi for all their economic failures. All they were trying to do was to “recover”. All they were trying to do was to set things straight! You should be ashamed of yourselves to put such words in the mouth of such a distinguished person as His Excellency the Governor-General.

The Hon. Minister spoke about industrial projects—

ගරු ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(கௌரவ ம. பீ. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

I referred to industrial production.

කෙනමත් මයො.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

—but no new projects were started.

ଗୁରୁ ଶି. ପି. ଫା. ଶୁଭଚର୍ଚ୍ଚନା

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

That is another matter.

කෙතමන^ප මයො.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

It is not another matter. It is a very important matter. There are so many credits available to you to start new industries. What about the G. D. R. credit? Why was it not used? The hon. Prime Minister was hanging around Bonn trying to cadge a loan from West Germany, but he had a Rs. 200 million credit from the G. D. R. and was not prepared to use it, for political reasons !

ස්ත්‍රීන්ගේ සේවයේ පිළිබඳ විමර්ශනය

ගරු ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

Bad enough getting out of the mess
that you had made.

කෙතමන් මගේ.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Is it that the Government is so incapable that they cannot start a new industry? If you look at what happened in the private sector you will see that most of the so-called increased industrial activity was in the formation of beedi-wrapping companies. Now every house whose inmates wrap beedies is registering as a separate company and this is supposed to be very good. There are some 460-odd new beedi "firms" that have been so registered last year.

It is necessary to say these things. They are unpalatable to the Government but it is necessary that the House and the country should know what has actually happened and what is going on under the aegis of my hon. Friends who want to "accelerate" the rate of economic growth and help this poor sick patient, the economy, to recover.

This is what they said about industry last time:

"The metallurgical group of industries and the chemical industries will be taken up urgently for development. This will include the petro-chemical group of industries including fertilizer and the salt-based chemical industries. In this connection, a programme will be prepared for the fullest utilization of the domestic raw materials for a related group of chemical industries."—[OFFICIAL REPORT, 9th April 1965 ; Vol. 60, c. 103.]

After 15 months we are told that 'very shortly' we are going to have an oil refinery.

The economic failures of my hon. Friends have been quite marked. There are one or two Ministers who are trying to do something; I am not denying it.

අනුන් ඩිකරතුලගේ කථාව :

ස්තූති ශෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Who are they ?

කෙනමත් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

If I mention them, they do not even amount to two. Of course, most of them failed, but some of the others just do nothing except keep their seats warm. Instead of accelerating the pace of economic development, everybody, including their friends, the capitalist press, says that the entire Government machinery has ground to a halt.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බන්ධාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Economic constipation !

කෙනමත් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

Economic constipation—that is the correct word. Nothing can get out of them !

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Dynamite is required.

කෙනමත් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

No, not even dynamite, not even atomic explosions can stir the innards of some of those opposite !

The Government has also to tell us specifically about its achievements on two questions. As these are important questions, I should like to deal with them. The first question is that of unemployment and the second, the question of the cost of living. They are both matters to which we refer in our amendments.

I think I had better start by reminding you what the Government said last time. I am sorry to keep on doing so but people are likely to forget.

“Unemployment has reached massive proportions while the cost of living is ever rising. My Government intends to take resolute steps to meet these difficulties and to set the country on the road to progress.”—[OFFICIAL REPORT, 9th April 1965 ; Vol. 60, c 98].

Of course, they did not say whether the steps would be forward or backward but they at least said that the steps would be ‘resolute’. Anyway, let us not discuss the degree of resoluteness, let us discuss what actually happened.

Everybody knows that the question of unemployment was, and is, an extremely important question especially to the youth. The Central Bank has estimated that about two years ago there were nearly half a million people who were unemployed or seriously under-employed, of whom nearly fifty per cent. were young people under twenty-five years of age. I have often quoted that extract from their report.

Now, Sir, my hon. Friends opposite, during the General Election of 1965, for the purpose of deceiving young men and women and getting them to vote for the United National Party, criticized the previous Government for its failure to solve the unemployment problem. They gave the impression to the unemployed youth that no sooner the United National Party was back in power, with or without the Federal Party, jobs would be a plenty. Now after 15 months of office the situation has got so serious that even the United National Party Youth Leagues, which met in session a few weeks ago, passed a resolution asking the Government, “Where are those jobs? You had better hurry up and give us the jobs that you promised”, so much so that the Hon. Prime Minister had to tell the U. N. P. youth leaguers not to be impatient, that it is not possible to solve the

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[කෙනමන් මය.]

question of unemployment in one year, that it may take six or seven years for him to solve this problem,

Well, Sir, I cannot imagine what the situation is going to be six or seven years from now. But let us look at the situation now, after one year of Government activity.

I do not want to get into a long discussion about employment and unemployment. These are subjects really for the Budget; but there are certain facts which must be placed before the House, facts available in the Government's own reports. If it comes to the question of our experiences, Sir, we can all tell harrowing tales about the question of unemployment.

I refer you to the one official publication which gives fairly regular figures about unemployment, the **Ceylon Labour Gazette** published by the Department of Labour. Month by month, this gazette tells us how many unemployed are registered at the Government exchanges. Of course we know that there are very many more unemployed than those who are registered at the Government Exchange. But what is it that this gazette tell us? What was the number of registered unemployed in April 1965 when this Government came into power? 164,355. What was the figure of registered unemployed at labour exchanges in March 1966, which is the last figure available? 214,220.

ප්‍රේමදාස මය.

(திரு. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

What was the figure for 1956?

කෙනමන් මය.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

It was less than 164,000.—[Interruption]. Yes, much less. The Central Bank itself said that the registered unemployed figure had gone up 20 per cent. in the last eight months of 1965. These are the gentlemen who

have promised to solve the unemployment problem. They could not even keep unemployment at the level at which it was when they took office. Is it any wonder that the young people now ask the Government, "Where are the jobs you promised us?" Is it any wonder that the U. N. P. youth leaguers are getting restive because they have no answer to give to the other young people who are not members of the United National Party youth leagues?

But I must agree with the Hon. Minister of State that the Government does keep certain of its promises. It may not have solved the unemployment problem of all the misguided boys and girls who worked for the 'Elephant' in 1965; but it did try to honour its duty to solve the unemployment problem of some of those who rode the elephant and came a cropper, their defeated candidates, their loyal party men.—[Interruption]. My good Friend the hon. Member for Kelaniya mentions a name. He knows that the United National Party candidate who unsuccessfully opposed him is now holding a big post in the Port (Cargo) Corporation—Mr. Abeygoonesekera. The C. T. B. has been filled with ex-military men who have never seen battle—not against an enemy at any rate—but are now trying to conduct a battle against the workers in the C. T. B. They gave jobs in the C. T. B. directorate to defeated candidates and the chairmanship to a close kinsman of one of its Ministers. And these are the people who promised to end nepotism and corruption in public corporations.

வேலையாட்சி நானைன்

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

They are following the Bandaranaike policy!

කෙනමන් මය.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

What a president the Federal Party has!

அனுஷ்டிதமாகவே கலாவ :

சீர்தான் சேர்ச்சாவ பிழிவடி விவடி

One day there will be a commission which will bring to light how the Federal Party has contributed to the enlargement of the public service and the promotion of unworthy persons. That will be a subject worthy of inquiry.

வேலையாசிரி நானாதன்

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Do not make general statements. Give one instance.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

There are too many interruptions.

கேனமன் மிஸர்.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Sir, that is my problem too.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Is the hon. Member very badly disturbed?

கேனமன் மிஸர்.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

No, Sir, not at all. Thank you for your protection.—[Interruption]. If you keep them down I do not have to reply to them. But I cannot resist the temptation to push the hon. Member for Nallur back into his seat.

As I was saying, among those who have been found employment are the Colonel Dharmapalas, Niyatapalas, Oscar de Liveras, Lakshman Rajapaksas, Robert Gunawardenas, K. M. P. Rajaratnas, Ananda Tissa de Alwises, Hugh Fernandos, K. Ratnayakes, and so on.

Lest it be thought that I am criticizing the Government on everything, let me say at once that the Government has fulfilled its promises

to its defeated candidates. It has given them big jobs. They at least have no cause to complain. To that extent they have solved the problem of unemployment. They have done that, but they do not claim it. One of the few things they did is that, but they do not claim so.

சீர்தான் சேர்ச்சாவ பிழிவடி

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

There is an amendment!

கேனமன் மிஸர்.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

We had to draw attention to this by way of an amendment. We had to draw attention to your noble act by bringing it up in the form of an amendment.

Sir, you were spared the agony of having to read this Throne Speech, but I presume you have read it in your quiet moments.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

I read it fully.—[Interruption].

கேனமன் மிஸர்.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

You have my entire sympathy in this matter. I am totally on your side.

One striking feature about this Throne Speech is that there is no direct reference to the problem of unemployment or as to how the Government intends solving the problem. In every other Throne Speech at least they tried to say: we are trying to solve the unemployment problem by this method or by that method; we will take resolute steps to do so; the matter is receiving our earnest consideration. But there is not a word about it in this Throne Speech. Does the problem not exist? Why cannot

[කෙනමන් මයා.]

you say something about it? It looks as though the Government has given up all hopes of solving the unemployment problem. It has shut up shop as far as unemployment is concerned. Having solved the problems of their defeated candidates, they feel that there is no further unemployment problem in this country. That is the only meaning we can see in their failure to mention how they will tackle unemployment in this Throne Speech. I hope that the young men of the U. N. P. who with high hopes moved a motion calling on the Government—I do not know whether they were calling on the Minister of State; he was not there—on the Prime Minister and the others who were there, to do something about this problem, will note the complete absence of even a reference to a positive policy to tackle the question of unemployment.

The Hon. Prime Minister is now very active. I understand the Hon. Minister of State is not so burdened with official duties as he used to be—the load is rather lighter!—[*Interruption*]. He has lost some of his political rights! I am sorry for him, but I cannot ask that those rights should be restored to him. The Prime Minister goes round making speeches everywhere telling public servants to take off their coats and get down to work. He should tell that to some of his Ministers—probably many of my hon. Friends from the second Bench onwards on the other side will join him in saying so.—[*Interruption*]. My Hon. Friend the Prime Minister may think that inspiring speeches, personal visits and “pep talks” are going to solve the problem. But the real reason is not the lack of—

ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Pep!

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

—pep; the real reason is the lack of policy. The fact is that the Government has no policy which can effectively make any serious impression on the problem of unemployment, let alone solve it.

On the question of prices, probably the less the Government says the better. During the elections they made big speeches about how they would reduce the cost of living, end the scarcity of essential goods, eliminate the queues and bring down prices. Do hon. Members opposite remember what they proposed? Life is there to tell us whether what they said came true. Even their own official cost-of-living index—their most unreliable index—even that shows that they did not succeed in bringing down the cost of living. But I want to say this: the experience of the mass of people in this country during the last 15 months, month after month and week after week, has been one of shortages and the impossibility of buying even at black-market prices one essential article after another—and sometimes more than one. At one time we were told that certain people in Cinnamon Gardens used to express the sentiment, “We wonder whether our children will ever see apples and grapes again”. Now in the villages very poor people say “We wonder when our children will see *arthapal* and onions again, and for how long will they see them?”

Even in reports in their own newspapers, what do you see? One day there are no razor blades; the next day there are no torch batteries. There is no “Vitaspray” and other baby foods or tinned or powdered milk. Basic foodstuffs are not available. People queue up for fish. They cannot get meat at the controlled price. All these things are true and known to all. Is this what you promised?

அவ்வாறு இவ்வாறு இவ்வாறு கலாவி :

The newspapers publish reports every day that the people need not worry because the ships are coming with fresh supplies. One day the report is that the ship has left for Ceylon; the next week we are told the ship has passed Suez; a little later the report is that the ship has passed Bombay; then the report is that the ship is in Colombo harbour; two or three days later the report is that the ship has been unloaded; then there is a report that the goods have been taken to the Pettah. After that nobody knows what has happened to the goods. And the same story starts again: The ships are coming along; etc.; etc.

Can my hon. Friends deny that this is the real state of affairs in the country? Do they deny that some of the shortages are due to the deliberate policy decisions of the Government?

If you look at the Central Bank Report, you will find that in 1965 the Government followed a deliberate policy of cutting down the import of many essential articles. In 1964 the import volume index was 125 for food. The import volume index for food in 1965 was 78. The Government deliberately did not import many essential food items.

The import volume index for textiles in 1964 was 92. In 1965 it was 57. In fact they cut nearly Rs. 40 million of the import quotas in textiles, last year.

What about other consumer goods? The import volume index for other consumer goods in 1964 was 39; in 1965 it was 29. In fact, the total import volume index for all essential commodities grouped as such by the Central Bank was deliberately cut down by my hon. Friends Opposite.

வேலையாச்சி நானாதன்

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Why?

கேனமன் மொ.

(திரு. கேனமன்)

(Mr. Keuneman)

It was 101 in 1964 and it was cut down to 64 in 1965.

புதுதி கைச்சாலை பிழிவடி விவரம்

வேலையாச்சி நானாதன்

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

You had stolen all the money. There was nothing in the till.

கேனமன் மொ.

(திரு. கேனமன்)

(Mr. Keuneman)

They were borrowing left and right from the I.M.F. May I deal with this matter, Sir—

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Please go on with your speech. Do not take notice of these interruptions.

கேனமன் மொ.

(திரு. கேனமன்)

(Mr. Keuneman)

This is the Throne Speech Debate and we must take notice of all these things. I was just going to tell the Hon. Minister of State how lucky he was to miss hearing the Member for Nallur at Kalmunai.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Sometimes these interruptions take you clean out of the point you intended to make. Please ignore them.

கேனமன் மொ.

(திரு. கேனமன்)

(Mr. Keuneman)

I quite agree with you, Sir. Interruptions from the other side are irrelevant and should be ignored.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

I ask hon. Members to co-operate with me. If there is a point to be met a note can be made of it and the hon. Member can refer to it in his speech without interrupting the Member on his feet.

කෙනමත් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

What I am trying to point out is that the Government followed a deliberate policy of reducing imports of essential articles in 1965. Maybe they had difficulties about foreign exchange ; but if they did they should have taken the other necessary steps to deal with a situation that would inevitably arise when you pare down to the bone the imports of essential commodities. Did they take any of those steps? They certainly did not do so.

The entire textile mess, which is now admitted by everybody, is a classic example. The Government when it cut the import quota of textiles by Rs. 40 million should have anticipated that there was going to be some trouble over distribution. But my hon. Friends of the Government just sat there quite happily. They allowed only this limited quota of textiles to come in. They allowed various merchants to corner stocks and blackmarket them. After the Sinhalese New Year, when a good deal of that quota was finished, their trouble started. It was then that my hon. Friends woke up.

After having got into a mess the Government was forced eventually to take the right decision, and that is, to have a State monopoly of the import of textiles. We have been urging that for a long time. After getting themselves cheated and cursed, they found no other way out except to adopt what they should have done in the first instance. But how did they handle it?

Firstly my hon. Friends seemed to be unaware of what really happened in this country. They got terribly upset over high prices of certain textiles that were used by a very small section of the people. That was the first thing that upset them. The fact that the textiles that are used by the mass of the people were also being sold at exorbitant prices for ordinary people did not seem to worry them at

all. But they got terribly worked up about the price of Manipuri sarees, Terylenes, Kanjipurams and various other articles like that. All these were the type of textiles which were worn by a limited class of rich people. Obviously, there was terrible racketeering going on in this range of textiles and there was cheating of the worst type. There is no dispute about that matter. But it was only when the big people got cheated that the Government felt the necessity for action. Then how did they proceed? It was a real *nadagam*. The only trouble is that the spectators got hurt.

To start with, the Government issued several warnings to their friends, the textile importers, telling them, "Now, look here! Be good boys. Don't let the side down. Profiteer if you like but do not profiteer too much. Do not cause us embarrassment." The textile merchants did not listen to them. After all they put this Government into power in order to profiteer as much as possible. They thought it unreasonable that those whom they had put into power should place restrictions on their greed. They thought all this talk was for the consumption of the public ; that it had nothing to do with them. Unfortunately, the situation got much worse. Then the Government went to them and said, "We are going to control the price of textiles." At that time I told my hon. Friends, "Why are you signalling your punch so far in advance? What you were in effect telling the textile importers was, "Look here! We are forced to control prices. Find another way of disposing of stocks in the meantime." And that is exactly what a large number of them did. A few of them, of course, had such faith in the Government that they thought the Government would never be forced to do anything against them. So they got caught with a few stocks left in the shops.

The other case of lunacy—"lunacy" is the only word to use—was trying to impose a price control on a limited amount of luxury textiles without prior stock control. Even

அவ்வாறு பிடிக்கப்பட்டதால் கைவிட :

பிடிக்கப்பட்டதால் கைவிடப்பட்டது

before they could establish stock control, they issued a price control order. The traders shut up shop for six days in retaliation. The Hon. Minister gave them six days grace and left the country. The cup of the "Peerisi Kuttama" went leaving the saucer !

சென்னைத் திருவருளாசிரியர்

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

The flying saucer !

சென்னைத் திருவருளாசிரியர்

(திரு. கௌரவ)

(Mr. Keuneman)

Maybe the flying saucer went, leaving the cup.

Then what happened ? People started to stand in queues—ladies went and stood for days in queues hoping to buy a Manipuri saree at Rs. 17 and when they came back even the sarees they were wearing were torn !

சென்னைத் திருவருளாசிரியர்

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

You must have been there !

சென்னைத் திருவருளாசிரியர்

(திரு. கௌரவ)

(Mr. Keuneman)

I saw what happened in the Pettah. The poor people who had gone there and lined up expecting something to happen, were baton-charged and beaten by your police.

You sent the police to protect the traders and to hammer the people in the queues.—[Interruption]. You are laughing. I saw this with my own eyes. People in queues were definitely beaten up on more than one occasion. The newspapers published photographs of what happened. The people waited in queues, which were supposed to have been abolished, for hours and hours, day after day, some giving birth to children in the process, and were baton-charged by the police, and more went away empty-handed.

If you wanted to tackle this question why did you not take an assessment of the stocks and take over the stocks from the traders—it was not a great amount ; it was only a few million rupees worth of luxury textiles. You could have paid the traders the declared c.i.f. price and a small profit, taken over, and disposed of the textiles through your own channels without all this nonsense. Some of you were led by your noses by the newspapers. Some of you thought of the whole affair as a political stunt. You lost your friends in the process. You did not please the traders. You did not please the consumers. Nor did you please the police. You did not even allow your police to buy their requirements of textiles !

On this side of the House we have pointed out that, in this period of racketeering in and shortages of essential articles, it is necessary to have a State monopoly of imports of essential goods, and we have advocated a State trading corporation. But my Friends opposite have resisted this and ridiculed the idea. What happened in the end ? They have been forced to establish a State monopoly of the import of textiles. This has led their capitalist friends to shout : look here, we did not put you into power for this purpose ; you promised to help the private sector, but now you have gone and taken over the whole import trade in textiles.

The Government said that they had no faith in the C. W. E. They said that the C. W. E. was corrupt. But this very same C. W. E. has been given the task of importing all the textiles into the country. That is the correct decision. This is one of the few decisions of the Government which I support.

I do not think it is necessary to speak much longer on this question. It is perfectly clear that the whole policy of Government in the matter of prices, in the matter of seeing to it that essential articles are

අනුමත වූ කාරක මණ්ඩලයේ කටයුතු :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශන

[කෙතෙක් මො.]

available to the people at reasonable prices, has been thoroughly messed up by the Government.

I know that a large number of vested interests are attacking the Minister of Trade and his deputy. Sometimes I feel sorry for them because I know the forces that they are up against. My hon. Friend spoke about following the Bandaranaike policy. You are not even prepared to learn from the mistakes and experiences of Mrs. Bandaranaike's Government. They had the same type of difficulty and the same type of malpractices were used against them when they tried to take over the dried fish trade. At that time all you people were backing your friends, the dry fish merchants, who were up to these dirty tricks.—

[Interruption]—all those would be Napoleons! You have had that experience, you knew what sort of people the big importers were. You knew what sort of crooked things they did and how they rig the market to keep up prices; if you did not know this you should have been ashamed of yourselves. Some of your people were hand in glove with them. With all that experience why have you messed up this matter? It is because the Government was incapable of facing up to the problem—facing up to a real radical solution of the matter.

Every section of the people has found that this Government is in the habit of promising one thing and doing something else. Look at the case of the workers. Today, quite a considerable section of the plantation workers is on strike asking for a special living allowance of Rs. 17.50 a month. This strike has been going on for nearly a month or more; it has been going on for about thirty-one to thirty-two days. You will recall that I brought a Motion in this House in the last Session recommending that the special living allowance of Rs. 17.50 be paid to these workers because they have a legitimate grievance. Every section of workers in other trades got this Rs. 17.50 S. L. A. from the late Mr. Bandaranaike in 1959 except the plantation

workers in spite of enormous profits made by the Sterling Companies. When I brought that Motion what did my hon. Friends opposite do? They said "This is not enough". The hon. Member for Nallur (Dr. Naganathan) said that the plantation workers should be given not only the special living allowance of Rs. 17.50 but also one rupee a day extra. The hon. Appointed Member (Mr. Annamalai) of the Ceylon Workers Congress supported it, the Government Members supported it, and they moved an amendment which I supported.

Now the interesting thing is that even when a large number of plantation workers go on strike for Rs. 17.50 S.L.A. which was given to certain sections of workers during the time of the late Mr. Bandaranaike, the trade union of the Appointed Member (Mr. Thondaman) opposed it —[Interruption]. The Federal Party started by supporting the strike, and when they discovered that the Prime Minister may not come to their conference if they did, they stepped out of the strike. I do not know whether they intend to go back and join the strike again. The Federal Party conducts its strike in the same way as they conducted *Satyagraha*. They sit down for a few days and then go back, and then come back and sit down for a few more days. They are welcome to all this kind of antics. When I moved my Motion not a single Member of the Government said a word against the granting of this allowance of Rs. 17.50, but what is the Hon. Minister of Labour doing about the strike? The Hon. Minister of Labour has nothing else to do than to fight against his Parliamentary Secretary on the question as to where Mr. Umagiliya should be sent.

The Ceylon Estate Employers Federation is carrying on the most inhuman policy against the plantation workers on strike. It is denying them their rice ration, and there is not even a word of protest from the hon. Appointed Member (Mr. Thondaman) I can understand why he and the Government do not support the

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තුති ශේෂකව පිළිබඳ විමර්ශය

payment of Rs. 17.50 S. L. A. now. The estate workers will carry on that fight without the Government's support, or Mr. Thondaman's, but let The Government at least see that starvation is not used by the estate owners as a weapon to smash the strike. This is gross inhumanity and we must register our strong and emphatic protest against it.

I have a few more words to be said in regard to the Minister of Labour. Whenever he is in the country, he shows a remarkable capacity for not being aware of what is happening in the field of labour. He gets active only when things get very bad.

Take the bank strike. The employees of National and Grindlays Bank were on strike for over 65 days because of the utter cussedness of some type of political throw-back who has been imported from the United Kingdom to act as manager, a Mr. Barrington, who seems to think that he is still in Rawalpindi or Johannesburg. These employees were on strike for 65 days, and it was only when there was talk of a general strike in all the banks that the Hon. Minister suddenly thought that he should put the question of the transfer of Umagiliya aside and do something about the situation.

He has still not done anything about the plantation strike on the demand for Rs. 17.50 S.L.A. 20 million pounds of tea from Uva alone, from where tea that fetches the highest prices of Rs. 10 to Rs. 15 a pound come, have been lost. But the Hon. Minister cannot step in and find a solution to that problem! Rs. 17.50 S.L.A. is a demand which your own people said was just.

The strike at the Textile Corporation's mill at Veyangoda has been going on for 35 days. But the Minister is still asleep.

Has any one of the other problems of the workers been solved? Last year the Government promised to take very active steps about the labour tribunals. This is what they said :

"My Government proposes to expedite the disposal of all cases referred to Labour Tribunals".—[OFFICIAL REPORT, 9th April 1965 ; Vol. 60, c. 98]

What actually happened? Between November 1965 and 15th April 1966 not a single labour tribunal functioned in the country. Over 10,000 applications of individual workers could not be dealt with. The problem was known to the Minister. The Privy Council had given a decision in favour of the employers in regard to the appointment of presidents of tribunals being illegal and unconstitutional—incidentally, another condemnation of our Constitution, showing that our Parliament is not sovereign. Be that as it may, the Minister could have taken immediate steps to introduce legislation to rectify matters, but he went off somewhere. From November 1965 to 15th April 1966 not a single tribunal functioned. What is happening now? He is asleep again. I have never seen such a Rip van Winkle. Rip van Winkle at least woke up sometimes. The Minister does not wake up at all. A new case has now been filed by Messrs. Lewis Browns ; and if they succeed, all applications which were filed between November 1965 and 15th April 1966 will be prescribed. Nearly 15,000 workers or groups of workers will not have even the benefit of their cases being heard by labour tribunals because they would be prescribed. That is how they honour pledges to the workers.

I spoke earlier about the victimization of and the witch-hunt against the public service unions leaders. It has been a shameful feature of Government policy over the past year.

Before I leave this Minister I should like to say a word about housing. This is another big joke.

ස්තැන්දී තිලකරත්න මහ. (කෝට්ටේ)
(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன—கோட்டே)
(Mr. Stanley Tillekeratne—Kotte)
What about Joe's house?

කේනමන් මහ.
(திரு. கௌமன்)
(Mr. Keuneman)

The housing problem of Ministers and, I understand, of the private secretaries of certain Ministers has now been solved. There was almost an internal revolution in Lake House

[කෙනෙත් මය.]

and, I understand, also in Government circles about a newspaper photograph about the house that Joe entered—not Joe built! But be that as it may, we are not worried if Mr. Karunaratne has a house. It is not all a big problem to me, I do not see why he should not have a house.

ස්ටැන්ලි තිලකරත්න මය.

(තිரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

How long will Joe go on?

කෙනෙත් මය.

(තිரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

Joe will go on as long as his master does!

එෆ්. ආර්. ඩයස් මහින්දරත්න මය.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

What happened to Mahindapala?

කෙනෙත් මය.

(තිரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

A good question.

This is what my hon. Friends said last year:

"My Government will examine the proposals made by the Special Committee on Housing and will take steps to implement those proposals which are feasible."—

That is what they said in last year's Throne Speech—

—"It will meet the problem of the acute shortage of housing the country faces by the use of the Public sector, the Private sector and the Local Bodies."—[OFFICIAL REPORT, 9th April 1965 ; Vol. 60, c. 104.]

What did they actually do? You will recall, Mr. Speaker, I asked a question from the Hon. Minister on the 9th of May 1966: I asked him how many houses and flats his Ministry had built between 31st March 1965 and 1st April 1966, and this is his own answer—you find it in HANSARD—that the department built 102 houses and flats. There are thousands and tens of thousands of people without homes. People are sleeping in the

streets and the railway stations; people are living in *pelpath*. The Minister says 102 houses were built by his own department. He did not want to speak of only one aspect. How did the other aspect of his policy operate? He said he gave people loans to build houses also. How many people, I asked. He said 532 people. The total number of houses for which he was responsible during this period was 634. This is all over the country, all over the Island.

They promised houses, they promised hand-loom textile centres in every electorate. Now they have all stopped, except a few lucky people who got the opportunity to get in early. This is their actual record of performance. Is it any wonder that they do not like to mention these things? That is why I said you must be careful when you hide your embarrassment by a certain form of action. It only shows greater embarrassment.

Take the question of peasants. One of the features of the last Throne Speech—I do not know whether it is the influence of the Hon. Minister of Industries or not—was certain proposals intended to attract the peasantry. The Government promised—and I quote—to:

"prepare schemes to assist "ande" cultivators to own the lands they cultivate.—[OFFICIAL REPORT, 9th April 1965 ; Vol. 60, c. 102.]

Very laudable. We are all in favour of it. But nothing happened. Was one single *ande*-cultivator given the land which he cultivated? Nothing happened. Now, in this Speech, they repeat the promise but they modify it:

"As soon as the backlog of disputes between "ande" cultivators and owners of paddy lands have been cleared steps will be taken to prepare schemes to assist "ande" cultivators to own the lands they cultivate."—[OFFICIAL REPORT, 8th July 1966 ; Vol. 67, c. 37.]

Now *ande* peasants have to wait till the so-called backlog of disputes is cleared away before the Government can even start to think about a

අනුන් ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

scheme to make them owners of the lands they cultivate. I think it will take a minimum of eight to ten years—[Interruption]—maybe twenty-five years, to settle the backlog of disputes, unless they go to the Privy Council as well. But I also ask my hon. Friends why they are not taking action with regard to undisputed lands. It is not in every place that there is a dispute about who is the owner or who is the *ande* cultivator; in those places why did you not immediately vest the ownership in the tenant? You did not do it because you were bluffing and trying to fool the *ande* peasant. Now you are caught with your pants down and you are not able to answer. This is to fool the people. My goodness! the Hon. Leader of the House is going to be the man who will vest these lands in the peasants. Some very simple proposals under Mr. Bandaranaike's Government for the reform of the tenurial system to help the peasantry could not be proceeded with because he and some of his friends protested against them by parading the streets disguised as *goiyas*. The Hon. Minister of Industries knows it. He spoke about it very eloquently in the past. I do not know what his present ideas are. He has not shared them with us.

What about its other big promises to the peasants? Last year, they promised to abolish the *Nindagam* system of land tenure. They also promised to consult the Maha Sangha on action regarding *Viharagam* and *Devalagam* lands. They have at least repeated what they said about the abolition of *Nindagam* service tenure. I do not know how many more times they will repeat this, but at least they have remembered it; they are still hoping to get some people to give up their *Nindagam* lands. But, apparently, they have consulted the Maha Sangha and have decided to drop the proposals regarding *Viharagam* and *Devalagam* lands. They have made special mention of the fact that those engaged in service tenure in *Viharagam* and *Devalagam* lands will not be given ownership of those lands. In other words, the same feudal

relations will continue. They make a promise and, step by step, they begin to retreat from it. Very soon—mark my words!—they will come back here with further qualifications about *Nindagam* lands when the leader of their women's associations, Mrs. Seneviratne, one of the biggest *Nindagam* owners in the country, shows her disapproval. When she gets going on this matter, I wonder what will be left of this proposal regarding *Nindagam*.

I do not want to refer to the promises made last time to give Buddhism its rightful place. There are more competent people than myself to speak on this question, and they are waiting to speak on it in some detail. I only want to make one or two observations.

I do not know about giving Buddhism its rightful place, but I notice that the Government did certainly give the Ven. Maha Nayaka Thero of Malwatte an official place of residence. We are not opposed to it, but I do not know whether that is their idea of giving Buddhism its rightful place. I also know that another Buddhist priest who came in a procession to Parliament on 8th January 1966 was given a place at the Kanatta cemetery by courtesy of the Government and as a result of shooting by the police. They have taken another well-known Buddhist priest into custody in connection with the coup. So, will my hon. Friends tell us in a little more detail about giving Buddhism its rightful place?

ස්තූති නිලකරන්න මය.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

Buddhists are being hounded out from the army.

කෙනමන් මය.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

I will come to that in a moment. But I agree with the hon. Member for Kotte that it is today very dangerous to be a Buddhist in the

[කෙනමත් මයා.]

army. You are liable to be sacked or sent on compulsory leave or even detained. I did not know it was subversive to be a Buddhist in the army, but that apparently is the rightful place Buddhism has got under the dispensation of the U. N. P.-Federal Party Government.

කළානියෙකු මා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, please! The Sitting is suspended for half an hour. On resumption, the hon. Deputy Speaker will take the Chair.

දස්විම ඊට අනුකූලව තාවකාලිකව අත්සිටුවන ලදීත්, අ. හා. 4.30 ට නියෝජ්‍ය කමානායක තැන්පත් සි. එස්. ෂර්ලි කොරය, මහනාගේ සහායනීත්වයෙන් නැවත පවත්වන ලදී.

இதன்படி அமர்வு பி. ப. 4.30 மணிவரை இடைநிறுத்தப்பட்டு மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று. உப சபாநாயகர் [திரு. சி. எஸ். ஷேர்லி கொறையா] தலைமை தாங்கினார்.

Sitting accordingly suspended till 4.30 P.M. and then resumed, MR. DEPUTY SPEAKER [MR. C. S. SHIRLEY COREA], in the Chair.

කෙනෙමන් මයො.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Mr. Deputy-Speaker, when we adjourned for tea I was referring to the Government's performance in the fulfilment of a promise that it would give Buddhism its rightful place. I just wish to conclude by saying that it will be to the everlasting discredit of this Government that it was the first since colonial days whose police have shot and killed a Buddhist priest. On the 8th of January 1966, a number of other Buddhist priests found their place—certainly not their rightful place—in hospitals as a result of bullet wounds and baton wounds imposed on the orders of the Government. I think that contribution to giving a place to Buddhism is something that will be long remembered about this Government. However, I do not want to take time on that matter because and there are other hon. Members who will speak on those matters.

I really wish to examine two central matters which the Government claims as major achievements in the past Session. The first is its claim that it has upheld what it calls "the democratic way of life". If you look through the present Throne Speech you will see that what in effect they say is: even though we have not been able to solve many problems or to keep many promises we have at least done two things—we have achieved national unity and we have upheld the democratic way of life.

ලො මන් ත්‍රිවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Who says ?

කෙනමන^p මස.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

That is what they say, and I want to show how utterly false and baseless these claims are.

If this Government thinks that the opportunist alliance between two capitalist political parties, the U. N. P. and the Federal Party, is the same thing as national unity, then they are probably the only people in this world who think so and they are also sadly mistaken. This Government has certainly brought about a degree of unity—not a very great degree but a certain degree—between the pro-imperialist and capitalist leaders of different communities in this country. They stand together in defence of common vested interests, in common service to imperialism, in common fear and opposition to the progressive movement. That is the real basis of their unity. But to call this “national unity” is to pervert the simple meaning of words. I want to ask my hon. Friends opposite: will national unity cease the moment the Federal Party leaves the Government? Is it only when the Federal Party enters the Government that national unity is achieved?

අනුක්ෂිප්තවරුන්ගේ කථාව :

[කෙනෙත් මය.]

National unity is achieved when the mass of people of all communities live and work together for their common advancement. That is the meaning of national unity. But has this been achieved? It certainly has not. Instead of the masses of the different communities getting closer together, one of the results of the Government's policy has been that the divisions within the principal national communities have grown sharper during the last 15 months.

Take the question of the majority community—the Sinhalese people. Can anybody deny that it is sharply divided politically; there are two big political alignments—for the Government and for the Opposition—among them, and there is no common point of meeting on most questions? Can they deny that the regulations that they introduced to this House on January 8th 1966 and passed have not cemented the unity even of the majority community but deepened the feelings of opposition as between different sections of the majority community? Before my hon. Friends can start talking about uniting different communities let us see what they are doing to each individual community.

Are even the Tamils united? There are two major political parties of the Tamils in this House, the Tamil Congress and the Federal Party. They are at each other's throat even though they are members of the same Government. Outside the House they are attacking each other with gusto. There is hardly a major question affecting the Tamils on which these two parties agree. Take the question of the regulations made under the Tamil Language (Special Provisions) Act. They were introduced to this House on the 8th January 1966 and passed. The Federal Party claim these regulations as a great achievement of theirs. They say it is a great boon to the Tamils and that the Tamils have recovered a lost right. What does the hon. Member for Jaffna say? He goes to Trincomalee and says—I quote from

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

the "Sun" of the 30th June 1966—that the regulations "would not do any good to the Tamils as they could be repealed by another Government." He said: "We must have a round table conference".

The Federal Party is shouting for a Tamil university but the Tamil Congress says, "No Tamil university, we want a Hindu university. They are not only splitting hairs but splitting heads on that question.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බන්ධාරනායක මය.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Those who have no hair!

කෙනෙත් මය.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

When the Tamil Congress formed a bloc with Mr. Durayappah and got a majority in the Jaffna Municipal Council we saw the unity among the Tamil parties—the Federal Party Minister of Local Government immediately dissolved the council! When you cannot even unite the two Tamil parties in the Government you are talking of unity between the Tamils and the Sinhalese! I do not know what cock-eyed ideas of national unity my hon. Friends opposite have.

It is no secret, it is spoken about not only in our papers but also in their papers, that the development of differences within the Government is not confined only to the Tamil parties. They have begun to manifest themselves even in the U.N.P. Speaking about his relations with the Hon. Minister of State, the Hon. Prime Minister told us some time ago that never the twain shall part.

ස්ටැන්ලි තිලකරත්න මය.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

As the monkey said, the best of friends must part.

කෙනමත් මයා.

(තිரு. කෙනමන්)

(Mr. Keuneman)

I must say this for the Federal Party: they did at least succeed in making the twain part on one occasion. One took the high road and the other took the low road. One went to Kalmunai and the other went to Wilpattu. One went to consort with the federalists and the other went to consort with wild animals.

We also could not help noticing some strange events which took place during the recent youth league rally of the U.N.P. One of the most noticeable features of that rally was the absence of the Minister of State. I know he is not a youth any longer but neither is the Prime Minister. I know also that my Friend, the Hon. Minister of Industries and Fisheries (Hon. D. P. R. Gunawardena) is not a member of the United National Party, nor is he a youth, but he was there and he played a prominent part. He filled the gap. Somehow or other the Minister of State was not there.

A very interesting speech was made by the Prime Minister which included some very pithy comments on undesirable developments in his own ranks. I shall refer to them in a moment.

I do not suppose they will take any advice from me, but may I proffer it to them: Would it not be better for them before they talk about national unity to try and get a little more unity in their own ranks? Here is a Government which is manifesting disunity in its own ranks but boasting about uniting the nation, boasting about creating national unity.

රෙ. ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරඹ ජේ. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

What about your own ranks?

කෙනමත් මයා.

(තිரு. කෙනමන්)

(Mr. Keuneman)

All your efforts to split our unity have failed. The only person you could fish up was the hon. Member for Tissamaharama (Mr. C. F. W. Edirisuriya).

I want to talk about this matter in a little more serious way. One of the biggest problems standing in the way of national unity has been the language question. I want to ask you, Sir, and hon. Members this question, and let us answer it honestly. Are we any nearer solution of the language question as a result of the activities of the Government in the past Session?

The Government has claimed that it has solved the problem of the Tamil language and that there is agreement among them on the question of the status of the Tamil language. But I ask this question direct: Is there agreement among you on the question of the status of the Sinhala language? National unity is not a one-sided process; it is a two-sided process; the language question too, is a two-sided process.

The Government talks big and says that it has now solved the problem of the Tamil language. "We are all agreed," they say, "on the status of Tamil." But are you all agreed on the status of Sinhala?

My hon. Friends of the Government, which includes a Federal Party Minister, stated their devotion to Sinhala in the Throne Speech. This is how they described it: "... nothing shall prejudice the position of Sinhala as the only official language of the country." Does the Federal Party accept that position? Are you all united on that question?

ප්‍රේමදාස මයා.

(තිரு. ප්‍රේමදාස)

(Mr. Premadasa)

Yes.

අනුන් ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

When did the hon. Parliamentary Secretary join the Federal Party?

ප්‍රේමදාස මයා.

(திரு. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

I am a member of the Government.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

The President of the Federal Party is here. Let him answer for the Federal Party.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

They stand by the Throne Speech.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

If that is the position, why is the Federal Party opposing the sending of Sinhala teachers to schools in the North and East?—[Interruption]. For months we have asked that question. The Minister of Education said he was presently in favour of it but it is a matter to be decided by the Cabinet. This is not something that is secret. The real, the undisputed leader of the Federal Party, Mr. S. J. V. Chelvanayakam has given several interviews not only to the "Suthanthiran" but also to the "Thinakaran", the "Veerakesari" and other Tamil papers in which he has said that he would regard the sending of teachers to teach Sinhala in schools in the North and the East as an infringement of the rights of the Tamils and it would be resisted by them. He said that he was only prepared to consider it if the Sinhalese agreed to learn Tamil.

வேலையுலையி நானையன்

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Quite right.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

There you are! Why do you not speak for the Federal Party, Mr. Junior Minister?

ප්‍රේමදාස මයා.

(திரு. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

The hon. Member wanted to know whether the Federal Party accepted the Throne Speech and I said that they did.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Do you have a common policy on the position of Sinhala? That is the question I am asking you. How can you talk about national unity if you do not have such a common policy? You talk of having a common policy on the rights of Tamils. Have you a common policy on the rights of the Sinhalese also?

The President of the Federal Party, the hon. Member for Nallur (Dr. Naganathan) said, "Quite right." And your own Minister, the Hon. M. Tiruchelvam, speaking in the Senate stated that, speaking as a Minister of the Government and as a member of the Federal Party, their policy was that the Tamils should be educated in Tamil, that English should be their second language—mind you, English should be their second language—and that they might consider the question of learning Sinhala—this is the same phrase used by Mr. Chelvanayakam—provided that the Sinhalese agreed to learn Tamil—

එෆ්. ආර්. ඩයස් බන්ධාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

As a third language.

வேலையுலையி நானையன்

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

That is true.

කෙනමන් මයා.

(තිரு. කෙනමන්)

(Mr. Keuneman)

Now what about the U.N.P.? Do they say that the Sinhalese should learn Tamil? Do they agree that the second language of Tamil children should be English? This is the National Government. Is the dog wagging the tail or is it a case of the tail wagging the dog?

If my hon. Friends of the Federal Party have honestly and sincerely accepted Sinhala as the one official language of Ceylon, we also will welcome it. But we would like to hear that assurance from their own lips. We do not hear it; we hear something else from their own lips. So what is the good of my hon. Friends of the U.N.P. making speeches saying that they have converted the Federal Party to the position of accepting Sinhala only? Whom are they trying to deceive? Is this their national unity? We have moved an amendment on the question of sending teachers of Sinhala to schools in the North and East, and we will watch with interest the way in which the Government votes. Maybe that is the only way in which we can find out what is the real consensus of opinion of the Government on this matter.

The hon. Members opposite, particularly those from the United National Party make all sorts of claims about how they have converted the Federal Party. They say that that party has now given up federalism and so on and so forth. But the hon. Member for Nallur described their alliance rather graphically in a recent speech as "a cease fire". I think my hon. Friends are fully aware that at the recent Federal Party convention they reiterated their demand for a federal constitution in the presence of the Prime Minister and with the knowledge of the Prime Minister who was present. It may be he was not there when they passed the resolution. What is your reply? No one will reply.

වෛද්‍යාලායඞ් නාගනාතන්

(දොக்டර් ඛාකඛාතන්)

(Dr. Naganathan)

For the record, may I say that the Prime Minister was not there.

කෙනමන් මයා.

(තිරු. කෙනමන්)

(Mr. Keuneman)

If the Prime Minister was not there, perhaps in the course of this Debate he will tell us whether he stands for a federal constitution. He must have been aware of what was passed in that convention. He spoke at the public meeting and he made no reference whatever to this very important resolution. I do not blame the Federal Party for demanding federalism. I do not agree with them, but that is their policy. I want to know where the National Government stands on this matter.

I should like to remind the hon. Members of the U. N. P., who are now so happy about the alliance with the Federal Party, who think they have converted the Federal Party because they are in agreement with them on the position of the Tamil language, of some of the words which were spoken in this House by a person whose remarks they would not lightly reject; I refer to the Hon. Dudley Senanayake, Prime Minister of Ceylon. I am quoting from the HANSARD of May 3, 1961, column 4797.

I hope my hon. Friends will forgive me for quoting this because this is not a bad summary of a point of view on what national unity is and what the Federal Party is really after. The Hon. Dudley Senanayake, then Leader of the Opposition, was taking part in a Debate on the Adjournment Motion regarding the *Satyagraha* movement started by the Federal Party at that time. He referred to some remarks made by the hon. Member for Uduppiddi. This is what he said :

"I say that the Federal Party has often, while stressing the language question, hidden the ultimate and real objects of their struggle."

අනුභවකරුණිකයාගේ කථාව:

This is what the present Prime Minister, Mr. Dudley Senanayake, the "Janaranjana Nayaka" said:

"Let us realize that. What is the Federal Party really after? I put that question to the hon. Member for Uduppiddi because I have come to know him only after the elections to this Parliament, and I must confess that I have the greatest admiration for him. I should like to make it clear to the hon. Member that the Federal Party was started long before language became an issue in the country."

I should like to read again what the leader of the U. N. P., the leader of the Government, said:

"I should like to make it clear to the hon. Member that the Federal Party was started long before language became an issue in the country."

Then he continued to say:

"The Federal Party is using any discontent that is caused among the Tamil people over the language issue, for an entirely different purpose. The Federal Party was started, long before language became an issue, for the purpose of achieving a number of avowed objects which have been stated more than once, the first of these being, of course, the bringing into being a Federal State in Ceylon and they have not defined that objective clearly. They prefer to keep it in a nebulous state."

My Hon. Friend, the present Prime Minister seems to have been better aware of things in 1961 than at present. I am sorry he did not repeat these sentiments.

சுப்ரமணியம் இய்யா.

(திரு. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

In March 1965 you sought their help to form a government.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා (යටියන්තොට)

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா—யட்டியாந்தோட்டை)

(Dr. N. M. Perera—Yatiantota)

Not on the basis of a national government.

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

சுப்ரமணியம் இய்யா.

(திரு. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

On what basis?

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please!

කේනමන් ඔයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

The Hon. Dudley Senanayake continues:

"Federalism demands different states. It is true that it is not a division in the sense of two separate states—we are prepared to grant that—but, surely, federalism implies different constituent states? And if we are to follow the pronouncement of the Federal Party, these two states are not only to be the Northern and Eastern Provinces, on the one hand, and the rest of the country, on the other, but one state is to be the Northern and Eastern Provinces plus parts of Uva and various other areas of the Central Province where the Tamil-speaking people are in a majority, the rest comprising the other state. Surely that was the main objective for which the Federal Party was formed long before language ever became an issue."

Mr. Dudley Senanayake continues from there:

"What are their objectives even now? This language question, they have always stated, is a step towards the achievement of their objectives."

There is nothing about national unity. This is what the U. N. P's leader says:

"This language question, they have always stated, is a step towards the achievement of their objectives. Two or three years before the satyagraha movement they stated their objectives in specific, explicit terms: firstly, a federal constitution; secondly, the language question—parity of status throughout the country for the two languages; thirdly, citizenship rights for all of Indian origin in Ceylon; fourthly, the stoppage of future colonization of the Northern and Eastern Provinces by Sinhalese. Those are the demands for which the Federal Party stands."

අලුත් ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

[කෙනමන් මය.]

Then he goes on to say :

"I do not take the view that the Federal Party does not represent the bulk of the Tamils."

Then he returns to the subject. At column 4799 he says :

"I do not think any political party, not thinking along communal lines but thinking along national lines, thinking of ultimate national unity itself, could agree to the demands of the Federal Party."

This is said by none other than Hon. Dudley Senanayake. I will read it again :

"I do not think any political party, not thinking along communal lines but thinking along national lines, thinking of ultimate national unity itself, could agree to the demands of the Federal Party."

He goes on to re-emphasize it.

"—It is impossible. The Federal Party are out to achieve these objectives. They tried various ways, and now they have started the satyagraha movement."

After the *satyagraha* failed they have started infiltration.

"—They tried various ways, and now they have started the satyagrama movement. I do not know what else they will start to achieve these objectives. Surely, any party cannot be blamed for resisting those objectives?—"

Not assisting, mark you, but resisting.

"—At no time did my party ever think that those objectives *in toto* could be conceded."

He does not say how much he will concede, but *in toto*.

"—do not confuse this question, this *satyagraha* movement, with the language question, which is only a minor part of the objectives for which the *satyagraha* movement has been launched. They are fighting for something much more, something we cannot concede. That we must be definite about."

Now I come to the last paragraph at column 4800. He says :

"Over and over again we have given ample reasons why it is impossible to agree to the four demands of the Federal Party.—"

This is what Hon. Dudley Senanayake said.

"—I have taken colonization as an instance. Really one must start with colonization first, because you will find

that the solution of the language question has also to fit into it. If the people in the other provinces are to have the right to land which is unoccupied in the Northern and Eastern Provinces, then you cannot have a particular language indefinitely as the language of administration of that area. The constitution of that population can change over the years. You may have in the future as many Sinhalese-speaking people as there are Tamil-speaking people in that very area. You cannot, for eternity, stratify the regions that are going to speak a particular language.—"

Is that the policy of the U. N. P. ? We know that the Federal Party is carrying on their own policy. We know their stand. Does the U. N. P. stand by what its leader so categorically stated in 1961 ?

එෆ්. ආර්. ඩයස් බන්ධාරනායක මය.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

They have passed the same resolution behind the Prime Minister's back.

කෙනමන් මය.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

They passed a resolution reaffirming their policy of federalism. My hon. Friends opposite charge us saying that we are communal.

வேலையாசிரி நானாநன்

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

rose—

කෙනමන් මය.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Will my hon. Friend please sit down? They talk about our communalism. This is what the Hon. Dudley Senanayake said in reply to that charge :

"—It is not with any communal motive that we are opposing this. As I stated earlier, it is communalism to try to carve out an area for one community. That is the communalism we are opposed to. We feel that every community must have an equal right and should inhabit every

part of Ceylon. Just as the Sinhalese must have the right to go and colonize those areas, the Tamils have—will have and must have—the right to anything in these areas. That is the non-communal approach to this question.”

වෛද්‍යාලායී නාගනාතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

What did you say at that time?

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

I also said that your *Satyagraha* should be put down because under the guise of fighting for the Tamil language you were secretly trying to create a separate state. It is perfectly correct that, like every other party in this country, our party also at one time stood for parity of status. It is also true that, like every other party—except, perhaps, the Federal Party—we later decided that Sinhala should be the official language of the country, throughout the country. We are not hiding that. What we want to know is whether the U. N. P. has changed its policy. If so, say so. I must say that the reason why I ask this question is the Hon. Prime Minister's statement at Kalmunai. I speak subject to correction because I was not there. This is what the “Times of Ceylon” of 26th June 1966 reports as being the Prime Minister's speech:

“‘I am beholden and thankful to the Federal Party.’ Addressing Mr. S. J. V. Chelvanayakam, he said: ‘If I did not consider you an honest and sincere man I would not have clasped your hand, and since our association my admiration for you has grown.’”

This is the important point:

“I know your struggle for the Tamils is not an anti-Sinhalese one—and you know that I, too, love the Tamils.”

He did not say that in 1961. Have they been struggling only since the Government was formed? I have no objection to the Hon. Prime Minister loving the Tamils. The

Tamils have got as much right to his love as anybody else. But does he love the Federal Party? Where does he stand? The essence of the Government is the U. N. P.-F. P. alliance, and we are told that this is the basis of national unity. We are told that by this alliance the tiger has been tamed. The lions from Nallur have been brought to heel and they have accepted Sinhala.

ස්ටැන්ලි තිලෙකරත්න මයා.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

Jackals!

වෛද්‍යාලායී නාගනාතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Jackals in the Opposition!

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

The wild animals of Nallur as opposed to the wild animals of Wilpattu have been brought to heel! This is what we have been told and we want the Government to tell us what the position is. I think my hon. Friends will be well advised to drop this tall talk about national unity. I do not think they even deceive themselves about it. Their whole policy has been one of pleasing the Federal Party and yielding every time the Federal Party twisted the U. N. P's arm. If that is national unity, heaven help the nation and heaven help unity. We want real national unity of the common people, not the bogus national unity that my hon. Friends talk about, dishonest national unity, the unity of common capitalist oppression.

The Government's most outrageous claim is its second one. This is only a ludicrous claim—this claim of national unity. It is outrageous when they claim to have upheld the democratic way of life. I do not like your dirty, stinking type of democracy. Far from upholding democracy, this Government has, during the last

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

[කෙනමත් මය.]

15 months, made steady inroads into the democratic rights people have enjoyed. Democracy, my foot! They talk about democracy and keep an Emergency going for six months. And it is still going strong, like Johnny Walker. An utterly needless Emergency!

They spoke about the freedom of the press. Their freedom of the press was demonstrated by the refusal to allow the C. T. B. even for payment to carry the "Aththa" and the "Jana Dina". You blamed the S.L.F.P. Government. At the time when the entire monopoly press was conspiring to overthrow that Government, when they were in open revolt against that Government, it did not impose any such restriction on the press.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මය.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

What about Basnayake?

කෙනමත් මය.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

And this is your freedom of the press! At one time they used to talk very big, "Oh, do not nationalize the press; if you want to break the press monopoly, start new papers". When the new papers are started, they do everything to suppress them. They close them down for 3½ months, they establish a press censorship, which is still in force. As I pointed out the other day, they obstruct distribution of these papers at every stage, and they come here and talk of how they uphold the freedom of the press!

They talk about freedom. If it had not been for the calculated tactics followed by the Opposition in filibustering during the last Session, one of the most undemocratic laws that ever saw the light of day would have been enacted by this House. I refer to the Criminal Law (Amendment) Bill. In the Senate you passed it. You introduced it in this House but luckily we were able to put it off. Under the law

for six months you can hold a person in detention without a trial, without even bringing him before court, under the normal laws and not under the Emergency. Democracy! For one year they could have closed down a newspaper. They could have fined a newspaper and closed its press. Those are the types of laws that these hon. Members wanted this House to pass. You even wanted us not to criticize commissioners of inquiry for ever and ever, Amen! And you speak of upholding democracy.

They carry on a witch-hunt in the public services, they carry on a witch-hunt in the armed services, all in the name of democracy. They banned our public meetings for four months—not theirs—to uphold the democratic way of life! That is the reality, of what happened. These are not words; these are deeds, this is what happened and this is what is still happening. The whole situation has reached such a stage that the Prime Minister had publicly to refer to the growth of dictatorial tendencies within his own ranks.

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Your papers.

කෙනමත් මය.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Not our papers; I am quoting some of your own papers.

I must say that the Prime Minister himself is no great shakes as a democrat. We experienced his democracy during the *hartal* and so we know something about his democratic leanings. But his public admission at the Hyde Park rally of the youth leagues is something which is more eloquent than anything we can say.

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

What about the Sugathadasa Stadium?

අලුත් මුකුරතුවෙන් කළුව

සිතුම් සේජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

කෙනමන් මයා.

(තිரு. කෙනමන්)

(Mr. Keuneman)

Yes, Sugathadasa Stadium.

You talk of our papers. I will quote your papers. This is what the "Sunday Observer" of 17th June, 1966 reported. The Prime Minister says at the U.N.P. Youth League conference :

"We stood for freedom of the press and for democracy but now some of our people have been forgetting what they fought for and stood for. Now they are talking of dictators and in terms of dictatorship."

ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(තිரு. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

අනුමත.

කෙනමන් මයා.

(තිரு. කෙනමන්)

(Mr. Keuneman)

The Prime Minister is not referring to us. He is referring to "some of our people". I was in the same position as the Minister of State. Neither of us was invited to this youth league session and we could not hear the Prime Minister's speech in person, but I was so interested when I saw this statement that I immediately compared the report with all other newspapers and all of them contained substantially the same thing. A word here or there might be different but substantially it was the same thing. I do not know whether my hon. Friend from Nawalapitiya was invited to this meeting or not.—[*Interruption*]. This is what the Hon. Prime Minister himself said.

I want to remind this House of one fact. In the last Throne Speech, you will recall that I spoke specifically about the dangers of such dictatorial trends developing inside the Government. I did not mince words; I spoke about that. I remember my hon. Friends opposite laughing and saying that that was

impossible. They thought I was out of my mind. My hon. Friends, I want to tell you I am glad you are listening to me a little more carefully now. The very fact that these developments of which the Hon. Prime Minister speaks should take place, does not surprise me. I do not regard this as merely some personal quarrel, some mere struggle between personalities for power. I think the personalities involved are serious enough politicians not to be influenced by personal considerations. And I have known the personalities concerned for a long time and I must say it is my personal view that I do not think they will be involved at all personally. What is important is that this is the beginning of a political crisis inside the ruling class, the beginning of a political crisis inside the Government and its leading partners. It is a reflection of a big debate that is taking place in the Government on: what are we going to do? How are we going to rule? How are we going to keep ourselves in power? What is the way out of this impasse? And it is in the course of trying to resolve that problem that the United National Party, the Federal Party, the *Hath Havula*, are manifesting divisions and indecision—[*Interruption*]. It is in the course of this internal struggle, on whether it is possible to rule through Parliamentary democracy or whether a more dictatorial form of Government is needed, that all these differences come to light. These are questions which are being posed as a result of the political policies of the Government itself. Of course, there may be some personal and family factors at work, but I do not think the sharp difference of opinion springs principally from that.

We know that the Government is in a big dilemma. They formed this Government of theirs in a hurry. They were terrified that there would be a second election though they always said that they were terrified that Mrs. Bandaranaike was trying to stage a coup. What they were

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව:

ස්තූති ශෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

[කෙනමන් මය.]

really frightened of was a repetition of what happened in 1960, that they would be called upon to form a Government and get defeated, or that Mrs. Bandaranaike would form a Government and get defeated, and that there would be a second election. They know what happened when they risked a general election in 1960. Somehow or other they had to scramble together a government with the Federal Party and so on and so forth. They put the whole lot together.—[Interruption].

They were up against another dilemma. All the nine years that it was in opposition, the United National Party had to rely on demagogy. I think the man principally responsible for this was the Minister of State. He was the man who started the idea of giving the United National Party a new image, of basically not changing its nature, its fundamental character, but giving the impression about it being changed. And they began to use methods used by the Left parties. They began to hold May Day rallies; they began to form trade unions, to put a touch of red in their green caps and bush shirts, to call each other *sahodaraya*. They used to call each other *sahodaraya*, but now they are calling each other quite different names.—[Interruption]. At a certain stage they were calling each other *sahodaraya*, and they were calling all the people who came to their meetings *sahodarayo*.

බැ මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Now they call them “namma-dayals”.

කෙනමන් මය.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

All that was done. When they came to power they were put there by foreign and local vested interests who had quite different ideas as to

what should be done. All these big business people did not put this Government into power in order that it may honour the demagogy they indulged in in order to get the votes of the people. They began to ask for their pound of flesh, they began to demand what they really wanted, and the Government's dilemma was how to fool the people and actually do the job for their principal bankers. That is why for one year they ran on happily relying on past demagogy. They attacked the Sri Lanka Freedom Party, they attacked Mrs. Bandaranaike, they attacked all of us, and had a wonderful time about Mercedes cars, commissions, election petitions and hundred and one ways of enjoying themselves.—[Interruption]. Yes, the C.W.E., Karl Marx, and so on. In fact, we had even the Hon. Minister of State quoting Lenin's “State and Revolution”. There was no need for him to do so. What they have done in the last year and what the capitalist class has done last year is as good an education on the real nature of the capitalist state as Lenin's “State and Revolution”. It was a real education in life. Thank you at least for that.

Now they cannot solve the dilemma between past demagogy and what their big supporters want. They may have done so if one thing in their calculations went right, that is, if Uncle Johnson in the U.S.A. gave them the cash they asked for. They had big hopes that all their imperialist friends would come to their rescue and would give them money to keep going. But those hopes did not materialize. They were so cocksure. They drew up a long list of demands. I think it was 1,350 million rupees that they asked for, and they started sending Gamani Corea, the Minister of Finance and lots of people abroad to get it. I do not know whether the other Ministers who disappeared from time to time got involved in it also. Eventually, the Prime Minister also went abroad for two months. They

අලුත් මුකුරුවලින් කළ:

asked for a sum of 1,350 million rupees, and they got small change, "kadale kassi"! Last year only about Rs. 38 million worth of aid came to Ceylon, a sum of Rs. 50 million or less. But Rs. 250 million was promised.

The basic fact is that the Government did not get the money even though they had only asked from the United States of America a sum equal to what the U.S. spends in three days in their unsuccessful attempt to suppress the national liberation struggle in Vietnam. They did not get the money, and what is worse, their so-called friends not only refused the money but began to put the screw on, began to twist their arm. Various demands were put forward, demands to cut subsidies, demands to devalue the rupee, demands to lift the moratorium and allow Rs. 100 million of profits and dividends that the Coalition Government did not allow out of the country, to go to England. And my hon. Friends were told: if you do not listen to us no cash.

This created problems for them. Naturally, one section of their people say: What is to be done? Let us do what the imperialists say; let us carry out the imperialists' orders. But if they do that, neither the parliamentary system nor the U. N. P.-F. P. Alliance is going to be strong enough an instrument to resist the wrath of the people. Therefore, I am not surprised that certain minds begin to turn to ideas of more dictatorial forms of government. It is a dispute not on whether to rule but on how to rule—whether you can carry on with this type of demagoguery or whether you have to take the nasty decision and face the consequences. Some of them are clear-headed enough to think on these matters. Others still hope against hope that something will happen.

One of the things that upset all their calculations was something that nobody expected, and that is the

ඒ තුනේ යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

trouble that has developed in the army last February. If not for the trouble in the army, perhaps some of the preparations for more dictatorial forms of government would have gone further. But I want to warn this House. I do not regard this as a purely personal fight between two leaders of the U. N. P. But whether you people talk of democracy or of dictatorship, fundamentally both trends are following an essentially undemocratic line. Democracy is threatened today not only by the people who talk about dictatorship but also by the people in the Government who talk against dictatorship. Both of are advancing an anti-democratic process. It is a question of the degree of anti-democratic action that they can get away with that is being disputed.

Dangerous things are taking place. Take the question of the armed forces. The Government talks about re-organizing the armed forces in terms of a rational defence policy. What are they doing? They are carrying on a witch-hunt against progressive people in the army.—[Interruption]. Buddhists as well as progressive, national-minded officers. A very serious situation arises when the Commander of the Army is arrested.

ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

A plaint was filed today by the Attorney-General.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

That is to make it *sub judice*.

කේනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

I am not going to refer to his innocence or guilt, if a plaint has been filed.—[Interruption]. I am going to ask you some questions. I think you filed the action today, at last, so that

[කෙනමන් මය.]

you can prevent us from raising this matter. There are a number of questions which can still be asked. Why have you arrested the Army Commander? You say that you were advised by the Attorney-General to do so. We are not babies. We know who the Attorney-General is. He is your political creature. He does not exist without you and this has been done on a political and not a legal decision.

I wonder how many more provocative actions will emanate in the near future from apparently unsuspected sources in the Government and I am not referring to the man who is taking all the beating about dictatorship.—[Interruption]. I am not in the least a sympathizer of that Hon. Minister. I detest his politics but I like a person who stands by what he believes. He is one of the men for whom I have a certain respect. He is not the type of man who, when he gets caught riding a bicycle without a light, runs away or gives somebody else's name. He does not do that type of thing. If he says something he says, "I said it". If he does something he says, "I did it".

I detest what he stands for. We bitterly oppose and condemn everything he stands for and we will fight him and his policies to the death. But we do not in any way think that his personal abilities are small. So I do not think the Junior Minister for Local Government in his partisan enthusiasm should mistake what is being said.

ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මය.

(තිரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

He has not understood it.

කෙනමන් මය.

(තිரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

This situation is taking place. I am not going to talk about the people who are being charged. The whole method of the investigation of the

alleged coup is entirely unsatisfactory. All sorts of questions were asked by us but you never answered a single one. When two people jumped out of a window and died, I asked you what Inspector Rahula de Silva was doing in that office. The Hon. Minister of State promised—[Interruption]. Whether they jumped out or were pushed out is a matter for the courts to decide. Anyway they met their death by leaping through a window in the C. I. D. office and crashing to the ground. The Hon. Minister of State promised to answer questions about that. Did he answer them? He did not. Now this same Rahula de Silva has been interdicted himself for beating up people and some other reason.

ස්ටැන්ලි තිලෙකරත්න මය.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

For nationalizing private property.

කෙනමන් මය.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

We do not hear anything about it.

Take the question of the officers in the armed forces whose work has been stopped—who have been sent on compulsory leave. I do not know if any of them have been charged. I did not see the list of people who have been charged. If they have not committed any offence why were they sent on compulsory leave? If they had committed some military offence why were they not charged before a court martial? Is it an accident that nearly all of them were persons prominent in Buddhist associations in the army? In the course of this investigation why was it that people were questioned by the C. I. D. not only about events of February 17th but questioned about activities of Buddhist associations and membership of Buddhist associations in the army? Not only persons who were in detention, not only persons who were being sent away on compulsory leave, but many of the members of

අමුණිසුකාරතුමාගේ කතාව:

the armed services, officers and the rank and file alike, have been interrogated on this matter.

From when has it become an offence to be a Buddhist in the army? From when has it become subversive to be a member of a Buddhist association in the armed services?

That is one side of the matter. On the other side, they create special new army units—storm troopers—and man them with politically reliable persons like Lieutenant-Colonel Dharmapala who have not seen the smoke of gunfire in a real battle—

සෛද්ධාන්තයේ නානෙතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Have you?

கேனமன் மஃ.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

I am not in charge of an army unit but I think I will do a little better in a battle than you.

I want to ask the Minister of Nationalized Services why special agents of the C. I. D. are being taken into the C. T. B. in the guise of workers.

I have not brought it but I have with me a special circular sent by the I. G. P. —I can table it later—to heads of departments and heads of public corporations asking them to recruit government officers to the Special Police Reserve and to report on those who are desirable. These are the forms of militarization that are taking place.

That is why I say it is not only one section of the Government that is doing it. The whole lot are doing it. And the threat to democratic rights is one of the most serious features of the present position and it is one of the things we must all fight against. We are not going to allow this sort of anti-democratic activity to go ahead. My hon. Friends on the other side should learn that as early as possible.

සිතුම් යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

I shall close with a short reference to the question of Vietnam. I do not want to take time on this. We must condemn very strongly the thoroughly shameful policy that the Government has followed on the American aggression against Vietnam.

The Hon. Prime Minister is a man who is well known for pretending not to know what is going on under his nose. When the whole world knew how the Americans supported the Cao Ky regime in the persecution of Buddhists in South Vietnam, the Prime Minister said he does not know. He sent two people there. They have come back and there is not one word from him about what they found out.

When the whole world condemned the barbarous American bombings of Hanoi and Haiphong and other areas of the Democratic Republic of Vietnam, what did the Prime Minister say? The Prime Minister said he is "seriously concerned" about it. We do not know whether he is seriously concerned about the American bombings or whether he is concerned that there have not been enough bombings. He issued a communique that he is deeply concerned. What is the meaning of this flabby talk?

When I moved an amendment to the S. L. F. P. Government's Throne Speech the U.N.P. voted for the proposition that the United States' troops and those of its allies should be withdrawn from South Vietnam; only the other day, when he got into a tight corner, the Prime Minister said, "That is still my police." But not one word was said in his statement on the American bombings of Hanoi and Haiphong and other parts of the Democratic Republic of Vietnam. If that is his policy, why has he not got the backbone to stand up to the Americans and say, "I think you should get out and stay out of Vietnam. I think you should not bomb North Vietnam."

He is talking about peace. The only people who are carrying out war in Vietnam are the United States of

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව:

[කෙනමන් මය.]

America. There is no declaration of war between the Democratic Republic of Vietnam and America. The Democratic Republic of Vietnam is not bombing America. But without declaring war America is attacking the territory of the Democratic Republic of Vietnam. So what does the Hon. Prime Minister mean by getting up and saying that there should be no war? If he thinks that there should be no war, let him tell America to stop their bombing and condemn it as our amendment asks.

What is the war that is going on in South Vietnam? It is a national liberation struggle of the South Vietnamese people against imperialism and its puppets and the only outsiders interfering and suppressing them are the Americans and their allies. If it is the policy of the Government to ask American troops to get out and stay out of Vietnam, do so and do not hedge and try to get away from this problem. My hon. Friends are trying to tailor their foreign policy to their need for foreign aid—[Interruption].

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

The hon. Member for Kelaniya is repeatedly interrupting the speaker. There are other hon. Members who want to listen to the speech and at a good stage of the speech he interrupts. It is not fair at all by the hon. Member who is speaking.

කෙනමන් මය.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

That is why we have moved this amendment on Vietnam. It is amazing that when Vietnam has become the single, the most important question of international politics today, a question on which war or peace hinges, there is not a single word or reference to it in this Throne Speech.

I have done. I have only touched on the surface of the Government's crimes of omission and commission

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

but I will not go on any further. What we have seen and heard shows us that it is necessary not merely to condemn this Government and show the hollowness of its demagoguery but to see that it is removed from power as early as possible. That is the one way of saving this country. As far as we and the Opposition are concerned, we shall continue to do everything towards that end, and that is why we have to say that we have no confidence in His Excellency's Government.

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මය.

(திரு. டி. சொய்ஸா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

I second all the five amendments moved by the hon. Third Member for Colombo Central.

“එම වචන එතැනට ඇතුළත් කළ යුතුය”, යන ප්‍රශ්නය සහතික කිරීම ලදී.

“அச் சொற்கள் அங்கு சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Question proposed, “That those words be there added.”

අ. හා. 5.33

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මය. (හබරාදුව)

(திரு. பிறின்ஸ் குணசேக்கரா—ஹபராதுவ)

(Mr. Prins Gunasekera—Habaraduwa)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා නැගී සිටියේ මේ වර්ෂයේ රාජ්‍ය සභා කථාව නිමිත්තෙන් මේ දක්වා මේ ගරු මන්ත්‍රී මණ්ඩලය අනුගමනය කළ ප්‍රතිපත්තියක් කඩාගෙන මගේ කථාව පැවැත්වීමටයි. ප්‍රතිපත්තියක් කඩනවාය කිව්වේ, ඔබ තුමාට මතක ඇති, පසුගිය 8 වැනිදා ගරු අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමා මේ කථාව පවත්වා නිම කළායින් පසු මන්ත්‍රී මණ්ඩලය වාරිත්‍රානුකූලව මෙම සභා ගර්භයට රැස්වුණු බව. ඊට ඉස්සර හැම වාරයකදීම අනුගමනය කළ පිළිවෙත වූයේ සභා ගර්භයෙන් බැහැර මන්ත්‍රී මණ්ඩලය රැස්වී අත් සමානයකදී අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමා විසින් කරන ලද කථාව නැවත වරක් මන්ත්‍රීවරුන්ගේ දැනගැනීම සඳහා කථානායකතුමා විසින් සභා ගර්භයේදී කියවීමයි. මේ ස්තූති යෝජනාවට මොකක් වුණත්, මේ ස්තූති යෝජනාවට ඉදිරිපත් කර තිබෙන සංශෝධනයන්ට මොනව වුණත්, මේ

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

සභාව අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ ඒ රාජ්‍යසභා කථාව අසා මිනිත්තු ගණනක් ගතවත්ත් පෙර, වර්තමාන ආණ්ඩුවේ දෙවෙනි රාජ්‍යසභා කථාවට දිය හැකි හොඳම පිළිතුර ජූලි 8 වැනිදා දවල් 12.30 ට විතර මේ සභාව විසින් දෙනු ලැබුව. මක්නිසාද මා එසේ කියන්නේ? ඒ කථාව අසා මිනිත්තු ගණනක් යත්ත් කලින් ගරු කථානායකතුමා ඔබතුමා ඔය අසුන් ගෙන සිටින ආසනයේ සිටම ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් ඇසුවා, කුමනද ඒ කථාව නැවත වරක් අහන්ට කියා. ඒ අවස්ථාවේදී මේ සභාවේ එක මන්ත්‍රීවරයෙකුගෙන් භාවක්-සුවක් තැනිව එක පාරටම හැමෝම කිව්ව, අපට එපා ඔය කථාව ආයෙන් කියවන්ට කියා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ රාජ්‍යසභා කථාවට මේ මන්ත්‍රණ සභාවෙන් දිය හැකි හොඳම පිළිතුර දීල ඉවරයි කියා මා හිතන්නේ ඒ නිසයි.

සී. පී. ජේ. සෙනෙවිරත්න මයා. (ඉඩම්, වාරිමාර්ග හා විදුලිබල ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(තිரு. ජී. ඒ. ඥේ. සෙනෙවිරත්න—කාණි, තීර්ථපාසන, ඩින්ඩිසෙ අමාත්‍යාංශයේ පාරාලු මන්ත්‍රක කාරියතරිති)

(Mr. C. P. J. Seneviratne—Parliamentary Secretary to the Minister of Land, Irrigation and Power)

ගමට ගියාම කියන්ට හොඳ කතාව.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(තිரு. ප්‍රින්ස් ගුණසේකර)

(Mr. Prins Gunasekera)

නිකම් කට හැකර දෙක මන්ත්‍රීවරුන්ට තේරුම් ගන්ට අමාරු නම් මා කියන දෙය තිශ්ශබ්දව අහගෙන ඉන්න.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්

(ඩොක්ටර් නාගනාතන්)

(Dr. Naganathan)

On a point of Order, Sir. Is the hon. Member imputing motives to our Speaker?

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(උප සපානායකර් අමාත්‍ය)

(Mr. Deputy Speaker)

He is not imputing any such motives.

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්

(ඩොක්ටර් නාගනාතන්)

(Dr. Naganathan)

He says it is a reflection on what Mr. Speaker did.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(උප සපානායකර් අමාත්‍ය)

(Mr. Deputy Speaker)

Not at all. He did not say anything like that.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(තිரு. ප්‍රින්ස් ගුණසේකර)

(Mr. Prins Gunasekera)

මම ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගෙන් ඉල්ලනව, රාජ්‍ය සාමාජිකයන් වචන දෙක-තුනක්වත් ඉගෙන ගෙන එන්ට කියා, මගේ කථාව තේරුම් ගන්න.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, එදා රාජ්‍යසභා කථාවට ස්තූති යෝජනාව ඉදිරිපත් කළ ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් දෙදෙනා, මා හිතනව, ගරු අගමැතිතුමා අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමා ලවා කියවූ ඒ රාජ්‍යසභා කථාවට වඩා වැදගත් දේවල් ඒ ස්තූති යෝජනාවෙන් ඉදිරිපත් කළා කියා. තමන්ගේ ආණ්ඩුවට කරගන්ට බැරි වුණු දේවල් ගණනක් ස්තූති යෝජනාව ඉදිරිපත් කළ පසු ආසනවල සිටින කණිෂ්ඨ මන්ත්‍රීවරුන් දෙදෙනා මේ ආණ්ඩුවටත්, මේ ගරු සභාවටත්, මේ රටටත් කියා සිටියා. පසුගිය දෙළොස් මාසය ඇතුළත නොවෙයි, පසුගිය දහසය මාසය ඇතුළත මේ ආණ්ඩුවට කරන්ට බැරි වූ දේවල්, තමන්ගේ දේශපාලන බංකොලොත් භාවය නිසා කිසිම ප්‍රශ්නයක් විසඳන්ට බැරි වූ හැටි, ඒ ස්තූති යෝජනා කථාවල ඇතුළත්ව තිබුණ. සමහරවිට මේ ගරු මන්ත්‍රණ සභාව නැවත වරක්, අර මේ දෙරෙන් එහා පැත්තෙදි භාෂා තුනකින් කියන ලද ඒ කථාව මේ සභාවට කියවන්ට එපා කිව්වෙ, නැවත වරක් තමන්ගේ බැරිකම, තමන්ගේ කන්වලට ඇහෙනවාට තිබෙන අකමැත්ත නිසයි. කථාව පවත්වද්දී බොහෝ දෙනකුට නින්දා ගිහිල්ලයි තිබුණේ. අතිසක අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමා ලවා ඔය කථාව කියෙව්වා. එතුමා මිනිත්තු හතළිහක් තිස්සේ තනන තනන කියෙව්ව. ඒ කථාන්තරය කියවන්න

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

[ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.]

පටන් ගත් හැටියෙම මට හිතූණ හරු අග්‍රාමාත්‍යතුමාට වැරදීමකින් ගිය අවුරුද්දේ රාජාසන කථාවම මේ අවුරුද්දෙන් කියවන්න දිලාවන්ද කියා. කථාව පටන් ගත්තෙන් කියවාගෙන ගියෙන් ගිය අවුරුද්දේ පටන් ගත් හැටියටම ගිය අවුරුද්දේ කියවාගෙන ගිය හැටියටමය කියලයි මට නම් හිතූණ. කොටින්ම මට ඇහුණෙ ගිය අවුරුද්දේ පවත්වන ලද කථාවේ තිබුණු දෙයම නැවතත් කියවන්නා වගේමයි. සාධකයක් වශයෙන් මම කියන්නම්. සිංහල භාෂාවේ පුනරුක්තදෝෂය කියා දෙයක් තිබෙනව. මා හිතන්නේ නැහැ, ජාතික ආණ්ඩුවේ ඔය ඉස්සරහ පේළියේ ඉන්න හරු ඇමතිවරුන් අතර අධ්‍යාපන කටයුතු පිළිබඳ හරු ඇමතිතුමා හැරෙන්න වෙනත් අය එය දන්නවය කියා. අලුත් රාජාසන කථාවේ තිබුණු බරපතල වැරද්දක් තමයි අර සිංහල සාහිත්‍ය ශෛලියේ පෙන්වා දෙන පුනරුක්තදෝෂය හෙවත් වරක් කී දෙයම නැවත වරක් කීමේ දෝෂය. 1965 අවුරුද්දේ රාජාසන කථාවේ කී දේවල් 1966 අවුරුද්දේ රාජාසන කථාවෙහුත් කියාවුණා. ඒ අවුරුද්ද තුළ කරන්න බලාපොරොත්තු වූ දේවල් කරන්න බැරි වුණාය කියනවා නම් කමක් නැහැ. එවැන්නක් නොකියා එක් වචනයක් ඉවතක් කර ඒ වෙනුවට වෙනත් වචනයක් යොදා—“පඩිය” කියන වචනය වෙනුවට “වේතනය” කියන වචනය යොදා—නැවත වරක් කියෙව්වා. කම්කරුවන්, රැකියා, නිවාඩු ආදිය ගැන වැඩ කරනවාය යන්න නැවතත් වෙන විධියකට කියනවා. මගේ යෝජනාව මේ හරු සභාව ඉදිරියේ තබන්නට පෙර මම එය සවිස්තරව කියවන්නම්. හරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා රාජාසන කථාවට නැවත වරක් ඇහුම්කන් දෙන්න අකමැති වෙනත් මවිසින් ඉදිරිපත් කර තිබෙන සංශෝධන එතුමන්ලාගේ දැන ගැනීමට—ආණ්ඩු පක්‍ෂයේ හරු මන්ත්‍රී වරුන්ගේ යහපත සඳහා—කියවන්න අදහස් කරනව. මගේ සංශෝධන එකින් එක දැන් මම ඉදිරිපත් කරන්නම්.

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ප්‍රේමදාස මයා.

(කි.ප්‍ර. පිරිමිපාසා)

(Mr. Premadasa)

එතකොටත් පුනරුක්තදෝෂය ඇති වේවි.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(කි.ප්‍ර. ප්‍රින්ස් ගුණසේකර)

(Mr. Prins Gunasekera)

කියවනවාටවත් කැමති නැහැ වගෙයි.

නීල් ද අල්විස් මයා. (බද්දේගම)

(කි.ප්‍ර. ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩු—පද්මනාඨය)

(Mr. Neal de Alwis—Baddegama)

ප්‍රසූත පෙත්තක් ගත්තාම හරිනේ.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(කි.ප්‍ර. ප්‍රින්ස් ගුණසේකර)

(Mr. Prins Gunasekera)

ඔව්, එතකොට පුනරුක්තදෝෂයත් නැති වෙයි නොවැ. මම දැන් මගේ සංශෝධනය කියවන්නම් :

“සංශෝධනයක් වශයෙන් ස්තූති යෝජනාව අගට එකතු කිරීමට :

‘එතෙකුදු වුවත්, ලකිසුරුතුමනි,

(අ) මෙරට අද යොදාගත් පවත්නා ඉංග්‍රීසි ආර්ථික පනතෙහි අපගේ සිංහල දේශය මුදා හැනීමේ ඒකායන මාර්ගය වූ ඉංග්‍රීසි අධි රාජ්‍ය බල වලල්ලෙන් බැහැරව සුදු අධිපති යතට පත්වීම කම් කළ කළ ගැත්තවුන් පිරිසක් ලක්මවගේ අත් බදිමින්, ඇත් වහමින්, මුව මඩිමින් ලක් දැරුවනට නො වැටහෙන පරිදි, පර බසකින් ගොතා රට වටා වෙලු ඒ ආණ්ඩු ක්‍රම පණතේ යදම් පුපුරවා සුන් කෙරෙමින්, මෙරට ජනතාව විසින්ම දෙසට හා රැසට ඔබ්බ පරිදි තමන්ම සකස් කර ගන්නා තමන්ගේම ආණ්ඩු ක්‍රම ව්‍යවස්ථා පද්ධතියක් පැනවීම ගැන වචන මාත්‍රයකින් පවා සඳහන් කිරීමට අමතක කිරීමෙන්, අපගේ උදාරතම ජාතික කර්තව්‍යය වූ දැ අබිමන ආදිනව ලොවට පළ කිරීම ඔබතුමාගේ රජය පිරි හෙළා ඇති බැවින්ද ;

(ආ) ප්‍රජාතන්ත්‍රීය ක්‍රමය හා ජන සම්මත සමාජවාදී සමය ගැන ලොවට පරකාස කෙරෙමින් මහ සභාවට මහ මහ ගමන් කිරීමට තරම් වත් නිවනක් නොදෙන, මහ පිරිසට මහ රැළියක් කැඳවීමට පවා අවසරයක් නොදෙන, පුවත් පතකට කැමති පරිදි වැකියක් ලිවීමට හෝ නිදහසක් නොදෙන වර්තමාන රජයේ සත්මස් පැරණි ගෙදර මරණාය මහජන වෙහෙසට හේතුවී ඇති බැවින්ද ;

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

(ඇ) රජ බස් පණතට දසවස් පිරුණද, සිංහලය අගනැත් තබා දෙමළට රෙගුලාසි පැනවූහයි පවසතුද, මෙරට එකද අධිකරණ හලෙක අග කොතෙක පවා රජ බසට ඉඩක් නොලැබෙන අයුරින් අදත් ඉංග්‍රීසියම රජ කර වන සේ හැම පවුල පදනමක්ම ඔබ රජය රැකදී ඇති හෙයින්ද ;

(ඈ) කම්කරු අවුල් විසඳුම සඳහා පසුගිය රජය පැනවූ පණත පුස්තක වෙතිල්ලක් බවට පත් කෙරෙමින් පස් විනිසුරන් දුන් මහ නඩු විනිස නිසා කම්කරු අධිකරණය පස් මස කට අධික කාලයක් පුස්තක නඩුණද, රැකියා නැතිවූ අසරණයින් දස දහස් දෙනෙකුගේ නඩු පැමිණිලි මෙන්ම ඔවුන් මත පැටවුණු දුක් කම් කටොලු කරදරද ගොඩ ගැසෙන්නට ඉඩහැර පෞද්ගලික අංශයට ආවැඩු හෙයින්ද ;

(ඉ) පොලිස් සේවාවේ දොස් සොයනු වස් කොමිසමක් පත්කර තිබියදීත් වන සතුන් මෙන් හැසිරෙන පොලිස් නිලදරුවන්ගේ අධිමනෝනීත්සම් මැකීමට තබා, මැඩීමටවත් ඔබ රජය අපොහොසත් ව ඇති බැවින්ද ;

(ඊ) පසුගිය සොළොස් මස තිස්සේ ගුරුත් තලා පෙලා සිදුකළ පවිටු ගුරුතාපය නිසා මහ දුකට පත් ගුරුවරුන්ගේ වේදනා හඬ දෙස නොබලා ගුරු වැටුප් විසම තාවයත් සම කිරීමට මුල් තැනදීම වැනි නුනුවණ කම්—නොමිනිස් කම්—කරන බැවින්ද ;

(උ) ධනවාදයේ ආර්ථික අතිසාරයට වෙදකම් කොට පණ රැක ගන්නට ගෙස් පෞද්ගලික වෙළෙඳුන්ගේ රෙදි පිළි තොගයෙන් ගැසු පිටපටය, ලිහා ගන්නට බැරිව ඔබ වහන්සේගේ රජය මේ දිනවල දරණ දහලිල්ල නිසා වර්තමාන රජයේ නිරුවත් බව නොවක්ව දිස් වන බැවින්ද ;

(ඌ) දිස්ත්‍රික් හෝ දිසා සභා යනුවෙන් හැඳින් වෙනුද, ඔබ වහන්සේගේ වර්තමාන රජය යෝජනා කර සිටින ඒ රට සභා ක්‍රමය අවුරුදු දහස් ගණනක් අවිච්ඡින්නව පැවතුණු අපගේ ආදරණීය මාතෘ භූමිය දෙකඩ කොට විරූපී කිරීමේ මූලික පියවර වන හෙයින්ද ;

(එ) දිනපතා අධිකරණය හමුවට යන දහස් ගණන් දුප්පත් ජනයාගේ පහසුව සැලසෙන පරිදි සිය බසින් නඩු විසඳීමට හෝ රජය මගින් අංග සම්පූර්ණ නීති ආධාර ක්‍රමයක් සකස් කිරීමට හෝ, දුප්පත් බුද්ධිමත් දරුවනට නීති අධ්‍යාපනයේ දොරටුව විවෘත වන පරිදි නිදහස් නීති අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් පිහිටුවීමට හෝ අවශ්‍ය පියවර නොගෙන ඇති බැවින්ද ;

(ඵ) විදෙස් කටයුතුවලදී කිසිම පසෙකට නොබැඳීමේ පිළිවෙතක් ගැන සඳහන් කරතුද විශ්වාසයේ අභිසක වූයෙකුගේ අමෙරි

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය
කන් කුරිරු යුදකාමීන් අතින් ගිනිබත් කෙරෙන සැහැසිකම් දක දකත් ඒ ගැන මුවින් නොබැන ඉවසා වැදැරීමෙන් ඔබ වහන්සේගේ වත්මන් රජය අමෙරිකන් පවිකාරකම්වලට හිස නමා ආචාර කරන බව පැහැදිලි වන බැවින්ද ;

(ඔ) ආර්ථික වේවා, සංස්කෘතික වේවා, භාෂාමය වේවා, පොදු ප්‍රශ්න කිසිවක් විසඳීමට තබා හරිහැටි අවබෝධ කර ගැනීමට වත් අපොහොසත් වූ බැවින්ද ;

ඔබ වහන්සේගේ වර්තමාන රජයේ නිස්සාරත් වය ගැන අපගේ සංවේගය හා අප්‍රසාදය මෙසේ පළ කර සිටිමු. ”

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ හිස් කථාවේ නිස්සාර බවට ප්‍රධාන හේතුව නම් මා කලින් සඳහන් කළ අන්දමට 1965 අවුරුද්දේ කියු දේවල් නැවත වරක් කියවීමයි. ගරු අගමැතිතුමා අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමා ලවා කියවූ මේ රාජාසන කථාව අර පුනරුක්ත දෝෂයට ගොදුරු වී තිබෙන්නේ ඒ නිසයි. ගිය අවුරුද්දේ කියැවූ දේවල් නැවතත් මේ අවුරුද්දේදීත් කියවූවාය කියා මා නගන චෝදනාව සනාථ කරන්නට මා කරුණු එකක් දෙකක් පමණක් ඉදිරිපත් කරනවා.

ගිය අවුරුද්දේ රාජාසන කථාව ආරම්භයේදීම, මේ ආණ්ඩුව බලයට පත්වුණේ මොන හේතුවක් නිසාදැයි බොහොම පුර සාරම් ඇතිව මහප්‍රාණ ඇතිව කිව්වේ කොහොමද ? ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, ජනසම්මතවාදය ආරක්ෂා කරගැනීමට මහජනතාව එක්වී මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් කළාය කිව්වා.

“ ප්‍රජාතන්ත්‍රීය ක්‍රම ගරුක ප්‍රජාතන්ත්‍රීය සමාජවාදී ක්‍රමයේ ප්‍රතිපත්තිවලට අනුකූලව රට සෞභාග්‍යය කරා ගෙනයන රජයකට මහජනයා කැමති බව මහා මැතිවරණයේදී නිදහස්ව දුන් ඡන්දය මාර්ගයෙන් ඔවුන් ස්ථිරව ප්‍රකාශ කර ඇත. ” — [නිල වාර්තාව, 1965 අප්‍රේල් 9 ; කා. 60 ; ති. 74.]

එදා පටන් ගත්තේ එහෙමයි. මෙදා පටන් ගත්තේත් ඒ ප්‍රජාතන්ත්‍රීය අණ බෙරේම තව්ටු කරගෙනයි. මෙදා පටන් ගත්තේ කොහොමද ?

“ ප්‍රජාතන්ත්‍රීය ක්‍රමය කෙරෙහි සිය විශ්වාසය සහ ප්‍රජාතන්ත්‍රීය සමාජවාදී ක්‍රමයේ ප්‍රතිපත්තිවලට අනුකූලව දියුණුව කරා ගැමට සිය අභිලාෂය මෙරට මහජනයා යළිත් ප්‍රකාශ කළ තැන් සිට වසරක් දැනට ඉකුත් වී තිබේ. ” — [නිල වාර්තාව, 1966 ජූලි 8 ; කා. 67 ; ති. 7.]

ගිය අවුරුද්දෙන් කී එකමයි.

අග්‍රාණි චූකාරතුමාගේ කථාව .

ස්‍රී ඥාති සේවකයාට පිළිබඳ විමර්ශනය

ගරු මන් ත්‍රිවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An. hon. Member)

අපි එක හමදාම කියනවා.

ප්‍රික්ස් ගුණසේකර මයා.

(திரு. பிறின்ஸ் குணசேக்கர)

(Mr. Prins Gunasekera)

මාස 16ක් තිස්සේ ප්‍රජාතන්ත්‍රීය සමාජ වාදී ක්‍රමයේ ප්‍රතිපත්තිවලට අනුකූලව රට සෞභාග්‍යය කරා ගෙන ගිය අන්දම කෙසේද යන්න පිටකොටුවේ මහපාර දිගේ ගිය විට බලාගත්ව පුළුවනි. ඒ වගේම ගම්බද සමූපකාරයකට ගියාම බලාගත්ව පුළුවනි. මේ අය කොතරම් දුරට දියුණුව කරා ගොස් තිබෙනවාද යන්න එවැනි තැන්වලට ගොස් බලා ගත්ව ඕනෑ. 16 මාසයක් තුළ කොතරම් දියුණු වී තිබෙනවාද කියතොත් රතු ලුනු බිකක් සොයා ගත්ව බැරි තරම් දියුණු වී තිබෙනවා.

ගරු ඩබ්ලි ටේන්තානායක (අග්‍රාමාත්‍ය
සහ ආරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ
ඇමති සහ ක්‍රම සම්පාදක හා ආර්ථික
කටයුතු පිළිබඳ ඇමති)

(கௌரவ டன்ளி சேனாநாயக்க—பிரதம அமைச்சரும் பாதுகாப்பு, வெளி விவகார அமைச்சரும் திட்ட அமைப்பு, பொருளாதார விவகார அமைச்சரும்)

(The Hon. Dudley Senanayake—Prime Minister, Minister of Defence & External Affairs, and Minister of Planning & Economic Affairs)

ହତ୍ତାବଳୀ କିପରି କାଟିବା ?

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(திரு. பிறின்ஸ் குணசேக்கர)

(Mr. Prins Gunasekera)

මගේ කාලයක් තිබුණේ නැහැ, අගමැති තුමනි. ඒ කාලෙ අඩු ගණනෙ රතු ලුනු සල්ලිවලට ගන්නවත් තිබුණ. [බාබා කිරිමි] සල්ලිවලටත් ගන්න නැහැ දැන්. මෙහෙමයි, 16 මසක් දියුණු වුණේ. ඊළඟට 1965 වර්ෂයේ රාජ්‍යසන කතාව පළ වී ඇති හැන්සාඩ් වාර්තාවේ 80 වන පිටුවේ මෙසේ සඳහන් වෙනවා :

“ගුරුවරුන්ගේ පඩි හා විශ්‍රාම වැටුප් ක්‍රමවල ඇති විෂමතා පරීක්ෂා කර ඒ ගැන සුදුසු පරිදි කටයුතු කරනු ලැබේ.”

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, 1966
රාජ්‍යසභා කතාවේ කියැවුණු මෙහෙමයි :

“ගුරුවරුන්ගේ වැටුප් සහ විශ්‍රාම වැටුප් ක්‍රම වල විෂමතාවන් පරීක්ෂා කර තිබේ. එවා පිළිබඳ සුදුසු ලෙස කටයුතු කරනු ඇත.”

16 මසක් තුළ කොතරම් වෙනසක් සිදු වී තිබෙනවද? මේ දෙකේ බරපතල වෙනසක් තිබෙනවා. 1965 රාජාසන කතාවේ “පඩි” කියා සඳහන් කරන තැන 1966 රාජාසන කතාවේ “වැටුප්” කියා සඳහන් කරනවා. සමාජවාදී ප්‍රජාතන්ත්‍රීය ක්‍රමයක් යටතේ තමුන් තාන්සෙලගෙ ආණ්ඩුව කොතරම් දියුණුවක්ද ලබා තිබෙන්නේ කියන එක එයින් පේනවා. ගුරුවරුන්ගෙ පඩි, වැටුප් බවට හරවා තිබෙනවා. එය ආඩම්බර විය යුතු කරුණක් නේද, ගරු අගමැතිතුමනි? මා සිතනවා, ඒ නිසා තමුන් තාන්සෙලගෙ ආණ්ඩුවට මල් පොකුරු දෙන්නට ඕනෑයකියා. ගුරුවරයාට කර තිබෙන යහපත, පහසුව සහ දියුණුව එහෙමයි.

කුඹුරු පනත යටතේ අද ගොවීන්ට සිදු කිරීමට යන යහපත ගැන 1965 කතාවේ මෙසේ සඳහන් වෙනව :

“කුඹුරු පණතේ විධිවිධානයන් වඩා සාර්ථක ලෙස ක්‍රියාත්මක කිරීමට මාගේ ආණ්ඩුව වහා කටයුතු කරනු ඇත.”

ඒ කීම අනුව කොච්චර වේගවත්ව,
“වහා” කටයුතු කර තිබෙනවාද යන්න
වැඩිපුර අද ගොවීන් සිටින පළාතකට
ගිහිත් බැලුවාම පෙනේවි. කෘෂිකර්ම
දෙපාර්තමේන්තුවෙන් අද ගොවීන් පිළි
බඳ අර්බුද විසඳීමට පිහිටුවා ඇති කාර්යාල
ලඟට ගිහිත් බලන්න. අවුරුදු 6 ක් තිස්
සෙ අද ගොවිකම් නොලැබී හාමතෝ සිටි
අද ගොවීන් තවමත් ඒ විධියටම සිටියදී
මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වුණාට පසු
කුඹුරු හිමියන් තවත් එඩිතර වී මෙතෙක්
අද ගොවිකමේ යෙදී සිටි අය දහස් ගණ
නින් අස් කර දමා තිබෙනවා. දැන් ඒවා
පිළිබඳ නඩු ගොඩ ගැසී තිබෙනවා. මේකයි,
ජනසම්මත ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආණ්ඩුවක්
යටතෝ සිදු වී තිබෙන දෙය.

1965 රාජ්‍යය කතාවේ රටවැසියන්
ලියාපදිංචි කිරීම පිළිබඳ කරුණක් ගැන
සඳහන් වෙත. මා දන්නේ නැත, එදත්

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ඒක සඳහන් කළයුතු විශේෂ කරුණක් වී තිබුණද කියා. එදා ඒ ගැන සඳහන් කළා විතරක් නොවෙයි, 16 මසක් තුළ ඒ පිළිබඳ තුවිටු දෙකකවත් වැඩක් නොකර මේ වරක් ඒ ගැන සඳහන් කර තිබෙනවා. එදා ඒ ගැන කිවේ මෙසේයි :

“ වයස අවුරුදු 18ට වැඩි සියල්ලන්ම ලියාපදිංචි කර ඔවුන්ට හැඳින්වීමේ පත් නිකුත් කිරීම සඳහා කෙටුම්පත් පනතක් ඉදිරිපත් කරනු ඇත.”

අද කියන්නෙ මෙහෙමයි.

“ ලංකාවේ සිටින වයස අවුරුදු 18 ඉක්මවා ඇති සියලුම අය ලියා පදිංචි කිරීමට හා හැඳින්වීමේ පත් මගින් ඔවුන් හැඳින්වීම සැලැස්වීමට පනතක් ඔබ විසින් සලකා බලනු ඇත.”

එදා කිව්වා, කෙටුම්පත් පනතක් ඉදිරිපත් කරනු ඇත කියා. අද කියනවා, පනතක් ඔබ විසින් සලකා බලනු ඇත කියා. බරපතල දියුණුවක් තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, රාජාසන කථා වක මෙබන්දක් සඳහන් කරන්නේ මොකටද? මෙබඳු හැඳින්වීමේ පත් නිකුත් කිරීමට අවශ්‍ය නීති අදත් ඕනෑ තරම් තියෙනවා. පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණ පනතේ 43 වැනි ඡේදය යටතේ සඳහන් කර තිබෙනවා, මේ හඳුනා ගැනීමේ පත්‍ර නිකුත් කරන්නා කියා. ඒ නීතිය ක්‍රියාවේ යෙදවම අළුතෙන් නීතියක් වුවමනා නැහැ; තමුන් නාන්සේලාට බලයට පත් වීමට උදව් වන හොර ඡන්ද දැමීමට ලෙහෙසියෙන් ප්‍රච්චන් වන්නෙත් නැහැ. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අය ඒ සම්බන්ධයෙන් නම් බොහොම නම්බුකාර බව අපි දන්නවා. [බාධා කිරීමක්]

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(කෙළරාච්ඡා උද්ගාරී ජ්‍යෙෂ්ඨායක)

(The Hon. Dudley Senanayake)

ඉලෙක්ෂන් පෙත්සම්වලින් ඔප්පු වෙලා තියෙනවා.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(කිරු. ප්‍රින්ස් ගුණසේකර)

(Mr. Prins Gunasekera)

ඉලෙක්ෂන් පෙත්සම්වලින් එළිදරව් වෙච්ච දේ ගැන දැන් මම කථා කරන්න වුවමනා නැහැ. එහෙදී මොකද වුණේ

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

කියන එක ගරු අගමැතිතුමන් හොඳට දන්නවා. වයස 18 න් ඉහළ රටවැසියන්ට හඳුනා ගැනීමේ කාඩ් පත් දෙන්න වුවමනා නම් ඒ සඳහා අළුත් නීතියක් වුවමනා නැහැ. පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණ පනතේ 43 වැනි ඡේදය යටතේ ඒ කාඩ් පත් නිකුත් කරන්න ප්‍රච්චන්.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(කෙළරාච්ඡා උද්ගාරී ජ්‍යෙෂ්ඨායක)

(The Hon. Dudley Senanayake)

කරුණාකර ඒ ඡේදය කියවන්න.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(කිරු. ප්‍රින්ස් ගුණසේකර)

(Mr. Prins Gunasekera)

කරන්න තියෙන්නෙ ස්වදේශ කටයුතු භාර ඇමතිතුමා ඒ සඳහා දිනයක් නියම කිරීම පමණයි. ඊට පස්සෙ ඒක බල පවත්වනවා.

43 වැනි ඡේදයේ මෙන්ම මෙහෙම තියෙනවා :

“Notwithstanding anything to the contrary in any provision of this Order no ballot paper shall after the date appointed by the Minister of Home Affairs under section 22 (c) be delivered to any voter at any polling station unless the voter produces an official identity card.”

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(කෙළරාච්ඡා උද්ගාරී ජ්‍යෙෂ්ඨායක)

(The Hon. Dudley Senanayake)

That is about official identity cards.

ඔවා පිළියෙල කිරීමට පනතක් ඕනෑ. ඒකයි, මම කියවන්න කිව්වේ.

ප්‍රේමදාස මයා.

(කිරු. ප්‍රේමදාස)

(Mr. Premadasa)

නීතිඥයෙක් ඔය කථා කරන්නෙ ඒකයි ප්‍රද්‍රමය.

ගරු ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(කෙළරාච්ඡා උද්ගාරී ජ්‍යෙෂ්ඨායක)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

තව ඉහත ගන්න බොහොම දේවල් තියෙනවා. [බාධා කිරීමක්]

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Hon. Member for Kotte.—[*Interruption.*] I am speaking to the hon. Member for Kotte. Please do not start singing and shouting here.

ස්ටැන්ලි තිලකරත්න මයා.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

But there are interruptions from the other side too.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

I have pulled up hon. Members on both sides.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(திரு. பிறின்ஸ் குணசேக்கர)

(Mr. Prins Gunasekera)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, පොව වැරදිවිට අගමැතිතුමාගේ ආරක්ෂාවට පාර වැරදිවිට තවත් කෙනෙක් කථා කරනවා.

ගරු ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

කාටද වැරද්දෙන් දන්නෙ නැහැ.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(திரு. பிறின்ஸ் குணசேக்கர)

(Mr. Prins Gunasekera)

යන්නෙ කොහෙද කියා දන්නෙ නැති අයගේ වචනවලින් කලබල වෙලා කථා කරන්න මම කැමති නැහැ. ඒ පනතෙම 22 වැනි ඡේදයේ මෙහෙම කියා තිබෙනව.

"The Commissioner after such date as may be appointed for the purpose of this section by the Minister of Home Affairs shall send or cause to be sent an official identity card to each person."

මේ නීතිය අනුව මේ පනත යටතේ ඕනෑ තරම් ඉඩකඩ තියෙනව, ඒ අදහස ක්‍රියාවේ යොදන්න. නිකම් මිනිසුන් රට වන්න හදන්න එපා, උඩ පැන පැන.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

Sir, identity cards are not only for voters, but for the Stateless also.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(திரு. பிறின்ஸ் குணசேக்கர)

(Mr. Prins Gunasekera)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, රට වැසියන් නොවන අයට දේන්තය කියා මේ පනතේ කියා නැහැ. මේ රටේ ඡන්ද දායකයන්ට පමණයි, දේන්ත පුළුවන්. මේ පනත යටතේ රටවැසියන්ට පමණයි, ඡන්දදායකයන් වෙන්න පුළුවන්.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

That is not correct.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(திரு. பிறின்ஸ் குணசேக்கர)

(Mr. Prins Gunasekera)

ඔබතුමාට කථා කරන්න අවස්ථාව ආවම කථා කරන්න පුළුවන්.

ස්ටැන්ලි තිලකරත්න මයා.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

විකක් කුල් වෙලා ඉන්න ඕනෑ.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

ඔව්, කුල් වෙලා ඉන්නම්.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(திரு. பிறின்ஸ் குணசேக்கர)

(Mr. Prins Gunasekera)

වැඩි කල් යන්න ඉස්සෙල්ලා එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අළුත් නැඟයනුත් සමග කුල් පෙට්ටියේ තැන්පත් වෙයි. [බාධා කිරීමක්]

කලබල වන්න එපා. විකක් ඉන්න. ගිය අවුරුද්දේ කරනවාය කියා නොකළ දේවල්ද, ගිය අවුරුද්දේ කරනවාය කී එහෙත් මේ අවුරුද්දේත් සඳහන්වන නොකරන ලද දේවල්ද තව හුඟක් තියෙනවා.

අඟුණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව:

රක්ෂා නැති වූ කම්කරුවන් ගැන මැද කොළඹ තුන්වන ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. ජී. බී. කෙනමන් මයා.) සඳහන් කළා. රක්ෂා නැති වූ කම්කරුවන් දහස් ගණන කට සුබසෙන සලසා තිබෙන ආකාරය එතුමා විස්තර කළා. පසුගිය අවුරුද්දේ රාජ්‍ය කටාවෙහි මෙසේ සඳහන් කර තිබෙනවා:

“කම්කරු විනිශ්චය මණ්ඩලවලට ඉදිරිපත් කර ඇති සියළුම නඩු නොපමාව විසඳනු සඳහා සුදුසු පියවර ගනු ලැබේ.”

මෙසේ කියා මාස කීපයක් ගත වන්නට පෙර, කම්කරු උසාවිවලට නඩු ඇසීමට බලයක් නැතැයි මහාධිකරණයෙන් ප්‍රකාශ වුණා. “නඩු නොපමාව විසඳනු සඳහා සුදුසු පියවර ගනු ලැබේ.” යනුවෙන් කියා මාස හයක් ගත වන්නට පෙර නොපමාව නීත්තරාධීනව වැටුණු බව කිව යුතුයි. කම්කරු නඩු ගොඩ ගැසෙන්නට පටන් ගත්තා. අස් කළ සේවකයන්ගේ ගණන දහස් ගණනින් වැඩි වන්නට පටන් ගත්තා. කම්කරු උසාවිවලට බල තල පැවරීම සඳහා මේ ආණ්ඩුව තවම පනතක් ඉදිරිපත් කෙළේ නැහැ. දස දහස් ගණන් කම්කරුවන්ට රක්ෂා නැතිව ගොස් තිබෙන අතර ඒ පිළිබඳව ඔවුන්ට පැමිණිලි කිරීම සඳහා අධිකරණයකුත් නැතිව දැන් ඔවුන් ලත වෙනවා. එදා දුන් පොරොන්දු අනුව වහාම පනතක් ඉදිරිපත් කරන්නට මේ ආණ්ඩුවට යුතුකමක් තිබෙනවා. මහාධිකරණය දුන් තීන්දුව හරි හෝ වේවා, වැරදි හෝ වේවා, ඒ තීන්දුව ලැබුණු හැටියේම සුදුසු නීතියක් ඉදිරිපත් කොට අහිංසක කම්කරුවන්ට සහනයක් ලබා දෙන්නට මේ ආණ්ඩුවට යුතුකමක් තිබුණේ නැද්ද? නමුත් මේ ආණ්ඩුව ඉදිරිපත් කෙළේ කම්කරු අධිකරණයට බලතල දෙන නීති නොව, “අපරාධ අධිකරණ විශේෂ විධිවිධාන පනත” වැනි නීතියි. ආණ්ඩුවට විරුද්ධව කටා කිරීමට ඉඩක් නැති වන විධියට, පත්‍ර කර්තෘවරයකුට ආණ්ඩුව විවේචනය කර කර්තෘ වාක්‍යයක් ලියන්නට බැරි වන විධියට සකස් කරන ලද නීති ඉක්මනින්ම සම්මත කර ගන්නට මේ ආණ්ඩුව පියවර ගත්තා. නොපමාව සම්මත කර ගන්නට උත්සාහ කෙළේ ඔන්න ඔය නීතියි. කම්කරු විනිශ්චය මණ්ඩලවලට ඉදිරිපත් කර

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ඇති සියළුම නඩු නොපමාව විසඳීම සඳහා සුදුසු පියවර ගන්නවා වෙනුවට ආණ්ඩුවේ බංකොලොත් බව ගැන පත්‍රකාරයන් කර්තෘ වාක්‍යයක් පළ කළහොත් අවුරුද්දකට පත්‍රය තහනම් කිරීමට නිලධාරීන්ට බලය පවරන නීතියක් ගෙන වා. මේ ආණ්ඩුව පසුගිය කාලයේ ක්‍රියා කෙළේ අන්න ඒ විධියටයි.

අ. හා. 6.2

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(උප සභානායකර් අවරුණ)

(Mr. Deputy Speaker)

Order please! The Deputy Chairman of Committees will now take the Chair.

අනතුරුව නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපති තැන්පත් වී ක්වින්ටින් ප්‍රකාන්ද මයා මූලාසනාරූප විය.

அதன் பிறகு, உபசபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராம சனத்தினின்று நீங்கவே, குழுக்களின் உபஅக்கிராமசனர் [திரு. ரி. குவினரன் பெர்னாண்டோ] அக்கிராமத் தமர்ந்தார்.

Whereupon MR. DEPUTY SPEAKER left the Chair, and MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES [MR. T. QUENTIN FERNANDO] took the Chair.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(திரு. பிரின்ஸ் குணசேகர)

(Mr. Prins Gunasekera)

ඔබතුමා කෙසේ ඇමතිය යුතුදැයි මට හරියට නිශ්චය කර ගන්නට අමාරුයි. කෙසේ වුවත් මගේ පහසුව සඳහා ඔබ තුමාට “සභාපතිතුමා” යනුවෙන් ආමන්ත්‍රණය කරනවා. ගරු සභාපතිතුමනි, මා සඳහන් කරගෙන ආවේ පසුගිය අවුරුද්දේ කරනවා යයි පොරොන්දු වී නොකළ දේවල් හතරක් පහක් පමණයි. නොකරන ලද සියලුම දේවල් ගැන සඳහන් කරන්නට මා අදහස් කරන්නේ නැ. මෙම විවාදයේදී තවත් ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කටා කරන නිසා මා ඒ ඔක්කොම මතක් කරන්නට යන්නේ නැහැ.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

කපු වත්ත ගැන කියන්නේ නැද්ද?

අලාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(*திரு. பிரின்ஸ் குணசேகரர்*)

(Mr. Prins Gunasekera)

කපු වත්තටත් මම එනව. මා දැන් සදහන් කරන්නේ රජයේ සේවකයින්ට දේශපාලන අයිතිය දීමේ යෝජනාව ගැනයි. ඒ යෝජනාවට වෙච්ච හරිය ගැන පසුගිය ජනවාරි මාසෙ 8 වැනි දා ඇති වුණු සිදුවීම් ගැන මතක තිබෙන ආණ්ඩු පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුනුත් විශේෂ යෙන්ම ලංගමයේ වැඩ කටයුතු ගැන දන්න ඇමති උප ඇමති දෙදෙනාත් හොඳ හැටි දන්නවා ඇති. යෝජනාවෙන් කිව්වෙ රජයේ සේවකයින්ට දේශපාලන අයිතිවාසිකම් දෙන බවයි. නමුත් සිදු වුණේ වැඩ තතර කළාය කියා රජයේ සේවකයින් විශාල ගණනක් රක්ෂා වෙන් අස් කර දැමීමයි. යෝජනා කළේ රජයේ හැම සේවකයකුටම දේශපාලන අයිතිවාසිකම් දෙන බවයි. නමුත් සිදු වුණේ ඔවුන්ට දේශපාලන අයිතිවාසිකම් තියා තිබුණු රක්ෂාවත් නැති වීමයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, වැඩ නැවැත්වීම දේශපාලන අයිතිවාසිකමක් නොවෙයි. එය මූලික ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතිවාසිකමක්. මේ රටේ වෘත්තීය සමිති පිහිටුවූ දා සිට වෘත්තීය සමිතිවලට බැඳී සිටින සෑම සාමාජිකයකුටම හිමි මූලික මිනිස් අයිතිවාසිකමක් ඒක. දේශපාලන අයිතිවාසිකමියයි කියන්නේ විශේෂ වරප්‍රසාද වලටයි. එවැනි විශේෂ වරප්‍රසාද ගොඩක් රජයේ සේවකයන්ට දෙන බවට රාජ්‍ය සභා කථාවෙන් පොරොන්දු වුණු මේ රජය මොකද කළේ? මූලික මිනිස් අයිතිවාසිකම් ක්‍රියාවේ යෙදූ රජයේ සේවකයන්ගෙනුත් වෙනත් සංස්ථාවල සේවකයන්ගෙනුත් පළි අරගෙන ඔවුන් දහස් ගණනක් අද තවමත් රක්ෂා නැතිව බොහොම බරපතල විධියට දුක් විඳිමින් සිටිනව. හබරාදුව ආසනයේ එක්තරා ලංගම සේවකයකු ගැන මම දන්නව. නමුත් නාන්සෙලාගෙ පොලීසියෙ දක්ෂතාව නිසා ජනවාරි මාසෙ 8 වැනිදා මේ සේවකයාගෙ අතක් කැඩුණා.

ගරු මන්ත්‍රීවරු

(*கௌரவ அங்கத்தவர்கள்*)

(Hon. Members)

“බැක්ෆීපයර්” වෙලා.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(*திரு. பிரின்ஸ் குணசேகரர்*)

(Mr. Prins Gunasekera)

“බැක්ෆීපයර්” වෙනව මේ සැරේ මහ ජනයා ඉදිරියට ගියහම. එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙ කැලී ඉතුරු වෙන්නේ නෑ. 56 දී “බැක්ෆීපයර්” වෙලා 68 අට්ට බැස්ස වගේ නොවෙයි මේ සැරේ [බාධා කිරීම්] ඔව්, යන්න බලන්න මේ පාර. [බාධා කිරීම්] කැලිවත් ඉතුරු වෙන්නේ නෑ.

ස්ටැන්ලි තිලකරත්න මයා.

(*திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன*)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

මේ පාර අට්ටත් ඉතුරු වෙන්නේ නෑ.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(*திரு. பிரின்ஸ் குணசேகரர்*)

(Mr. Prins Gunasekera)

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ අත කැඩීම්ව සේවකයා ඔහුගේ රක්ෂාව නැතිවී කර කියා ගත හැකි දෙයක් නැතිවුණු නිසා මොකද කළේ? හබරාදුව ආසනයේ, ඉස්සර කොග්ගල අහස් යාත්‍රාංගනයට අයිතිව තිබුණු ප්‍රදේශයේ, රජය සත්තක ඉඩම් කොටසක් තිබෙනව. මැතකදී මේ රජයේ ඇමතිවරයකු මේ ස්ථානයේ අළුතෙන් වැඩපොළක් පටන් ගත්ත. මා මේ කාරණය ගැන මීට වඩා කරුණු කියනව රජයේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැන කථා කරන විට. දැන් මා කියන්නේ මේ අසරණ කම්කරුවට කළ දේ ගැනයි. මේ මනුෂ්‍යය රක්ෂාව නැතිව ගෙදර සිටින විට, ඔහුගේ ගෙදර සිට යාර 50 කට පමණ එහායින් අර මා කලින් කිව් වැඩ පොළ පටන් ගත් නිසා එහි කුලී වැඩ කරන්නට ගියා. ලමයින් 5 දෙනෙක් මේ මනුෂ්‍යයට ඉන්නව. කිසිම ආදායම් මාර්ගයක් නෑ. ආණ්ඩුවෙන් ලැබුණු පර්චස් 20 ක පමණ ඉඩමේ පදිංචිව සිටිය. ලංගමයේ කොන්දොස්තර කෙනකු හැටියට වැඩ කළ ඉතාමත් අහිංසක මනුෂ්‍යයෙක් ඔහු. රක්ෂාව නැතිවීම නිසා කර කියා ගන්න දෙයක් නැතිව, ලමයින් බඩ ගින්නෙ අඩනව බලා ඉන්න බැරිව, කුලී වැඩවත් කර ජීවත් වන්න ඕනෑය කියා, ආණ්ඩුවෙන් පටන් ගත් අර වැඩ පොළේ කුලී වැඩ කරන්න බැලුණා.

අභාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

තමුත් අද ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැන මහ හයිසෙන් කැගහන මේ ආණ්ඩුවේ ඇමති වරයකු යටතේ පවතින ඒ වැඩ පොළේ මේ සේවකයාට ඉන්න දුන්නේ දවස් ගණනයි.

ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.
(තිල. ඡුර්. எஸ். பெரேரா)
(Mr. R. S. Perera)
පළි ගත්ත.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.
(තිල. பிரின்ஸ் குணசேகரா)
(Mr. Prins Gunasekera)

මේ අහිංසක මනුෂ්‍යයා ලංගම සේව යෙන් අස් කරනලද කෙනකු බව දැනගත් හැටියෙම කිසිම හේතුවක් නැතිව ඔහු අස් කර දැමීම. මහ ලොකුවට කැගහන මේ ආණ්ඩුවේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය මේකද? මේකද මේ මහ ලොකුවට කැකෝ ගහන එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ප්‍රජාතන්ත්‍ර වාදය? මේවාට ලැජ්ජ වෙන්න ඕන. තමුත්තාත්සේලා අත් දෙකින් මුණ වහ ගෙන අහක බලාගෙන අඬන්න ඕන. [බාබා කිරීමක්] දුප්පත් අහිංසක මිනිසුන් ගෙන් පළිගන්න විට ශිෂ්ටසම්පන්න ශිලාවාර මිනිස්සු නම් ඒවා ගැන හිතා වෙන්නෙ නැහැ. ඒ ගැන කැකෝ ගැසීම නොවෙයි, ලැජ්ජ වි අඬන්න ඕන. මේවා ගැන සඳහන් කරන විට කැකෝ නොගසා මිට වඩා ශිෂ්ට සම්පන්නව ක්‍රියා කරන්න තමාගේ අනුගාමිකයන් හැඩගස්වන්නය කියා ආණ්ඩු පක්ෂයේ නායකතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. නොමිනිස්කම් ගැන කියන විට කැකෝ ගසා අත්පොළසන් දී හිතා වෙනවා. මේකටද මේ ශිෂ්ට සම්පන්න දේශපාලන පක්ෂයක් කියන්න?

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ගිය වාරයේ තවත් බරපතළ පොරොන්දුවක් දුන්න. එදා ඒ රාජාසන කථාව ඉදිරිපත් කරන අවස්ථාවේදී රටේ බලවත් ආන්දෝලනයකට හේතු වී තිබුණු කරුණක් තමයි ඉන්දු-ලංකා ප්‍රශ්නය. එදා ඒ ප්‍රශ්නය කොතරම් උණුසුම් ප්‍රශ්නයක්ව තිබුණාද කියතොත්, පසුගිය ආණ්ඩුවේ අගමැති නිය විසින් ඉන්දියාවත් සමග එළඹුණු ඒ ගිවිසුම ක්‍රියාත්මක කරන බවට—ඒ සඳහා අවශ්‍ය පියවර ගන්න බවට—මේ

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ආණ්ඩුවත් එදා පොරොන්දුවක් දුන්නා. එය ඒ රාජාසන කථාවේ සඳහන් වන්නේ මෙසේයි :

“1964 ඉන්දු-ලංකා ගිවිසුම ක්‍රියාත්මක කිරීම සම්බන්ධයෙන් පැනනැගී ඇති දුෂ්කරතා ඉවත් කරලීමේ අදහසින් ඉන්දියානු ආණ්ඩුවත් සමග සාකච්ඡා නැවත අරඹනු ඇත.”—[නිල වාර්තාව, 1965 අප්‍රේල් 5; කා. 60; නි. 79.]

මේ ගිවිසුම ක්‍රියාත්මක කිරීම පිණිස පසුගිය මාස 16 තුළ මේ ආණ්ඩුව කළේ මොකක්ද කියා මා අහන්න කැමතියි. මට මතක හැටියට මොකක්ද සාකච්ඡාවක් සඳහා තොන්ඩමන් මහතා නම් ඉන්දියා වට ගියාලු. ආණ්ඩුවේ නියෝජිතයෙක් හැටියටද දන්නෙ නැහැ. දෙරටක් අතර ඇති කර ගත් ගිවිසුම ක්‍රියාත්මක කරන්න පසුගිය 16 මාසය තුළ මේ ආණ්ඩුව කර තිබෙන්නේ මොනවාද? කිසිවක් කර නැහැ. ඒ ජාත්‍යන්තර ප්‍රශ්නයක්.

බොහොම පුංචි දේශීය ජාතික ප්‍රශ්න යක් ගැන මතක් කරන්න කැමතියි. අදාළ ගරු ඇමතිතුමා නම් මෙහි නැහැ. 1956 සිට හැම ආණ්ඩුවකම සභානායකකම කළ මේ අලුත් ආණ්ඩුවේ අලුත් සභානායක තුමාගේ අමාත්‍යාංශය යටතේ අලුත් ජාතික කර්තව්‍යයක් පටන් ගන්නවාය කියා ගිය අවුරුද්දේ රාජාසන කථාවෙන් පොරොන්දුවක් දුන්නා. ඒ කපු වැවීම ගැනයි. මෙන්න මෙහෙමයි කිව්වේ : [බාබා කිරීමක්] පුත්තලම සහ මන්නාරම ප්‍රදේශවල පොළොව යට ජලය තිබෙනවාය, ඒවා ගැන පරීක්ෂණ කර බලනවාය, කිව්වා. ඊළඟට මෙන්න මෙහෙම කිව්වා :

“අක්කර ලක්ෂයකට අධික බිම් ප්‍රමාණයක කපු වැවීම ආරම්භ කිරීම පිණිස ආදර්ශ කපු ගොවිපලක් ද පටන් ගනු ඇත.”—[නිල වාර්තාව, 1965 අප්‍රේල් 9; කා. 60; නි. 81.]

මේ කපු ආදර්ශ ගොවිපල තිබෙන්නෙ කොයි හරියෙද, කපු වැවීම ආරම්භ කළේ කොහේද, කියා බලන්න අංජනම් එළියක් යවන්න ඕන. “අක්කර ලක්ෂයකට අධික බිම් ප්‍රමාණයක කපු වැවීම ආරම්භ කිරීම පිණිස ආදර්ශ කපු ගොවිපලක්ද පටන් ගනු ඇත.” කපු පුහුලන්.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(An hon. Member)

ඉතින් මොකක්ද වෙලා තිබෙන්නේ ?

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(*ශ්‍රී. ප්‍රින්ස් ගුණසේකර*)

(Mr. Prins Gunasekera)

මොනවා වෙලාද කියලා අහන්න තමයි හැදුවේ. ඒ ගැන වග කියන්න ඇමතිවරයාටත් නැහැනේ. ඒ කපු ගැන.

ඊළඟට ප්‍රයත්න වෙනස් කර ඒකට ප්‍රයත්නක් දමලා කපු වගාවක් ගැනත් සඳහන් කර තිබෙනවා. කපු වැවීම ගැනත් 82 වෙනි තීරුවේ තිබෙනවා මේ විධියට :

“කපු වැවීම, කපු කැටීම හා නිමාව ඇතුළු අංශ සම්පූර්ණ රෙදි කර්මාන්ත සංවර්ධනයක් අරඹනු ඇත.”

මේ කපු වැවීමයි, කපු කැටීමයි, රෙදි විවීමයි, රෙදි සංවර්ධනය කිරීමයි, යන හැම දෙයකටම අපට පසුගිය දවස්වල අහන්ට ලැබුණේ, ස්වදේශ කටයුතු භාර ගැන ඇමතිතුමා පේසකම් මධ්‍යස්ථාන දාහක් ආරම්භ කරන්ට යනවා කියන එක විතරයි. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ පරාජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයක් තිබෙන බව තමුන්නාන්සේ දන්නවා නේ? මේ ගැන මන්ත්‍රණ සභාවට එන්ට බැරිවුණු, මහජන ඡන්දය ලබා ගැනීමට බැරිවුණු පැර දුණු මන්ත්‍රීන් ගොඩක් ඉන්නවා, ලංකාවේ හැම පළාත්වලම. [බාධා කිරීමක්] ඒක තමයි, මේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආණ්ඩුවේ විශේෂ ලක්ෂණය. ඒ මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ අණ කිරීම උඩ, එක්සත් ජාතික පරාජිත අපේක්ෂකයන්ගේ බල කිරීම උඩ, විරුධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රී ආසන සඳහා වෙන් කරන ලද මේ පේෂකර්ම මධ්‍යස්ථාන හැම එකකටම රතුපාට, නිල්පාට සලකුණු ගැසූ බව මට දැනගන්ට ලැබුණා.

ගැ. මන්ත්‍රීවරයෙක්

(*ගෞරව්‍ය අங்கදත්තවාර් ඉරුවාර්*)

(An hon. Member)

නැහැ, ඒ ගිය ආණ්ඩුවෙන් කරපුව.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(*ශ්‍රී. ප්‍රින්ස් ගුණසේකර*)

(Mr. Prins Gunasekera)

මේ ආණ්ඩුවෙන් එහෙම කරන්ට උත්සාහ කළ බව මම ගිය සතියේ මගේ ආසනයට ගිය වෙලාවෙදී සොයාගත්ත. [බාධා කිරීමක්] යෝජිත පේෂකර්ම මධ්‍යස්ථාන පිළිබඳව වාර්තාවක් ඉල්ලන ඇමති තුමාගේ නියෝගයක් තිබෙනවා. ඒ වාර්තාව

තාව ඉල්ලීමට හේතුව මොකක්ද? මෙන්න මේ පරාජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ මෙහෙයීමයි. එහෙත් හබරාදව ආසනයේ මිනිසුන් තමන්ගේ වැඩ කටයුතු ටික කලට වේලාවට කර ගත් නිසා, දෙපාර්තමේන්තුවෙන් වුවමනා කරන මුදල් ටික ලබාගෙන, දැන් ගොඩනැගිලි ගහගෙන යන නිසා, ඒ එකක්වත් වෙනස් කර ගන්ට බැරි වුණා. පසුගිය දහසය මාසය ඇතුළත මේ කපු කර්මාන්තය, කපු කැටීම ගැන කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශයෙන් ස්වදේශ කටයුතු භාර අමාත්‍යාංශයෙන් සිදු වුණේ ඔන්න ඔපමණයි.

රාජ්‍යසභා කථාවේ කපු කැටීම කොයි විධියට තිබුණත් මේ විධියේ වැඩ කටයුතු කරන්ට ගියොත් මේ ආණ්ඩුවට නම් ලබන වර හොඳටම කැටෙන්ට, කැටෙන්ටමයි. [බාධා කිරීමක්]

ගැ. මන්ත්‍රීවරු

(*ගෞරව්‍ය අංකදත්තවාර්*)

(Hon. Members)

ඒක අපි බලාගන්නමි.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(*ශ්‍රී. ප්‍රින්ස් ගුණසේකර*)

(Mr. Prins Gunasekera)

මට කතාගාටු තමුන්නාන්සේ ලා බොහෝ දෙනකුගේ මුහුණ මට බලන්ට නොලැබෙන නිසයි.

ගැ. ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(*ගෞරව්‍ය ජේ. ආර්. ජයවර්ධන*)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

තමුන්නාන්සේ කොහෙ හිටියිද? [බාධා කිරීම]

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(*ශ්‍රී. ප්‍රින්ස් ගුණසේකර*)

(Mr. Prins Gunasekera)

කපු වැවීමයි කපු වැවීමයි ගැන එපමණයි.

ඊළඟට පසුගිය රාජ්‍යසභා කථාව ඇතුළත් මා කලින් සඳහන් කළ හැන්සාඩ් වාර්තාවේ 82 වෙනි තීරුවේ නීති ආධාර ගැන කියා තිබුණා. “පෙරට වඩා විශාල ගණනකට නොමිලයේ නීතිඥ උපදෙස් ලබා දෙනු ඇත” නිසා.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

සිංදුති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

ඒකව තමුන් තාන්සෙගෙ හිතව
අමාරුද ?

ප්‍රින්ස් භූශාසේකර මයා.

(திரு. பிறின்ஸ் குணசேக்கர)

(Mr. Prins Gunasekera)

කිනි උපදෙස් නොමිලයේ ලබා දීම ගැන
මගේ හිතට නම් කිසිම අමාරුවක් නැහැ.
මේ හරස් කළා කියන ගරු මන්ත්‍රිවරුන්
[බාබා කිරීමක්] හැංගි, හැංගි—

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

අපි හැංගෙන්තෙ තැහැ.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(திரு. பிறின்ஸ் குணசேக்கர)

(Mr. Prins Gunasekera)

හරස් කළා කරන මන්ත්‍රීවරුන්ට මම අවසාවක් දෙන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ නීති ආධාර ක්‍රමය පිළිබඳව පනතක් මම පෞද්ගලික මන්ත්‍රී කෙනෙක් හැටියට මේ ගරු සභාවට යෝජනාවක් වශයෙන් ගෙනෙනවා. ඊට ආධාර කරන්න. මුළු රටටම නීති ආධාර සකස් කරන්න මා පනතක් ඉදිරිපත් කරනවා. තමුන්නාන් සේලාගේ ආණ්ඩුව ඊට කැමතිකරවා ගන්න. තමුන්නාන් සේලාගේ ආණ්ඩුව මේ දක්වා නොකළ වැඩක්. ඒක කළ යුතු දෙයක්. මා මේ ගැන සඳහන් කරන විටත් සමහර හිතාවෙනවා. මම නීතිඥයෙක් නිසා සමහර විට ගිනිවලින් ජීවත්වන මිනිහෙක් ය සිතා වෙන්ට ඇති. නැහැ, නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ගිනි ගැනීමේ ක්‍රමය නැති කරන්නට පුළුවන් වුණද මට සැනසිල්ලේ තිදගත්ට පුළුවනි. දැන් ඔය පැත්තේ ඉඳගෙන අත්පොළසන් දිදී ඉන්න ගරු මන්ත්‍රී වරුන් පනත ඉදිරිපත් කළාම මොන විධියට ක්‍රියා කරනු ඇද්දැයි තමුන්නාන්සෙට මෙනත හිටියොත් දැන ගන්න පුළුවන් වෙනවා ඇති.

വേദാന്തവാദം താഴെത്താഴെ

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

You will be in the lunatic asylum !

క్రిమిස් గొతులెස්කර මයො.

(திரு. பிறின்ஸ் குணசேக்கர)

(Mr. Prins Gunasekera)

මේ ආණ්ඩුවේ සහකාරයකු වන ටේපරිල් පක්ෂයේ—ද්විතී රාජ්‍ය පක්ෂයේ—ප්‍රධාන සභාපතිතුමාගේ හැඟීමයි ඒ. නීති ආධාර ගැන කථා කරන විට මේ ආණ්ඩුවට සහාය දෙන අනෙක් කොටස්කාරයෝ කුමක් කියත්ද? මේක පිස්සු වැඩක්ය, මේවා ගැන කථා කරන අය පිස්සන්කොටුවේ ඉන්න වටිනවය, යනාදි වශයෙනුයි ඒ අය කියන්නේ. පුළුවන් නම් පිස්සු දෙස්තර කෙනකු සොයා මාවටු කර ගන්න. ඒවැන්නකු මාවටු කර දමන්න, පුළුවන් නම් වෙදකම් කරලා බලන්නෙයි කියලා. නීති ආධාර ක්‍රමය ගැන 1965 අවුරුද්දේ ඉදිරිපත් කරන ලද රාජ්‍යසභා කථාවෙන් යෝජනා කර තිබුණත්, ඊට පෙර අවුරුද්දට අතිරේකව සියයකටවත් නීති ආධාර ලැබුණු බවක් අප දන්නේ නැහැ.

මේ ආණ්ඩුව දිලා කඩ කළ පොරොන්දු කිහිපයක් තිබෙනව. මේ රාජාසන කලාවේ නැවත වරක් සඳහන් වෙලා තියෙනව, ගිය අවුරුද්දේ රාජාසන කලාවේ සඳහන් වුණු තවත් දෙයක්. ඒක ටිකක් බරපතල කාරණයක්. දිස්ත්‍රික් සභා ගැනයි මා කිව්වෙ. අධිකරණ සේවයේ නියුක්තව අධිකරණ මණ්ඩලයේ විනිශ්චයකාරතුමකු හැටියට සේවය කළ නිසා නමුත් නාන්සේ දත්තවා නඩු මගට බහින සාමාන්‍ය අහිංසක අයට—

ဧည့်သည်များအား

(திரு. பிரேமதாசு)

(Mr. Premadasa)

විශේෂයෙන් තවු තැනි අයට.

ପ୍ରିୟ ଶୁଭାକ୍ଷେପକର ଭୟା.

(திரு. பிறின்ஸ் குணசேக்கர)

(Mr. Prins Gunasekera)

එහෙම අයට ආධාරයක් වෙන්නෙ නැහැ
මෙයින්. එසේ වෙනවය කියතොත්,
එක්සත් ජාතික පක්‍ෂයේ ගරු මන්ත්‍රී
වරුන්ගේ තිබෙන මෝඩකම එයින්
එළිදරව් වෙනව. තීනි ආධාර ක්‍රමයෙන්
කඩදාවත් වැඩ නැති තීනිඥයන්ට නම්
රක්‍ෂාවල් ලබෙන්නෙ නැහැ. එය එහෙම
උදවියට රක්‍ෂාවල් ලැබෙන දෙයක්

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.]

නොවෙයි. කියන්න වෙනත් දෙයක් තැනිකමට මොනවා හරි නොකියා කරුණා කර කට වහගෙන ඉන්න ලෙස ආයෙන් පාරක් කියනවා මම.

මේ අවුරුද්දේ රාජාසන කථාවේ මෙසේ සඳහන් වෙනව :

“මාගේ ආණ්ඩුව, මහ ආණ්ඩුවේ උපදේශ අනුව හා එහි පාලනය සහිතව ක්‍රියා කරන සේ දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවනු ඇත.”

මේ කාරණය 1965 අවුරුද්දේ රාජාසන කථාවේ අඩංගු වී තිබුණු අන්දම මම දැන් කියවන්නම්. කරුණා කර එය අහගෙන ඉන්න :

“..... මේ අදහස පෙරදැරිව මහ ආණ්ඩුවේ පාලනය හා උපදෙස් අනුව පැවැත්වෙන දිස්ත්‍රික් සභා ආරම්භ කිරීමට ඉමහත් සැලකිල්ලක් දක්වනු ඇත.”

දහසය මාසයක් ඇතුළතදී දක්වන ලද ඉමහත් සැලකිල්ලේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් තැවත වරක් මේ රාජාසන කථාවෙනුත්, “මාගේ ආණ්ඩුව, මහ ආණ්ඩුවේ උපදේශ අනුව හා එහි පාලනය සහිතව ක්‍රියා කරන සේ දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවනු ඇත” යනුවෙන් සඳහන් කරන්න සිදු වී තිබෙන බව අපට පෙනෙනව. මෙන්න මෙතනදී තමයි සියල්ලම තේරුම් යනු ඇත්තෙ. මෙන්න මේ යෝජනාව ක්‍රියාත්මක කරන්න පටන් ගත්දාට සමහරවිට ආණ්ඩුවට තේරුම් යාවි ඔය කොමිෂන් සභා පනත්, දණ්ඩනීති සංශෝධන පනත්, මුකවාඩම් පනත්, පුවත්පත් තහනම් කිරීමේ පනත්, ආදී පනත් මාලාවකින් මේ රටේ දේශප්‍රේමී ජාති හිතෙහි සාමාන්‍ය මහජනයා බැඳලා තබන්න පුළුවන්ද බැරි ද යන්න.

ප්‍රේමදාස මයා.

(කිඟු. පිරිමිපාසා)

(Mr. Premadasa)

විරුද්ධ පක්ෂය දිස්ත්‍රික් සභා පනත් කෙටුම්පත ගෙනෙන්න කියනව.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(කිඟු. පිඞ්ගිගුණසේකර)

(Mr. Prins Gunasekera)

පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරයකු කියනව, විරුද්ධ පක්ෂයට පනත් කෙටුම්පතක් ඉදිරිපත් කරන්න ය කියා.

ප්‍රේමදාස මයා.

(කිඟු. පිරිමිපාසා)

(Mr. Premadasa)

තැහැ, තැහැ, විරුද්ධ පක්ෂය කියන එ ඉක්මන් කරල ඒ පනත් කෙටුම්පත ඉදිරිපත් කරන්න ය කියා.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(කිඟු. පිඞ්ගිගුණසේකර)

(Mr. Prins Gunasekera)

ඉදිරිපත් කරන්නෙ කොයි විධියටද කියන එකයි අපි බලන්නෙ. කට වසන, අත් පා බදින, මිනිසුන්ගේ නිදහස සීමා කරන නීති පනවා, පොලීසියට අතිරේක බලතල දී, හමුදාවට තමන් කැමති අය පත් කරගෙන මේ රට බෙදෙන ආකාරයට දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවන්නට ගිය දාට දුටුව රාජ්‍යයක් මේ රටේ ඇතිවෙනවාට විරුද්ධ සාමාන්‍ය මිනිසුන් මැඩ පවත් වන්නට පුළුවන්ද බැරිද කියා තේරුම් යාවි.

නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ රාජාසන කථාවේ ස්වදේශීය ප්‍රශ්න ගැන මේ අන්දමේ පුහු පුරසාරම් දොඩා තිබෙනවා පමණක් නොවෙයි, ජාත්‍යන්තර ප්‍රශ්න සම්බන්ධයෙනුත් මහා ශබ්ද පමණක් පිට වන අන්දමින් ප්‍රකාශ කීපයක් කර තිබෙනව. මේ ආණ්ඩුව කිසිම පක්ෂයකට ලැදිකමක් දක්වන්නෙ නැතිව මධ්‍යස්ථ විදේශ ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කරන වාය කියා සඳහන් කර තිබෙනව. ඒ ප්‍රති පත්තිය මේ ආණ්ඩුව කොයි තරම් දුරට ක්‍රියාවේ යොදවා තිබෙනවාද යන්න විස්තර වශයෙන් තමුත්තාත්තේ ඉදිරි පිට පෙන්නුම් කරන්නට ප්‍රථමයෙන් ජාතික වශයෙන් මේ ආණ්ඩුවෙන් සිදුවූ තවත් වැරදි කිහිපයක් ගැන සඳහන් කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙනව.

මැන කාලයේදී පවත්වන ලද දිගම රාජා සන කථාව මේ රාජාසන කථාව බව මා කලින් කීවා. මේ රාජාසන කථාවට පිටු අටයි. මිනිත්තු 45 ක් නිස්සේ කියවන ලද මේ රාජාසන කථාවේ දුම්රිය දෙපාර්තී මේන්තුවේ දුම්රිය එන්ජින් මාරු කරන එක ගැනත් සඳහන් කර තිබෙනව. දාෂ්ප වලින් දුවන එන්ජින් වෙනුවට ඉදිරිපත් කරන්න ය කියා.

அங்கு உறுதியாகக் கலந்து:

வந்தவருக்கு யதார்த்தம் கிடைக்காதது காரணமாக 1965 ஆகஸ்ட் 19-ஆம் தேதி கிடைத்தது.

சுயேந்திர சிங்கராஜன் மஹா.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

இந்த விஷயம் குறித்து உறுதியாகக் கூறுக.

சுயேந்திர சிங்கராஜன் மஹா.

(திரு. பிரின்ஸ் குணசேகர)

(Mr. Prins Gunasekera)

இந்த விஷயம் குறித்து உறுதியாகக் கூறுக. இந்த விஷயம் குறித்து உறுதியாகக் கூறுக. இந்த விஷயம் குறித்து உறுதியாகக் கூறுக.

“அதன் பின்னர் கிடைத்தது 1967-ல் உறுதியாகக் கூறுக.”

இந்த விஷயம் குறித்து உறுதியாகக் கூறுக. இந்த விஷயம் குறித்து உறுதியாகக் கூறுக. இந்த விஷயம் குறித்து உறுதியாகக் கூறுக.

சுயேந்திர சிங்கராஜன் மஹா.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

இந்த விஷயம் குறித்து உறுதியாகக் கூறுக.

சுயேந்திர சிங்கராஜன் மஹா.

(திரு. பிரின்ஸ் குணசேகர)

(Mr. Prins Gunasekera)

இந்த விஷயம் குறித்து உறுதியாகக் கூறுக. இந்த விஷயம் குறித்து உறுதியாகக் கூறுக. இந்த விஷயம் குறித்து உறுதியாகக் கூறுக.

இந்த விஷயம் குறித்து உறுதியாகக் கூறுக.

சுயேந்திர சிங்கராஜன் மஹா. (தமிழ்)

(திரு. டி. பி. தென்னகோன்—தம்புலா)

(Mr. T. B. Tennekoon—Dambulla)

இந்த விஷயம் குறித்து உறுதியாகக் கூறுக.

சுயேந்திர சிங்கராஜன் மஹா.

(திரு. பிரின்ஸ் குணசேகர)

(Mr. Prins Gunasekera)

இந்த விஷயம் குறித்து உறுதியாகக் கூறுக. இந்த விஷயம் குறித்து உறுதியாகக் கூறுக. இந்த விஷயம் குறித்து உறுதியாகக் கூறுக.

சுயேந்திர சிங்கராஜன் மஹா.

(திரு. ஜி. ர. ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

இந்த விஷயம் குறித்து உறுதியாகக் கூறுக.

சுயேந்திர சிங்கராஜன் மஹா.

(திரு. பிரின்ஸ் குணசேகர)

(Mr. Prins Gunasekera)

இந்த விஷயம் குறித்து உறுதியாகக் கூறுக. இந்த விஷயம் குறித்து உறுதியாகக் கூறுக. இந்த விஷயம் குறித்து உறுதியாகக் கூறுக.

சுயேந்திர சிங்கராஜன் மஹா. (சுகாதார)

(திருமதி விமலா கன்னங்கர—சுகாதார)

இந்த விஷயம் குறித்து உறுதியாகக் கூறுக. இந்த விஷயம் குறித்து உறுதியாகக் கூறுக. இந்த விஷயம் குறித்து உறுதியாகக் கூறுக.

இந்த விஷயம் குறித்து உறுதியாகக் கூறுக.

අනුශ්චිකාරතුමාගේ කථාව:

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(තිரு. පිඞ්‍රින්ස් ගුණසේකර)

(Mr. Prins Gunasekera)

එම කර්මාන්ත ශාලාවල සාකච්ඡා පවත්වා, රැස්වීම් පවත්වා, උපදෙස් දෙනවා. මේ අළුත් උත්පත්ති පාලන කර්මාන්තයෙන් ප්‍රතිඵල ගත්ත නම්, මෙන්න මේ විධියට ක්‍රියා කරන්නට ඕනෑය කියා උපදෙස් දෙනවා. මේ උපදෙස් දෙන්නට කතෝලික ප්‍රදේශවලට යන්නේ නැහැ. කතෝලික නිලධාරීන් යොද වන්නේ නැහැ.

විමලා කන්නන්ගර මය.

(තිරුමති ඩිමලා කන්නන්ගර)

(Mrs. Wimala Kannangara)

නැහැ, නැහැ, හැම තැනම පවත්වනවා.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(තිරු. පිඞ්‍රින්ස් ගුණසේකර)

(Mr. Prins Gunasekera)

උත්පත්ති පාලනය ගැන කොතරම් දුරට ක්‍රියා කළාද කියන්න මා දන්නේ නැහැ. නමුත්—

විමලා කන්නන්ගර මය.

(තිරුමති ඩිමලා කන්නන්ගර)

(Mrs. Wimala Kannangara)

අපි සෞඛ්‍ය ඇමති අංශයෙන් පුරුදු කර යවා තිබෙන නිසයි, මා දන්නේ.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(තිරු. පිඞ්‍රින්ස් ගුණසේකර)

(Mr. Prins Gunasekera)

උත්පත්ති පාලනය ගැන ගරු සෞඛ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම් වරයා කියන ඕනෑ දෙයක් පිළිගන්න මා කැමතියි. කෙසේ වෙතත් සමහර බෞද්ධ ප්‍රදේශවල මේ ගැන සැක පැනනැගී තිබෙනවා. සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුව මගින් පිට පළාත්වල සිටින වෛද්‍ය නිලධාරීන් කොළඹට කැඳවා සති කීපයක පුහුණුවක් දෙනවා, උපදෙස් දෙනවා. එසේ උපදෙස් දෙන්නට පෙර ඔවුන්ට කියනවා, එක ලමයෙක් ඉපදීම වැළකුවොත් මේ ජාතික ආණ්ඩුවට මෙන්න මෙවිවර ලාභ සිදු වෙනවාය කියා: එක ලමයෙක් ඉපදීම

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

වැළකුවොත් සුමානෙකට හාල් සේරු දෙකක් ඉතිරි වෙනවා. එතකොට කොච්චර ලාභයක් ද? සත කීයක් ලාභ වෙනවාද, සතියකට? මාසයකට බැඳුවොත් හාල් සේරු 8 ක් ඉතිරි වෙනවා.

ස්ටැන්ලි තිලකරත්න මයා.

(තිරු. ස්ටැන්ලි තිලකරත්න)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

රෙදි?

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(තිරු. පිඞ්‍රින්ස් ගුණසේකර)

(Mr. Prins Gunasekera)

විදේශ විනිමය රුපියල් ගණනින් පවුම් ගණනින් ඇදී යාම වළකිනවා. ඒ අනුව අවුරුද්දකට මෙවිවර ප්‍රමාණයක් ඉතිරි වෙනවා. මේ විධියටයි, කියන්නේ. එම නිසයි, මා මිට කර්මාන්තයක් කියා නම් කළේ.

ඔය විධියට ගෙන්වන සමහර රජයේ වෛද්‍ය නිලධාරීන් මෙම කටයුත්තට විරුද්ධත්වය දක්වන බව පෙනේ. ඒ අය බෞද්ධ අයයි. “ඇයි බෞද්ධයන් වන අපි මේකට කැඳවන්නේ?” කියා ඔවුන් ප්‍රශ්න කරනවා. කතෝලික වෛද්‍ය නිලධාරීන් කිසිවෙක් කැඳවන්නේ නැහැ. ඒ මොකද? කතෝලික ආගම විරුද්ධයි, උත්පත්ති පාලනයට. එම නිසා කතෝලික ආගම අදහන කිසිම වෛද්‍ය නිලධාරියෙක් ගෙන්වන්නේ නැහැ, මෙවැනි සාකච්ඡා වලට. නමුත් මෙම උත්පත්ති පාලනයට මානසික වශයෙන්, අධ්‍යාත්මික වශයෙන් විරුද්ධ වන බෞද්ධයන්, බෞද්ධ නිලධාරීන් ඕනෑ තරම් සිටිනවා. එම බෞද්ධයන්ගේ, බෞද්ධ නිලධාරීන්ගේ නිදහසට කියන්න දෙයක් නැහැ. ඒ අය මෙම සාකච්ඡාවලට කැඳවා කියනවා, “මේ කාර්යය නිසා මෙම ආණ්ඩුවට මේ තරම් ලාභයක් ලැබෙනවාය; සුමානෙකට හාල් සේරු 2 ක් ඉතිරි වෙනවාය; මාසයකට හාල් සේරු 8 ක් ඉතිරි වෙනවාය” යනාදි වශයෙන්. නිදහස් අධ්‍යාපනය සහ වෛද්‍ය ආධාර ලැබෙන අතර—[බාධා කිරීම්]

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

අමුලික බොරු.

ഒരു മന്ത്രിയുടെ

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

ඉහෙන ගත්ත හියා, ජීවිතවලට.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(திரு. பிறின்ஸ் குணசேக்கர)

(Mr. Prins Gunasekera)

මේ ක්‍රමය සාර්ථක වුණෙත්, මෙන්න මේ තරම් මුදලක් මේ රටේ ඉතිරි වෙන වාය කියා ඔවුන්ට කියා දෙනව. ඒ විට් යට මේ රටේ සිංහල බෞද්ධයන්ගෙ වැඩිවීම වැළැක්වීමේ උපක්‍රමයක් හැටියටයි, ආයුධයක් හැටියටයි, මෙම උත්පත්ති පාලනය කරගෙන යන්නෙ. ඒ පිළිබඳව රාජාසන කතාවෙ සඳහන් නොකිරීමෙන්, ඒ කියන්නෙ මෙම ආණ්ඩුවට සාධාරණ ලෙස ගෞරවයක් ලබා ගැනීමට තිබුණු එක්තරා කර්මාන්තයක් පිළිබඳව රාජාසන කතාවෙ සඳහන් නොකිරීමෙන් සිදු වී තිබෙන පාඩුව ගැන අපි කණගාටු වෙනවා. උත්පත්ති පාලන කර්මාන්තය නම් තමුන්තාන්සේලා සිංහල ප්‍රදේශවල සැහෙන විධියට ප්‍රචාරය කරල තියෙනව.

මා සදහන් කර සිටියා, අන්තර් ජාතික කටයුතු විෂයයෙහි මේ රජය ලොවට ප්‍රකාශ කරන ප්‍රතිපත්තිය ගැන. ගිය රාජාසන කළාවේ මෙන්ම මේ රාජාසන කළාවෙන් ඒ පිළිබඳ මධ්‍යස්ථ ප්‍රතිපත්තිය ගැන සදහන් කරල තියෙනවා. මගේ සංශෝධනයේ ඒ පිළිබඳව මේ විධියට සදහන් කර තියෙනව.

“විදෙස් කටයුතුවලදී කිසිම පසෙකට නොබැඳිමේ පිළිවෙතක් ගැන සඳහන් කරනුදු වියචිත්තයේ අහිංසක බුදුනුවන් අමෙරිකන් කුරිරු යුදකාමීන් අතීන් ගිනිබත් කෙරෙන සැහැසිකම් දැක දැකත් ඒ ගැන මුවින් නොබැන ඉවස වැදැරීමෙන් ඔබ එහන්සේගේ වත්මන් රජය අමෙරිකන් පවිකාර කම්වලට හිස නමා ආචාර කරන බව පැහැදිලි වන බැවින්ද;”.

ගරු සභාපතිතුමනි, දකුණු වියට්නාමයේ මේ දිනවල සිදු වන ඒ බියකරු මිනිස් ඝාතනය තරම්, ලෝකයේ මධ්‍යස්ථ මත

ස්‍රී භූතී යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

ධාරිත්තේ සිත් කාලමිල්ලට පත් කළ
පුශ්‍යයක් මැනදී මතු වුනාය කියා
කියන්න බැහැ. ඇමෙරිකන් ආණ්ඩුව අද
දකුණු වියට්නාමයේ ගෙන යන ප්‍රතිපත්
තියට සමාන ප්‍රතිපත්තියක් ගැන හිතන්න
පුළුවන් නම්—ජාතික වශයෙන්, දේ
ශීය වශයෙන් හිතන්න පුළුවන් නම්—
මට කිව්වම උදාහරණයක් හැටියට මතක්
වන්නේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ සම
හර වන්ඩි අහිංසක මිනිසුන්ට කරන හිරි
හැර පමණයි. තමන්ට සල්ලි තියෙන
නිසා, තමන්ට බලය තියෙන නිසා, තමන්
ට බලපුළුවන්කාර නැදැයන්, ලොකු
ලොක්කන් ඉන්න නිසා, ගම්වල ඉන්න
සමහර වන්ඩි දුප්පත් අහිංසක
මනුෂ්‍යයෙක් පදිංචි වෙලා ඉන්න
ඉඩමකට ගිහින් ඒ මිනිහා බය කර ඒ ඉඩ
මෙන් ඔහු පලවා හරින්න උත්සාහ කරන
අවස්ථා ගැන අපි දන්නවා. ඊට වඩා කිසි
වෙනසක් නැහැ, ඇමෙරිකන් අධිරාජ්‍ය
වාදීන් දකුණු වියට්නාමයේ අද ගෙන යන
ඒ මිනීමරු ක්‍රියාකලාපයේ. දකුණු වියට්
නාමයට හෝ උතුරු වියට්නාමයට හෝ
ගිහින් බෝම්බ දැමීමට ඇමෙරිකාවට කිසි
ම අයිතියක් නැහැ. ඔවුන් කොයි තරම්
සාහසික විධියට, කොයි තරම් නොමිනිස්
විධියට, පසුගිය මාස කීපය තුළදී ඩොලර්
කෝටි ගණන් වියදම් කර මේ මහා සාතන
යේ යෙදුනාද කියනවා නම්, ලෝකයේ
ඉන්න නම ගිය චින්තකයන්, දෘෂ්ටිකෝණ
යන්, විද්‍යාඥයන් රාශියක් එකතු වෙලා
මේ ගැන සාකච්ඡා කර ඔවුන් වෙනුවෙන්
පසුගිය දා බර්ටන් රසල් සාම්වරයා ප්‍රකාශ
යක් කළා, ඇමෙරිකාවේ යුද්ධ නිලධාරීන්
විසින් කරගෙන යන මහා භයානක පවි
කාරකම වහම නවත්වන්නාය කියා.

ගරු සභාපතිතුමනි, බර්ටන් රසල් සාම්
වරයා කියන්නේ කොමියුනිස්ට් කාරයෙක්
මාක්ස් වාදියෙක්, නොවෙයි ; කවදාවත්
තමා සමාජවාදියෙක් කියාගන්න කෙ
තෙක් නොවෙයි. බර්ටන් රසල් සාම්
වරයා කලක් ධනවාදී දර්ශනය හිස් මුදු
නින් පිළිගෙන මාක්ස්වාදී දර්ශනයට
ඉතාමත් තදින් පහර දුන් බුද්ධිමත්
විවේචකයෙක්. දේශපාලන දර්ශනය අති
න් ආගමික දර්ශනය අතින්, මාක්ස්
වාදයෙන් ඉතාම ඇත් වූ එබඳු පුද්ගල
යෙක් මේ අහිංසක රටේ කෙරෙන නො

[ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.]

මිනිස් මිනිස් ඝාතනය ගැන මේ විධියට කියන්න යම් කිසි හේතූන් රාශියක් තියෙන්නට ඕනෑ. අප දකුණු වියට්නාමයේ ඇමෙරිකානුවන්ට විරුද්ධව කථා කරන විට අප එසේ කථා කරන්නේ සමසමාජ කාරයන් හා කොමියුනිස්ට්කාරයන් නිසා යයිද, එසේ නැත්නම් මාක්ස්වාදීන් නිසා යයිද, එසේත් නැත්නම් රුසියාවට හා චීනයට හිතවත් නිසා යයිද, ආණ්ඩු පක්ෂයේ උදවිය අපට චෝදනා කරන්නට පුළුවනි. එහෙත් ධනවාදී දර්ශනයේ අග තැන්පත් වූ පුද්ගලයකු හැටියට කලක් වැජඹුණු රසල් සාම්වරයාට එවැනි චෝදනාවක් ඉදිරිපත් කරන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ.

සටන් නතර කරන ලෙස දකුණු වියට්නාමයේ සටන් වදින ඇමෙරිකන් යුද්ධ භටයන්ට ඔහු පසුගියදා ගුවන් මගින් ආයාචනයක් කළා. “යුෂ්මතූන් අද දකුණු වියට්නාමයේ ගෙන යන්නේ මහා භයානක පවිකාරකමක්. මේකෙන් තමුන් තාත්සේලාගේ රටටත් ජාතියටත් කවදා වත් හොඳ නමක් ලැබෙන්නේ නැහැ. තවසි ජර්මනියේ හිට්ලර්වාදීන් ලෝකයා හමුවේ කොතරම් පිළිකුරට භාජන වුණාද, දකුණු වියට්නාමයේ සටන් නිසා ඒ වගේ තත්ත්වයකට පත් වන්නට ඇමෙරිකාවටද සිදු වෙනවා. ඒ නිසා තමන්ගේ ජාතියට ආදරයක් තිබෙනවා නම් ජාතියේ නාමයෙන් මේ මිනිස් ඝාතනය නවත්වන්න” යනුවෙන් රසල් සාම්වරයා ඉල්ලා සිටියා.

රසල් සාම්වරයා මේ වගේ ආයාචනයක් කෙළේ දකුණු වියට්නාමයේ කරගෙන යන දේවල් උසුලාගෙන ඉන්නට බැරිවයි. බෝම්බ දැමීම සඳහා යුද්ධ කටයුතු පිළිබඳ ස්ථානයක් තෝරා ගන්නට ඕනෑ. නමුත් ඇමෙරිකන්කාරයන් බෝම්බ දමන්නේ ඊට වඩා වෙනස් ආකාරයකටයි. එක් පළාතකට ගොස් තෙල් බෝම්බ වර්ෂාවක් ඇති කරනවා. තෙල් බෝම්බ දැමීම නිසා කඳුකර දකුණු වියට්නාමයේ ගම්මාන තෙලෙන් වැසී යනවා. ඊට පසු ගිනි කැර දමනවා වගේ ගිනි පන්දම් දමනවා. මුලින් තෙල් බෝම්බත්, ඊළඟට ගිනි බෝම්බත් දැමීම නිසා දකුණු වියට්නාමයේ අහිංසක දරුවන්, මහල්ලන්, ලෙඩුන් විනාශ වෙනවා පමණක් නොව, පුංචි පැල්

පත්, ගොවිතැන්, ආදී හැම දෙයක්ම විනාශ වෙනවා. දකුණු වියට්නාම් ජාතිකයන් සතු හැම දෙයක්ම මේ තෙල් බෝම්බත් ගිනි බෝම්බත් නිසා ගිනිබත් වීගෙන යනවා.

අපට පුදුම හිතෙන්නේ ලෝකයේම බලසම්පන්න ජාතියක් වූ ඇමෙරිකානුවන්ගේ මෙබඳු කැර දඩුවම්වලටත් මුහුණ දෙමින් මෙපමණ කලක් දකුණු වියට්නාම් ජාතිකයන් මේ සටන ගෙන යාම ගැනයි. ඇමෙරිකානුවන්ගේ දරුණු වධ ඉවසාගත මෙපමණ කලක් දකුණු වියට්නාම් ජාතිකයන් ඔව්ව උස්සාගෙන සිටීම ඇත්තෙන්ම අපට පුදුමයි.

දකුණු වියට්නාමයේ කෙරේන භයානක වැඩ ඉවසා ගත නොහැකිව රසල් සාම්වරයා මේ විධියේ ඉල්ලීමක් කළා. ලක්ෂ තුනකටත් වඩා සිටින ඇමෙරිකානු භටයන්ට තවමත් මේ පුංචි රට යටත් කර ගන්නට බැරිව තිබෙනවා. දකුණු වියට්නාමයේ කටයුතු සඳහා අද ඇමෙරිකාව එක දවසක් සඳහා ඩොලර් කෝටි තිස් ගණනක් වියදම් කරනවා. දැනට යනි කීපයකට පෙර දකුණු වියට්නාමයේ කටයුතු සඳහා ඇමෙරිකාව අවුරුද්දකට ඩොලර් කෝටි 3,000 ක් වෙන් කළා. මිනිසුන් නැති කිරීම සඳහා, රටවල් නැති කිරීම සඳහා, කරන නාස්තිය එයින් පේනවා නේද? මේ නාස්තිය කරන මුදලින් කොටසක් දුප්පත් රටකට දුන්නොත් එයින් කොතරම් සේවයක් සිදු වෙනවාද? කොතරම් දුප්පත් වුණත් මා නම් අපට සල්ලි දෙන්න යයි මහ රටවලින් ඉල්ලන්නේ නැහැ. එහෙත් දවසකට පුලුස්සා දමන ඩොලර්වලින් දහයෙන් එකක්වත් දුප්පත් රටකට දුන්නොත් කොතරම් දියුණුවක් සලසා ගන්නට පුළුවන්ද? මේ කාරණය අවබෝධ කරගෙන තමයි, රසල් සාම්වරයා වැනි බුද්ධිමත් අය ඒ විධියට ආයාචනා කෙළේ :

“The U. S. rulers have built an economic empire which is being resisted from the Dominican Republic to the Congo, and especially in Vietnam. Could you imagine yourselves voting for Cao Ky? If a foreign power occupied the United States to steal American resources for itself and if a traitor government were established by force, would you feel it was your government? Worse than this, because the Vietnamese people are so determined and show such fantastic heroism that the greatest military power

අමෙරිකානුවන්ගේ කථාව:

on earth has found it impossible to conquer them. You American soldiers are trained to use every modern weapon of war. Your air force is flying 650 sorties a week in the North and the tonnages used in the South are higher than those used during the second world war or the Korean war. You are using napalm, which burns everything it touches. You are using phosphorus, which eats like an acid in to those who are in its path. You are using fragmentation bombs and lazy dogs, which cut up in pieces and lacerate women and children in the villages hit without discrimination. You are using poison chemicals which cause blindness, affect the nervous system and paralyze. You are using poison gases which are listed in army manuals of world wars as poisons, and other gases which are so deadly that even soldiers with gas masks have been killed by their own gas."

මේ තරම් දරුණු ක්‍රියා කරන අමෙරිකන් යුද කාමින්ගේ කුර වැඩ කටයුතු නවත්වන හැටියට බර්ටරන් රසල් සාම්වරයා මේ ඉල්ලීම කළා. මැදහත්ව, අහිංසකව කල්පනා කරන ලෝකයේ අනිකුත් බුද්ධිමත් මිනිසුන්ගේ අදහස් ලොවට ප්‍රකාශ කිරීමක් වශයෙන් රසල් සාම්වරයා මේ ඉල්ලීම කළා. එපමණක් නොවෙයි, අමෙරිකාව කරගෙන යන මේ කුර වැඩ කටයුතු නතර නොකරනොත් යුද්ධාධිකරණයක් පවත්වා අමෙරිකන් යුද්ධ හටයින්ට යුද්ධ දඬුවම් නියම කිරීමට සිදුවන බවත් රසල් සාම්වරයා විසින් කියා තිබෙනවා. එය මේ විධියටයි තිබෙන්නේ:

"Along with world famous figures, Nobel prize winners, novelists, philosophers, mathematicians, I am forming a war crimes tribunal in order to pass judgment, in most solemn terms and with the most respected international figures, upon the crimes being committed by the United States Government against the people of Vietnam. I appeal to you to end your participation in this barbarous and criminal war of conquest. I appeal to you to inform the war crimes tribunal of the truth about this war and to place before it the evidence of your own eyes. I appeal to you as a human being to human beings. Remember your humanity and forget the rest. If you can do this, you will perform a courageous service to mankind. If you cannot, you will allow your rulers to continue to degrade your country and cause its name to be hated by decent people the world over."

අමෙරිකානුන් අතින් සිදු වන මේ දරුණු අපරාධය නිසා යුද්ධාධිකරණ මණ්ඩලයක් පිහිටුවා ක්‍රියා කරන්නට සිදු වන බවයි එයින් කියන්නේ. මේ තරම් බර

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

පතල අන්දමින් අමෙරිකාව ගෙන යන මේ නිහින ප්‍රතිපත්තිය ගැන මධ්‍යස්ථ ලෝකයා මේ විධියට අදහස් ප්‍රකාශ කර තියෙද්දී, මේ ආණ්ඩුව ඒ ගැන එක වචනයක් සඳහන් කර තිබෙනවද? අපේ ආණ්ඩුව අමෙරිකාව දිනා බලාගෙන ඉන්නවා, ඩොලර් එකක් කටට වැටෙන තුරු මේ රටේ ආණ්ඩුව තව සුමන කිපයක් හෝ මාස කිපයක් හෝ අවුරුදු කිපයක් හෝ ඉදිරියට ගෙන යන්නට පුළුවන් වන්නේ අමෙරිකන් ඩොලර්වලට පින් සිදු වන්නටයි. එම නිසා, ඩොලර් දාල, තෙල් වත්කරල, බෝම්බ දාල මිනිසුන් අමු අමුවේ පුවවා දමන මේ පවිකාරකම් ගැන වචනයක් කියන්නට තරම් මේ ආණ්ඩුවට පිට කොන්දක් නැ.

රසල් සාම්වරයා තමාගේ කථාවේදී කළ එක්තරා ප්‍රකාශයක් නිසා, ජනවාරි 8 වැනිදා මුන්නාහේලා කොල්ලුපිටියේ ශාලා පාරේදී කළ සිද්ධියක් ගැන මට මතක් වෙනවා. අමෙරිකන් දකුණු වියට්නාමයට ආවඩන මේ වර්තමාන ආණ්ඩුව සමහර විට අමෙරිකන් ප්‍රතිපත්තිම අනුගමනය කරමින් අපේ මිනිසුන්ට විරුද්ධව අමෙරිකන් ආයුධම පාවිච්චි කරනවාද කියන එකයි, මා තුළ තිබෙන සැකය.

මා එසේ කියන්නේ මෙන්ම මේ නිසයි: ගැස් වලින් පිවිවෙන, තමන්ටම උණලාගන්න බැරි ගැස් වායු මේ අමෙරිකන් හමුදා විසින් පාවිච්චි කරනවාය කියා රසල් සාම්වරයා කියා තිබෙනවා. එදා ශාලා පාරේදී අහිංසක හමුදාවරුන් වික විසුරුවා වෙඩි තබා මරන්නට කලින් තමුත්තාත්සේලාගේ පොලීසිය පාවිච්චි කළ ඒ කදුළු ගැස් අමෙරිකාවෙන් ගෙන්වා ගත් ඒවාද කියා මට සැකයක් තිබෙනවා.

ශාලා පාරේදී එදා තුවාල ලැබූ හමුදා නමක් මට හිය සුමනයේ හමු වුණා. ඒ හමුදාවන්ගේ ඇඟ පුරා තවමත් වණ. ස්වාමිනි, තමුත්තාත්සේට මෙවැනි රෝගයක් කලින් තිබුණේ නැහැ නේද කියා මා ඇහුව. ඒ හමුදාවෝ මට කීවේ මොකක්ද? අතේ මහත්තයෝ, මගේ ඇස් දෙක තව කොච්චර කලක් පෙනේ විද කියන්න බැහැ. හැමදම මගේ ඇඟ කසනවා. මේ විෂ වායුව—කදුළු ගැස්

අඟුණ්ඩුකරතුමාගේ කථාව :

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(ශ්‍රී. ප්‍රින්ස් ගුණසේකර)

(Mr. Prins Gunasekera)

මේ වගේ බරපතල කාරණයක් ගැන තමුන්තාත්සේව වුවමනා කරන තොරතුරු වික වහාම ලබාගන්න බැරි නම් ඒක කාගෙ වැරද්දද? මේ වගේ වැදගත් කාරණයකට ප්‍රමාද කරන මිනිසුන් යවන එකත් තමුන්තාත්සෙගෙ වැරද්ද. කරන්ට නිබුණේ ඒ යැව්ව මිනිස්සු යැවීම නොවෙයි. රාජ්‍ය ඇමතිතුමාට අර ලංකාවේ හාමුදුරුවරුන්ට වෙඩි තිබ්බ පොලිස්කාර යො දෙතුන් දෙනෙකුත් එක්ක දකුණු වියට්නාමයට යවන එකයි, කරන්ට නිබුණේ. එතකොට ඇමරිකන්කාරයින්ට යුද්ධය දිනවල දෙයි. ඒ ගොල්ල දුන්න කඳුළු ගැස් විකකුයි, ලංකාවේ පොලිස්කාරයෝ වික දෙනකුයි ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමායි, දකුණු වියට්නාමයට යැව්ව නම්, අමෙරිකන්කාරයින්ට යුධය දිනවල එයි. හාමුදුරුවරුන් පාරේ වාඩිවී සිටීම—[බාධා කිරීමක්]

ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(ශ්‍රී. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

එහෙනම් දකුණු වියට්නාමෙ ඉවරයි.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(ශ්‍රී. ප්‍රින්ස් ගුණසේකර)

(Mr. Prins Gunasekera)

යුද්දෙන් ඉවරයි. මෙව්වර කෝටි ගණන් ඩොලර් වියදම් කරන්ට ඕනෑ නැහැ. කරන්ට නිබුණු හොඳම වැඩේ තමුන්තාත්සේගේ ආණ්ඩුවට, තමුන්තාත්සේවත් ප්‍රථමත් නම් රාජ්‍ය ඇමතිතුමා සමග එක්කාසුවෙලා දෙන්න එක්කම ගිහින් ඇමරිකන්කාරයින්ට දකුණු වියට්නාමයේ යුද්ධය දිනවල ඒ ඩොලර් විකත් මේ ආණ්ඩුවට ඉල්ලාගන්න එකයි.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(ශ්‍රී. ඩඩ්ලි සේනානායක)

(The Hon. Dudley Senanayake)

තමුන්තාත්සේ ඇරියොන් ඇමරිකන්කාරයෝ දුවයි.

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(ශ්‍රී. ප්‍රින්ස් ගුණසේකර)

(Mr. Prins Gunasekera)

මම දුවන්නේ නැහැ. මට අහු වුණොත් තමුන්තාත්සෙල වාගේ මිනිස්සු ඒ වගේ ස්ථානයකදී මම කරන දේ ඒ වෙලාවට කරන්නම්. [බාධා කිරීමක්] මම කවදා වත් දුවන්නේ නැහැ.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්

(ඩොක්ටර් නාගනාතන්)

(Dr. Naganathan)

If you go to Vietnam and set fire to yourself you will stop the war.—[බාධා කිරීමක්].

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(ශ්‍රී. ප්‍රින්ස් ගුණසේකර)

(Mr. Prins Gunasekera)

ගරු සභාපතිතුමනි, මා සඳහන් කරමින් සිටියේ ඒ විදේශීය රටක පවත්නා දුක්ඛ දයක තත්ත්වය ගැනයි. ඒ සම්බන්ධයෙන් අපේ රටේ ආණ්ඩුව කිසිම දෙයක් නොකිරීමේ වැරද්දයි මා කියා සිටියේ. මගේ සංශෝධන මාලාවේ මුළුදීම මා සඳහන් කළා, එක්තරා වැදගත් දෙයක්. අපේ රටේ ජාතික ගෞරවය රැක දෙන ඒකායන මාගීය හැටියට මා විස්තර කළ, අප විසින්ම, අප සඳහාම, අප අතින් ම සකස් වූ ආණ්ඩු ක්‍රම පනතක් පිහිටුවා ගැනීමේ ආවශ්‍යකත්වය ගැන මගේ සංශෝධනයේ සඳහන් කළේ මෙසේයි : මේ කොටස පමණක් කියවා ඒ පිළිබඳ විස්තර කථා කරන්ට අදහස් කරනව :

(අ) “මෙරට අද හොඳුව පවත්නා ඉංග්‍රීසි ආධිපත්‍යයෙන් අපගේ සිංහල දේශය මුදා ගැනීමේ ඒකායන මාර්ගය වූ ඉංග්‍රීසි අධිරාජ්‍ය බල වලල්ලෙන් බැහැරව සුදු අධිපතියනට පහින්ඩ කම් කළ කලු ගැත්තවුන් පිරිසක් ලක්මවගේ අත් බදිමින්, ඇස්වහමින්, මුව මඩිමින් ලක් දරුවනට නොවැටහෙන පරිදි, පර බසකින් ගොතා රට වටා වෙලු ඒ ආණ්ඩු ක්‍රම පණතේ යදම් පුපුරුවා හුන් කෙරෙමින්, මෙරට ජනතාව විසින්ම දෙසට හා රැසට ඔබ්බ පරිදි තමන්ම සකස් කර ගත්තා තමන්ගේම ආණ්ඩු ක්‍රම ව්‍යවස්ථා පද්ධතියක් පැනවීම ගැන වචන මාත්‍රයකින් පවා සඳහන් කිරීමට අමතක කිරීමෙන්, අපගේ උදරතම ජාතික කර්තව්‍යය වූ දූ අබිමත ආදිතව ලොවට පළ කිරීම ඔබතුමාගේ රජය පිරිහෙලා ඇති බැවින්ද ; ”

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.]

මිලිගට මා විස්තර වශයෙන් සඳහන් කරන්නට අදහස් කරන්නේ, මේ රටේ මහජනතාව පාලනය කිරීම සඳහා රටවැසියන් විසින්ම ආණ්ඩු ක්‍රම පනතක් සකස් කර ගැනීමේ ආවශ්‍යකත්වය ගැනයි. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ කාරණාව ඉටු කර දෙනවා යයි දැන් අවුරුදු 15 ක් 16 ක් තිස්සේ මේ රටේ මහජනයාට හැම ආණ්ඩු වක්ම ප්‍රතිඥා දී තිබෙනවා. එහෙත් කවදාවත් ක්‍රියාවට නොනැගෙන, කවදාවත් ඉටු නොවෙන මේ පොරොන්දුව ගැන මගේ අදහස මේකයි. මේ ආණ්ඩු ක්‍රම පනත සංශෝධනය කිරීමෙන් ප්‍රයෝජනයක් නැහැ. වර්තමාන ලංකාණ්ඩු ක්‍රම පනතට පැලැස්තර අලවා තැනින් තැන සංශෝධනය කර මේ රටට ඔබ්බ ආණ්ඩුක්‍රම පනතක් සකස් කර ගන්න පුළුවනැයි මා නම් කවදාවත් විශ්වාස කළේ නැහැ ; කරන්නේ නැහැ. 1947 දී පිටරටකින් මේ රටට ගෙනා වර්තමාන ආණ්ඩුක්‍රම පනත මේ රටේ වැසියන්ගෙන් සියයට පහකට වැඩි දෙනකුට තේරුම් ගන්න බැරි භාෂා වකිනුයි පිළියෙල කර තිබෙන්නේ. එය මගේ මේ සංශෝධනයෙන් විස්තර වන විධියට සුදු අධිපතීන්ට ගැනිකම් කළ අය පිළිගත් ආණ්ඩුක්‍රම පනතක්.

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(குழுக்களின் உப அக்கிராசனார்)

(Mr. Deputy-Chairman of Committees)

It is 7 P.M., and if the hon. Member wishes to continue his speech, he can do so for another half an hour.

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(திரு. பி. பி. தென்னகோன்)

(Mr. T. B. Tennekoon)

හත හමාර වෙනතුරු කථා කරන්න පුළුවනි.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මයා. (දිවුලපිටිය)

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி—திவுலுப்பிட்டிய)

(Mr. Lakshman Jayakody—Divulapitiya)

විරුද්ධ පාර්ශ්වයට වැඩිපුර ලැබෙන පැය භාගයක්ද ?

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

ඒ පැය භාගය පණහට පණහ වශයෙන් බෙදෙනවා. තව පැය භාගයකින් ගරු මන්ත්‍රී තුමාගේ කථාව ඉවර කරනවද ? එහෙම නම් ඒ කොටසත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයට වෙන් කරන කාලයෙන් ගන්න පුළුවනි.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(திரு. ப்ரின்ஸ் குணசேக்கரா)

(Mr. Prins Gunasekera)

මේ කියන කාරණය මොකක්දැයි මට තේරෙන්නේ නැහැ.

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(திரு. பி. பி. தென்னகோன்)

(Mr. T. B. Tennekoon)

පැය භාගයක් හම්බ වෙනවා. එහෙම නම් මදි වෙයිද ?

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(திரு. ப்ரின்ஸ் குணசேக்கரா)

(Mr. Prins Gunasekera)

අවශ්‍ය නම් මම මගේ කථාව නවත්වන්නම්.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

කථා කරලා ඉවරද ? අදහස් ඉවරද ?

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(திரு. ப்ரின்ஸ் குணசேக்கரா)

(Mr. Prins Gunasekera)

මම මගේ කථාව නතර කළේ තමුත් නාන්සේලා අතරේ වෙනත් කථාවක් පටන් ගත් තිසයි.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා වාඩි වුණුහැටියෙම වෙන මන්ත්‍රීවරයෙක් කථාව පටන් ගන්නවා. වාඩි වුණු හැටියෙ පටන් ගන්නා.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(කීරු. ප්‍රින්ස් ගුණසේකර)

(Mr. Prins Gunasekera)

මගේ කථාව මම හිටගෙනයි නතර කළේ. ඒ, තමුන්නාන්සේලා කථාවක් පටන් ගත් නිසයි. මා වාඩි වුණේ නැහැ. මගෙන් ප්‍රශ්න අහන්න පටන් ගත්තා. ඒ නිසා මම පිළිතුරු දෙන්න පටන් ගත්තා.

මා කථා කරමින් සිටියේ අපේ වර්තමාන ආණ්ඩු ක්‍රමය ගැනයි. පැලස්තර අලවා තැනින් තැන සංශෝධනය කර කවදාවත් මෙය මේ රටට ඕනෑ විධියට හරිගස්සා ගන්න කිසිම විධියකින් බැහැ කියන කාරණයයි මා විස්තර කරමින් සිටියේ. අපට නිදහස ලැබුණේ මේ වර්තමාන ආණ්ඩු ක්‍රම පනත යටතේ නම්, ඒ ලැබුණු නිදහස අංගසම්පූර්ණ නොවන බව පැහැදිලි කිරීමට සාධක තිබෙනවා. පසුගිය මාස කිහිපය ඇතුළත ප්‍රකාශයට පත් නඩු තීන්දු කිහිපයකින්ම හුඟක් දෙනකුට දැන් එය ඔප්පු වෙලා හමාරයි. මට පෙර කථා කළ මැද කොළඹ තුන්වන ගරු මන්ත්‍රීතුමා (කෙනමත් මයා.) ඒ නඩුවලින් කිහිපයක් ගැන සඳහන් කළා. මා දැන් ඒවා නැවතත් වරක්—ඒ හැම දෙයක්ම—සඳහන් කරන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. එංගලන්තයේ රාජාධිකරණයෙන් ලංකාණ්ඩුවේ පාර්ලිමේන්තුව පනවන නීති සම්බන්ධයෙන් කරන ලද එක් තීන්දුවක් ගැන පමණක් දැන් තමුන්නාන්සේගේ සහ මේ ගරු සභාවේ සැලකිල්ල යොමු කරන්න අදහස් කරනවා. අපේ නිදහස් ආණ්ඩුක්‍රම පනත ගැන මේතාක් කල් අපේ රටේ හැම දේශපාලන නායකයන්ම වාගේ—විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටින සමහර නායකයන් හැර—විශේෂයෙන්ම, නිදහස ලබා ගත්තාය කියන එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ නායකයන් කියා සිටියේ සර්වසම්පූර්ණ අංගසම්පූර්ණ කිසිම පළද්දක් නැති ජාතික සවාධිනත්වයක් මේ නිදහස් ආණ්ඩුක්‍රම පනතෙන් අපට ලැබී තිබෙනවාය කියායි. තමුන් මේ ඊයෙ පෙරේද එංගලන්තයේ රාජාධිකරණයට ඉදිරිපත් කළ නඩු කිහිපයකදී මේ ප්‍රකාශය වැදගත්මකට නැති පුහු හිස් කථාවක් බව පැහැදිලි කරන කරුණු කිහිපයක් ලෝකයට ප්‍රකාශ වුණු බව තමුන් නාන්සේට මතක ඇති.

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ඒ වාගේම, තමුන්නාන්සේට මතක ඇති මේ රටේ ඇති වෙන්නට ගිය භයානක කුමන්ත්‍රණය ගැන. මේ ඊයෙ පෙරේදත් ඒ වාගේම කුමන්ත්‍රණයක් ඇති වෙන්නට ගියාය කියා දැන් දහ දොළොස් දෙනෙකුට විරුද්ධව නඩු පවරා තිබෙන බව සඳහන් වුණා. ඊට වඩා දහ දොළොස් ගුණයකින් භයානක කුමන්ත්‍රණයක්, විපත්තිකර කුමන්ත්‍රණයක් 1962 දී ඇති කරන්නට ගියා. ඒ කුමන්ත්‍රණයේ කොටස්කරුවන් වූ විත්තිකරුවන් රාශියක් පිළිබඳව මේ ගරු සභාව අලුත් නීති වගයක් පනවා ඒ නීති යටතේ ඔවුන් අධිකරණයක් හමුවට පමුණු වා ඔවුන්ට දඩුවම් නියම කළ හැටි තමුන් නාන්සේට මතක ඇති. ඒ විත්තිකරුවන් ඉතාම බලසම්පන්න මිනිසුන් කොටසක් වූ නිසා, පොලිස් සේවයේ, යුද හමුදාවේ හා රජයේ සේවයේ නියුක්තවූ සමාජයේ උසස් තරාතිරම්වල වැජඹුණු පිරිසක් වූ නිසා, ලංකාවේ ත්‍රිපුද්ගල අධිකරණය දුන් තීන්දු වට විරුද්ධව එංගලන්තයේ රාජාධිකරණයට අභියාචනයක් නැත්නම් ඇපැලක් ඉදිරිපත් කරන්නට ඔවුන්ට පුළුවන් වුණා. ස්වාධීන, සර්ව සම්පූර්ණ නිදහසක් භුක්ති විදිනවාය කියන මේ ලංකාව අන්තිම නඩු තීන්දුව ලබා ගන්නට යන්නෙ එංගලන්තයේ රාජාධිකරණය ඉදිරියටයි. අපේ නිදහස පලුදුය කියා මා කියන්නෙ ඒ නිසාම නොවෙයි. අපේ රටෙන් බැහිරව, වෙනත් රටක සිටින විනිශ්චයකාරවරුන් ලවා අපේ නඩුවක් විසඳවා ගන්නට අපි කැමති නම් ඒක අපේ දුර්වලකමක් මිස නිදහසේ දුර්වලකමක් කමක් නොවෙයි. මානසික වශයෙන්, අධ්‍යාත්මික වශයෙන් අප වෙනත් රටක මිනිසුන්ට ගැතිකම් කරන බවයි එයින් පෙනෙන්නෙ. ඒක අපේ දේශපාලන නිදහසේ පලුද්දක් නොවෙයි. ඒ ජාතික දුර්වලකම නිසා, සැතපුම් දහස් ගණනක් ඇත තිබෙන රටක විනිශ්චයකාරවරුන් ලවා අපේ නඩුවක් ගැන තීන්දුවක් ලබා ගැනීමේ ඒ ජාතික දුර්වලකම නිසා, අපේ රටේ නීත්‍යනුකූලව පිළිගත් අධිකරණය දුන් තීන්දුවට විරුද්ධව එංගලන්තයේ රාජාධිකරණයට ඉදිරිපත් කළ අභියාචනය පිළිබඳව තීන්දුව දීමේදී කියා තිබෙන කාරණා කීපයකුයි මා මේ සඳහන් කරන්නට යන්නෙ. අපි කැමැත්තෙන්ම පිළිඅර ගෙන ඉන්නට ලංකාවේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට වඩා එංගලන්තයේ රාජාධිකරණය ඉහළ

ආණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.]

තැනක් ය කියා. ඒක ජාතික වශයෙන් අපට මදිකමක්. අපට අපේ රටෙන් බුද්ධිමත් විනිශ්චයකාරවරුන් සොයා ගන්නට බැරිද ? නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, තමුන්නාන්සේන් මේ රටේ විනිශ්චයකාර සේවාවේ නියුක්තව සිටි කෙනෙක්. අපේ රටේ විනිශ්චයකාර සේවාව කොයි තරම් බුද්ධිමත් විනිශ්චයකාරවරුන්ගෙන් ගහණද කියා තමුන්නාන්සේ දන්නව. අපේ රටේ ඕනෑම ප්‍රශ්නයක් පිළිබඳව, ඕනෑම නඩුවක් පිළිබඳව අවසාන තීන්දුව අපේ රටේම විනිශ්චයකාරවරුන්ගෙන්ම ලබා ගැනීමට අපට පුළුවන් කම තියෙන්න ඕනෑ. අපට ඒ අයිතිවාසිකම තියෙන්න ඕනෑ. තමුන් ඒ අයිතිවාසිකම අත්හැර, අපි අපේ රටේ නඩුවක අවසාන තීන්දුව ලබා ගැනීමට සැතපුම් දහස් ගණනක් ඇත තිබෙන රටක සුදු විනිශ්චයකාරවරුන් වෙත, මේ රටේ කෙරෙන කිසිම දෙයක් ගැන නොදන්නා, කඩදාසි බලා ඒ අනුව තීන්දුවක් දෙන විනිශ්චයකාරවරුන් වෙත යනව. එහෙ ගියාට පසු ඒ අය මොකද කරන්නේ ? නඩුව විතරක් අසා බලා එහි සාක්ෂිවලට අනුව එම විත්තිකරුවන් කෙරෙහි පමණක් බලපාන තීන්දුවක් දෙනව නම් ඒක අපි භාර ගන්නව. එහෙත් එම නඩු කාරයෝ මෙම නඩු තීන්දුව දෙද්දි මොකද කියා තිබෙන්නේ ? ඒ අය එවේලේ අපේ ජාතික නිදහස පිළිබඳව සැක උපදවන ප්‍රකාශ කීපයක් කර තිබෙනව.

මෙම සම්භාවනීය ගරු සභාව මගින් තීරණානුකූලව පනවන ලද පණත් යටතේ රෙගුලාසි යටතේ, නීති ඊනි යටතේ දඩුවම් කරනු ලැබූ විත්තිකරුවන් හැම දෙනාම නිදහස් කරමින් එම රාජ්‍ය කිරණය කීවේ මොකද ? අද ඔබතුමා අසුන් ගෙන සිටින, ඔබතුමාගේ මූලිකත්වයෙන් පවත්වා ගෙන යන මෙම සම්භාවනීය ගරු සභාවට එබඳු නීති පැනවීමට සර්ව සම්පූර්ණ අයිතියක් නැත කියායි, එහි සඳහන් වී තිබෙන්නේ. ඒ අනුව මා අහනව, මෙම ප්‍රශ්නය : අපේ ආණ්ඩුක්‍රම පණත යටතේ ලංකාවේ විශිෂ්ඨතම, ප්‍රබලතම සහ අත්‍යුත්තම බල මණ්ඩලය හැටියට පිළිගෙන තිබෙන්නේ මේ ගරු මන්ත්‍රණ සභාවයි. මේ රටේ වැසියන් කෙරෙහි බලපාන නීතියක් තමන් කැමති පරිද්දෙන් පැනවීමේ අයිතියක් මෙම සභාවට නැතිනම් මොකක්ද අපට අද අභ්‍යන්තරය හිමි වුනේ මටයි. 1957 දී එවකට

තිබෙන දේශපාලන නිදහස කියන ප්‍රශ්නයයි, ඒ. මෙවැනි සිද්ධියක් ඇති වුණ පළමුවන වාරය නොවෙයි, මෙය. මීට පෙරත් නොයෙකුත් වාරවලදී මේ පිළිබඳව නිකම් අරෙහෙන් මෙහෙන් ඇඟිල්ලෙන් ඇත කියා තිබෙන අවස්ථා තිබෙනව. ලංකාවේ පාර්ලිමේන්තුව සර්ව බලධාරී පාර්ලිමේන්තුවක් නොවේය කියා තිබෙනව. තමුන්, මෙම කුමන්ත්‍රණ විත්තිකරුවන් පිළිබඳ කාරණයෙහිදී තරම් පැහැදිලිව එම කාරණය ප්‍රකාශ වුනේ නැහැ, මීට පෙර කිසිම අවස්ථාවක. ආණ්ඩුක්‍රම පණතෙ ඇති අඩුපාඩුකම් ගැන අපි බොහෝ විට කතා වෙනව. අපි ඒ පිළිබඳව වාද විවාද වන හැටි අසා තිබෙනවා. එහි 29 වන වගන්තිය ගැන, ප්‍රජාචාරය ඉගෙන ගන්න පාසැල් ළමයි පවා දන්නව. මේ ආණ්ඩුක්‍රම පණතේ 29 වන වගන්තිය මගින් පාර්ලිමේන්තුවේ බලතල එක්තරා විධියකට සීමා කර තිබෙනවාය කියා ඒ ළමයි පවා දන්නව. ඒ ආකාරයට සලකන විට, බොහෝ දෙනා දන්නා කියන වගන්තියක් තමයි, මේ 29 වන වගන්තිය. තමුන් යකඩ දම්වැල් රාශියක් මගින් අපේ රටේ නිදහස බැඳ දමා තිබෙනව, මේ ආණ්ඩුක්‍රම පණතේ තවත් කීප තැනෙකින්. ඒ බව බොහෝ දෙනා දන්නේ නැහැ. 29 වන වගන්තිය මගින්, නීති සම්මත කිරීම පිළිබඳව සීමා රාශියක් පනවා තිබෙනව. ඒ 29 වන වගන්තියයි. 39 වන වගන්තිය දෙස බලන්න. ඒ ගැන කිසි තර්කයක් කරන්නට වුවමනා නැහැ. එයින් පැහැදිලිව කරුණු පෙනී යනව. කිසි තර්කයක් නැතිව එක පාරටම පෙනෙනව 39 වන වගන්තියට අනුව අපේ රටේ දේශපාලන නිදහස පවා සීමා වී තිබෙන ආකාරය, මා කලින් කීවාක් මෙන්, මේ පාර්ලිමේන්තු සංස්ථාවට බලතල තියෙන්න ඕනෑ මේ රට පිළිබඳව ඕනෑම නීතියක් පැනවීමට. තමුන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙම තියෙනව නම්, මේ රටට ඕනෑම නීතියක් පනවා ගන්නට බැරිය කියා, මොකක්ද අපට තිබෙන දේශපාලන නිදහස ? 39 වන වගන්තිය ඉංග්‍රීසියෙන් කියවන්නට සිදු වී තිබෙනව. අපේ ආණ්ඩුක්‍රම පණතෙ පිළිගත් සිංහල පරිවර්තනයක් තවම තිබෙනවාය කියා මා සිතන්නේ නැහැ. මේ ආණ්ඩුක්‍රම පනත ප්‍රථම වරට සිංහලයට පරිවර්තනය කිරීමේ භාග්‍යය නැත්නම්

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

අගමැති ධුරය දැරූ බණ්ඩාරනායක මහත්මයාට මට කියන්න සිදු වුණා, මේ රටේ මහජනයාට නිදහස ගෙනත් දුන්නාය කියන මේ ආණ්ඩු ක්‍රම පනත තවමත් තියෙන්නෙ ඉංග්‍රීසියෙන්ය, දැන් නිදහස ලැබී අවුරුදු දහයක් ගත වන්නටත් කිව්‍රිය, කරුණාකර මෙය සිංහලයට පරිවර්තනය කර තිකුත් කරන්නය කියා. එංගලන්තයේ සිට නැවෙන් ගෙන ආ නිදහස ඒ කාලයෙන් තිබුනෙ ඉංග්‍රීසියෙන්. එක්සත් ජාතික පක්ෂය ආණ්ඩු කරන කාලයේ මේ නිදහස් ආණ්ඩු ක්‍රම පනත සිංහලයට පරිවර්තනය කර තිබුනෙ නැහැ. පරිවර්තන යුගය ආරම්භ වුණු 1956 න් පසුව තමයි, මේ පනතත් සිංහලට පරිවර්තනය කරන්න සිදු වුනේ. අදත් ඒ පිළිබඳව පිළිගත් පරිවර්තනයක් හැටියට සිංහලෙන් කිසිවක් නැහැ. මගේ කථාව පටන් ගන්න පෙර මම අපේ මත් තුණ සභාවේ පුස්තකාලයට තුණුවක් යැව්වා, ආණ්ඩු ක්‍රම පනතේ සිංහල පරිවර්තනය එවන්නය කියා තුණුව අරගෙන ගිය කාර්යාල කාර්ය සේවක මහත්මයා කිව්වා, සිංහල පනතක් නැහැ කියනවය කියා. අදත් මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ පුස්තකාලයෙන්වත් මේ ආණ්ඩු ක්‍රම පනතේ සිංහල පරිවර්තනයක් ලබා ගන්න බැහැ. රටට නොතේරෙන භාෂාව කින් කොලේ වහලා ගැහුවා වගේ කළ වැඩක් දැන් එළිදරව් වෙගෙන එනවා, එංගලන්තයේ රාජාධිකරණයේ තඩු තින් දුවකින්.

39 වැනි වගන්තිය ඉංග්‍රීසියෙන් තියෙන්නෙ මෙහෙමයි :

"Any law which has been assented to by the Governor-General and which appears to His Majesty's Government in the United Kingdom—

(a) to alter, to the injury of the stockholder, any of the provisions relating to any Ceylon Government stock specified in the Second Schedule to this Order; or

(b) to involve a departure from the original contract in respect of any of the said stock ;

may be disallowed by His Majesty through a Secretary of State.'

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ රටේ මේ පාර්ලිමේන්තුව සම්මත කරන නීතියක්, මේ පාර්ලිමේන්තුවට කිසිම සම්බන්ධයක් නැති මහා රැජිනගේ ඇමති වරයකුට නියෝගයක් මගින් අවලංගු කරන්න පුළුවන් නම් අපේ රටේ තියෙන නිදහස මොකක්ද? මම ඒ 39 වැනි ඡේදයේ සිංහල අනුවාදය මගේ පරිවර්තනයෙන් කියවන්නම් :

"අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමා විසින් සම්මුතිය දෙන ලද කිසියම් නීතියක් එක්සත් රාජධානියේ මහ රජතුමාගේ ආණ්ඩුවට වැටහෙන පරිදි....."

ඒ කියන්නෙ එංගලන්තයේ මහා රැජිනගේ ආණ්ඩුව හිතනවා නම් අපේ අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමා අනුමත කරන නීතියකින් ඒ ගොල්ලන්ට පොඩි අවහිරයක් වෙනවාය කියා ඒ ගොල්ලන්ට පුළුවනි, ඒ නීතිය අවලංගු කරන්න, මෙන්න මේ විධියට.

"මේ ආඥාවේ 2 වැනි උප ලේඛනයේ සඳහන් ලංකාණ්ඩුවේ කිසියම් ණය මුදලක් පිළිබඳ කිසියම් විධානයක් ණය මුදල් හිමියාගේ අවාසියට වෙනස් කර ඇතැයි හෝ එකී ණය මුදල් පිළිබඳ මුල් ගිවිසුම් උල්ලංඝනයක් හා සංකීර්ණයයි හෝ පෙනෙන කල්හි මහ රජතුමා විසින් රාජ්‍ය ලේකම්වරයකුගේ මාර්ගයෙන් ඊට අවසර නොදිය හැක."

අපි බොහොම ගරු සරු ඇතිව, පිට කිසිම කෙනකුට ඇතුළුවත් එන්න ඉඩ නොදී දොරවල් වහගෙන වායු සමනය කළ සභා ගර්භයට වෙලා තමුත්තාත්තේගේ සභාපතිත්වයෙන් නීතියක් සම්මත කරනවා, එංගලන්තයේ කිසියම් ණය මුදලකට මින් පසු පොලී ගෙවන්නේ නැත, එසේ නැත්නම් ඒ ණය මුදල අහෝසි වුණු හැටියට අපි සලකනවාය කියා. හැතැප්ම 5,000ක් ඇත ඉන්න මහා රැජිනගේ රාජ්‍ය ලේකම්වරයකුට ඒ ගැන ආරංචි වුනාම ඔහු මොකක්ද කියන්නෙ? තමුසෙලා ඔය විධියට නීති පාස් කළාට ඒවා හරියන්නෙ නැහැ, මේකෙන් අපට පාඩුවක් වෙලා තියෙනවා; එකී ණය මුදල් පිළිබඳ මුල් ගිවිසුමේ උල්ලංඝනයක් වෙලා තියෙනවා; ඒකෙ පොඩි සංකීර්ණ තැනක් තියෙනවා; එමනිසා මහා රැජිනියගේ රාජ්‍ය ලේකම්වරයකු වන මම ඒකට අවසර දෙන්නෙ නැහැ කියා පොඩි රාජාඥාවක් තිකුත් කරනවා.

[ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.]

එලිසබෙත් මහ රැජිනගේ අත්සන ඇතිව නිකුත් කරන රාජාඥවකිත් අප මෙහි බෙර දවුල් ගසා සක් පිඹ සම්මත කරන නීති ඔක්කොම අවලංගු කර දමන්නට පුළුවනි. 39 වැනි වගන්තියේ ඔය විධියට සඳහන් වන අතර, එය පසු කර යන විට තවත් ඔය විධියේ ඒවා හතරක් පහක් පයේ හැපෙනවා. ඒවා හැම එකක් ගැනම මේ අවස්ථාවේදී සඳහන් කරන්නට අදහස් කරන්නේ නැහැ.

පසුගියදා රාජාධිකරණය කුමන්ත්‍රණ නඩුවේ තීන්දුව දෙමින් මේ වගේ තැන් ආණ්ඩුක්‍රම පනතේ නිබන්ධ බව මුළු ලෝකයටම ඇසෙන සේ කියා පැවැත්. මා එයින් කොටසක් දැන් කියවන්නට අදහස් කරනවා. මා මේ කියවන්නේ New Law Reports නම් වූ වාර්තාවේ 266 වන පිටුවෙනුයි. අපේ සුදු අධිකරණ අධිපතියන් වන Lord Macdermott, Lord Morris of Borth-y-Gest, Lord Guest, Lord Pearce and Lord Pearson යන අයයි, මේ තීන්දුව දී තිබෙන්නේ. අපේ රටේ ප්‍රශ්න සම්බන්ධයෙන් මේ අය නඩු තීන්දු දීම ගැන සිංහල මිනිසුන් අන්දුන්කුන්දුන් වෙනවා ඇති. නඩු තීන්දුවේ ප්‍රධාන වශයෙන් දක්වෙන කරණය මේකයි :

"Held that the impugned Acts were *ultra vires* and invalid in so far as they constituted a grave and deliberate interference with the judicial power of the judicature. Although criminal legislation which can be described as *ad hominem*—"

තවත් ලතින් ගොඩක් තිබෙනවා.

"—may not always amount to an interference with the functions of the judiciary, in the present case there was no doubt that there was such interference that it was not only the likely but the intended effect of the impugned enactments. Such usurpation or infringement of the judicial power was contrary to the Constitution and, to that extent, fatal to the validity of the Acts."

සර්ව බලධාරී ආයතනය ආණ්ඩු ක්‍රම පනතද, එසේ නැත්නම් අධිකරණයද යනු මෙයින් මතු වන ප්‍රශ්නයයි. අප ඊට කෙළින්ම පිළිතුරු දිය යුතුව තිබෙනවා.

අධිකරණයට තිබෙන බලතල කෙරෙහි කිසිම කෙනෙකුට බල පවත්වන්නට බැරියයි මේ නඩු තීන්දුවේ එක්තරා තැනක සඳහන් වෙනවා :

"Although no express mention is made in the Constitution of vesting in the Judicature the judicial power which it already had and was wielding in its daily process under the Courts Ordinance, the provisions of Part 6 of the Constitution manifest an intention to secure in the judiciary a freedom from political, legislative and executive control."

අධිකරණයට දේශපාලන හා පරිපාලන බලපෑම් නොතිබිය යුතු බවට මගේ කිසිම විරුද්ධත්වයක් නැහැ. අධිකරණය අපක්‍ෂපාත විය යුතු බව මා එකඟෙළාම පිළිගන්නවා. අධිකරණය අපක්‍ෂපාත විය යුතු නම් දේශපාලන හා පරිපාලන බලපෑම් වලින් තොර විය යුතුයි. නමුත් මේ නඩු තීන්දුවෙන් ඊට එහා ගොස් තිබෙනවා. අධිකරණය, දේශපාලනය, නීති සම්පාදනය, හා පරිපාලන බලතලවලින් බැහැර විය යුතු යයි මෙහි සඳහන් වෙනවා. ව්‍යවස්ථාදායක බලපෑම්වලින් බැහැරව සිටීමට අධිකරණයට බැරි බව මා මතු කරන ප්‍රශ්නයයි. මක්නිසාද, අධිකරණයන් මේ රටේ අත්‍යන්තම සංස්ථාව වන ආණ්ඩු ක්‍රම ව්‍යවස්ථා පනත යටතේ පිහිටුවන ලද්දක් නිසා එය ඒ සංස්ථාව මගින් පනවන නීති වලට යටත්ව ක්‍රියා කළ යුතු ආයතනයක්.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරඹ ශ්‍රේ. මුර්. ඉයවර්තන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

ඔව්, ඉන්දියාවේ "පෙඩරල් කෝට්" ඒ විධියයි.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(තිල. ප්‍රින්ස් ගුණසේකර)

(Mr. Prins Gunasekera)

ඉන්දියාවේ පමණක් නොවෙයි, තමන් විසින් හදා ගත් ආණ්ඩුක්‍රම නිබන්ධ තව නිදහස් රාජ්‍යයන් බොහොමයකම ඒ විධියයි.

මෙහිදී ඇසිය යුතු ප්‍රශ්නය මේකයි ගරු සභාපතිතුමනි. අධිකරණයන්ය කියන දේවල් තමන්ගේ බලතල ලබා ගන්නේ කොහෙත්ද? ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලවලින්

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

අධිකරණයට බලතල ලබා දෙන්නේ නැත් නම් ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩල මගින් අධිකරණයක් පාලනය කරන්නට බැරි නම්, අධිකරණය පාලනය වෙන්නේ කවුරුන් විසින්ද? අධිකරණයන්ය කියන දේවල් සර්වබලධාරී දෙවියන් වහන්සේ විසින් මේ මහා පොළොවට ගෙනත් දැමූ දේවල් නොවෙයි. අධිකරණයක්ය කියන්නේ කිසියම් නීති සම්පාදක ව්‍යවස්ථාවලින් පනවනලද නීතියක් අනුව ස්ථාපිත කරන ලද සංස්ථාවක්. අධිකරණයක් පිහිටුවීම, අධිකරණයක ස්වරූපය, අධිකරණයක අයිතිවාසිකම්, අධිකරණයක බලතල නියම කෙරෙන්නේ ව්‍යවස්ථාදායක මන්ත්‍රණ සභාවක් මගින් විය යුතුයි. ඒ මිසක්, දෙවියන් වහන්සේ විසින් ඇත දිව්‍ය ලෝකයෙන් මෙහාට ගෙනත් ඇති කළ දෙයක් නොවෙයි අධිකරණය. එහෙම යුගයක් මා හිතන හැටියට ජලේටෝ ජීවත් වුණු කාලයේ තිබුණ. “ඩිවයින් රයිට් ඔෆ් කිංස්”—රජවරුන්ගේ දේව බලය යටතේ පාලනය කළ කාලයක් තිබුණ.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරාල ඥා. මුර්. ඥායාර්තන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

ජලේටෝ නොවෙයි. තමුත්තාත්සේ ගේ ඉතිහාසය ටිකක් වැරදියි.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(තිරු. ප්‍රින්ස් ගුණසේකර)

(Mr. Prins Gunasekera)

ඒ යුගය දැන් පසු වී ගිහින් ඉවරයි. දැන් රටවල් පාලනය කෙරෙන්නේ මහජනයා විසින් පිහිටුවාගනු ලබන සංස්ථාවන් මාර්ගයෙන් සම්පාදනය කරනු ලබන ව්‍යවස්ථා මගින් පනවන නීතිවලට අනුකූලවයි. මේ කියන තර්කය පිළිගත් තොත්, මේ රාජාධිකරණ නඩු තීන්දුවෙන් සඳහන් කරන්නේ අධිකරණ බලතල කෙරෙහි බලපාන කිසිම නීතියක් පනවන්නට අපේ රටේ පාර්ලිමේන්තුවට බැරි ය කියන එකයි. ඒ විධියට බැලුවොත් ගරු සභාපතිතුමනි, වර්තමාන අගමැතිතුමාගේ දයාබර පියාණන් වහන්සේ විසින් 1947 දී එංගලන්තයේ සුදු අධිරාජ්‍යවාදීන් සමග කරගන්නා ලද යම් කිසි සාකච්ඡා රාශියක

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ප්‍රතිඵලයක් අනුව ඉංග්‍රීසියෙන්ම ගෙනා විත් අපේ මේ මේසය උඩ තබා ගිය ආණ්ඩුක්‍රම පණත අපට ඕනෑ හැටියට සකස් කර ගන්නට පුළුවන් ආණ්ඩුක්‍රම පණතක් නොවේය කියා අපට පිළිගන්නට සිදු වෙනවා. එක් අතකින් අපි රාජාධිකරණයට ස්තූති කරන්නට ඕනෑ. මක් නිසාද? උන්තැහේලාගේ පැරණි නායකයින් විසින් අපේ පරණ නායකයින්ට බාර දුන් මේ බොරුව දැන් එළිදරව් කිරීම ගැනයි.

මේ ආණ්ඩුක්‍රම පණත අපේ රටට සර්ව සම්පූර්ණ නිදහස ගෙනත් දුන්නාය කියා කාලයක් තිස්සේ දේශපාලන නායකයින් රාශියක් දෙපිලට වී වාද විවාද කළා. කල් යාමේදී ඒ වාදය ටිකක් නිහඬ වී ගියා. අපට සර්ව සම්පූර්ණ දේශපාලන නිදහසක් තිබෙනවාය කියා හැම දෙනාම වාගේ පිළිගන්නට සූදානම් වුණා. ඒ අදහස ටිකෙන් ටික මුල් බැසගෙන යන විට, ඒ දේශපාලන නිදහස ගෙනත් දුන්නාය කියා රටට කිවු පන්තියේම හිතවතුන් පිරිසක් ඒ පිරිසගේ පෞද්ගලික ප්‍රයෝජනය, වාසිය සඳහා රාජාධිකරණය ඉදිරියට ගොස් නඩු තීන්දුවක් ගත්ත, මේ කිවු නිදහස හිල් තිබෙන නිදහසක්ය කියා. ඒ අනුව බලන විට, එංගලන්තයේ රාජාධිකරණයට මල් පොකුරක් පිළිගන්වන්නට අපට සිදු වී තිබෙනවා. මේ රටේ අවුරුදු ගණනක් තිස්සේ වාද විවාද වෙමින් පැවැති කාරණයක් ගැන අවසාන තීරණයක් අපට එංගලන්තයෙන් ලැබී තිබෙනවා. අවුරුදු 17 කට කලින් එංගලන්තයෙන්ම දුන්නාවූ මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව අංග සම්පූර්ණ නැත, හිල්වලින් ගහනය, අපි කී නිදහස මේකට ඇතුළත් වී නැත කියා ඊයේ පෙරේදා අලුත් නඩු තීන්දුවක් මගින් උන්තැහේලාම අපට කිව්ව; නිදහස තිබෙනවාය කියා කෑ කෝ ගහන මේ අපේ අතින් නායකතුමන්ලාටත් කිව්ව. එපමණක් නො වෙයි, මුළු ලෝකයටමත් කිව්ව. අපට ලැජ්ජාව අත්ත එකයි. අවුරුදු 17 ක් අපි උඩ පැන පැන කිව්ව අපට සම්පූර්ණ නිදහස තිබෙනවාය කියල. මෙත්ත දැන් උන්තැහේලාම කියනවා මෙතන පොඩි පළද්දක් තිබෙනවාය කියල.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, හත හමාරට මගේ කථාව නවත්වන්නද?

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :
ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ගරු චන්තිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

අවසානම කරන්න.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.

(திரு. பிறின்ஸ் குணசேக்கர)

(Mr. Prins Gunasekera)

තැන. මම මිලිග දිනයේදී අවසාන කරන්නම්. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මා අලුත් කරුණක් ගැන සඳහන් කරන්නයි හදන්නේ.

අ. භා. 7.30

කටයුතු අත්සිටුවා විවාදය කල් තබන ලදී.

එකින් සිට විවෘතය 1966 ජූලි 18 වැනි සඳුදා පවත්වනු ලැබේ.

சபையின் நடவடிக்கைகள் இடை நிறுத்தப்பட்டு விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

விவாதம் 1966, ஜூலை 18 ஆம் திகதி திங்கட்கிழமை,
மீள ஆரம்பமாகும்.

කල් නැතිම

Business was interrupted, and the Debate stood adjourned.

Debate to be resumed on Monday,
18th July 1966.

කල් තැබීම

ஒத்திவைப்பு

ADJOURNMENT

අ. හා. 7.31 ට කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා විසින් ප්‍රශ්නය නොවිමසා මත්ත්‍රි මණ්ඩලයකල් තබන ලදී.

මන්නි මණ්ඩලය ඊට අනුකූලව,
අද දින සහායම්මය අනුව, 1966
ජූලි 18 වන සඳුදා අ. සා. 2 වන
තෙක් කල් ගිණිය.

பி.ப.7.31 மணிக்கு குழுக்களின் உப அக்கிராசனர்
வினா விடுக்காமலேயே சபையை ஒத்திவைத்தார்.

அதன்படி சபை, இன்றைய அதனது தீர்மானத்திற்கிணங்க, 1966, ஜூலை 18 ஆம் திகதி திங்கட்கிழமை பி.ப. 2 மணிவரை ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

At 7.31 P.M. MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES adjourned the House without Question put.

Adjourned accordingly until 2 P.M. on Monday, 18th July 1966, pursuant to the Resolution of the House this Day.

දශක මුදල් : මුදල් ගෙවන දිනෙන් පසුව ඇරඹෙන මාසයේ සිට මාස 12ක් සඳහා රු. 32.00යි. අශෝඛිත පිටපත් සඳහා නම් රු. 35.00යි. මාස 6 කට ගාස්තුවෙන් අඩුකි. පිටපතක් ගත 30යි. නැපැලෙන් ගත 45යි. මුදල්, කොළඹ ගාලු මුවදොර, මහලේකම් කාර්යාලයේ රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාලයේ අධිකාරි වෙත කලින් එවිය යුතුය.

*நீதா: பணம் கொடுத்த தேதியை யடுத்துவரும் மாதம் தொடக்கம் 12 மாதத்துக்கு ரூபா 32.00 (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 35.00). 6 மாதத்துக்கு அரைக்கட்டணம். தனிப்பிரதி சதம் 30. தபால்மூலம் 45 சதம். முற்பணமாக அரசாங்க வெளியீட்டு அலுவலக அத்தியட்சரிடம் (த. பெ. 500, அரசாங்க கருகமம், கொழும்பு 1) செலுத்தலாம்.

Subscriptions : 12 months commencing from month following date of payment
Rs. 32.00 (uncorrected copies Rs. 35.00). Half rates for 6 months. Each part
30 cents, by post 45 cents, payable in advance to the SUPERINTENDENT,
GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box 500, Colombo 1